

Uradni list

Evropske unije

L 275

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 51

16. oktober 2008

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba Sveta (ES) št. 1000/2008 z dne 13. oktobra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz sulfanilne kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Indije na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96..... 1
- ★ Uredba Sveta (ES) št. 1001/2008 z dne 13. oktobra 2008 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih železnega ali jeklenega pribora (fitingov) za cevi s poreklom iz Republike Koreje in Malezije po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96..... 18
- Uredba Komisije (ES) št. 1002/2008 z dne 15. oktobra 2008 o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 32
- Uredba Komisije (ES) št. 1003/2008 z dne 15. oktobra 2008 o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 16. oktobra 2008 34
- ★ Uredba Komisije (ES) št. 1004/2008 z dne 15. oktobra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 1725/2003 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede Mednarodnega računovodskega standarda (MRS) 39 in Mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7 ⁽¹⁾ 37

Cena: 18 EUR

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

(Nadaljevanje na naslednji strani)

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

II Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna

ODLOČBE/SKLEPI

Komisija

2008/799/ES:

- ★ **Odločba Komisije z dne 10. oktobra 2008 o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2008 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999 (notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 5738).....** 42

IV *Drugi akti*

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

Skupni odbor EGP

- ★ **Odločba nadzornega organa EFTA št. 318/05/COL z dne 14. decembra 2005 o zaključku postopka uradne preiskave po členu 1(2) iz dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzoru in sodišču glede izvzetja iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo v zvezi z ustanovitvijo podjetja Entra Eiendom AS (Norveška)** 45
- ★ **Priporočilo Nadzornega organa EFTE št. 119/07/COL z dne 16. aprila 2007 o spremljanju ravni prisotnosti dioksinov ter dioksinom podobnih in dioksinom nepodobnih PCB-jev v živilih ..** 65

Opomba bralcu (glej notranjo stran zadnje strani ovitka)

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA SVETA (ES) št. 1000/2008

z dne 13. oktobra 2008

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz sulfanilne kisline s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Indije na podlagi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

- (2) Svet je hkrati z Uredbo (ES) št. 1338/2002 ⁽³⁾ uvedel dokončno izravnalno dajatev v višini 7,1 % na uvoz enakega izdelka s poreklom iz Indije.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

- (3) Komisija je v okviru zgoraj omenjenih protidampinških in izravnalnih postopkov s Sklepom 2002/611/ES ⁽⁴⁾ sprejela cenovno zvezo, ki jo je ponudil indijski proizvajalec izvoznik Kokan Synthetics and Chemicals Pvt. Ltd („Kokan“).

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), ter zlasti členov 9 in 11(2) Uredbe,

- (4) Svet je februarja 2004 po ponovni preiskavi za ugotavljanje absorpcije dejstev v skladu s členom 12 osnovne uredbe z Uredbo (ES) št. 236/2004 ⁽⁵⁾ zvišal stopnjo dokončne protidampinške dajatve na uvoz sulfanilne kisline iz LRK iz 21 % na 33,7 %.

ob upoštevanju predloga, ki ga je Komisija dala po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

- (5) Kokan je decembra 2003 obvestil Komisijo, da želi prostovoljno umakniti svojo zavezo. V skladu s tem je bil sklep Komisije o sprejetju zaveze razveljavljen s Sklepom Komisije 2004/255/ES ⁽⁶⁾.

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Veljavni ukrepi

- (1) Svet je julija 2002 z Uredbo (ES) št. 1339/2002 ⁽²⁾ uvedel dokončno protidampinško dajatev („obstoječi ukrepi“) v višini 21 % na uvoz sulfanilne kisline, ki se uvršča pod oznako KN ex 2921 42 10 (oznaka TARIC 2921 42 10 60) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske („LRK“) in s preostalo stopnjo dajatve v višini 18,3 % na uvoz iz Indije. Uvedeni ukrepi temeljijo ugotovitvah glede protidampinškega postopka v skladu s členom 5 osnovne uredbe („prvotna preiskava“).

- (6) Komisija je aprila 2005 po zahtevi, ki jo je vložilo podjetje Kokan, začela ⁽⁷⁾ delni vmesni pregled v skladu s členom 11(3) osnovne Uredbe in členom 19 Uredbe (ES) št. 2026/97 ⁽⁸⁾ o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske Skupnosti („osnovna protisubvencijska uredba“), po obsegu omejen na proučitev sprejemljivosti naknadne zaveze, ki jo je ponudilo podjetje Kokan.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 196, 25.7.2002, str. 11.

⁽³⁾ UL L 196, 25.7.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 196, 25.7.2002, str. 36.

⁽⁵⁾ UL L 40, 12.2.2004, str. 17.

⁽⁶⁾ UL L 80, 18.3.2004, str. 29.

⁽⁷⁾ UL C 101, 27.4.2005, str. 34.

⁽⁸⁾ UL L 288, 21.10.1997, str. 1.

- (7) Komisija je s Sklepom 2006/37/ES ⁽¹⁾ sprejela naknadno zavezo, ki jo je ponudilo podjetje Kokan v zvezi s protidampinškimi in izravnalnimi postopki, ki so povezani z uvozom sulfanilne kisline s poreklom iz Indije.

- (8) Hkrati sta bili Uredba (ES) št. 1338/2002 o dokončni izravnalni dajatvi na uvoz sulfanilne kisline s poreklom iz Indije in Uredba (ES) št. 1339/2002 o dokončni protidampinški dajatvi na uvoz sulfanilne kisline s poreklom med drugim iz Indije z namenom upoštevanja omenjene zaveze spremenjeni z Uredbo Sveta (ES) št. 123/2006 ⁽²⁾.

2. Zahtevek za pregled

- (9) Komisija je po objavi obvestila o bližnjem izteku ukrepov ⁽³⁾ 24. aprila 2007 prejela zahtevek za pregled zaradi izteka ukrepov v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe. Ta zahtevek sta vložila dva proizvajalca Skupnosti („vlagatelja“), ki predstavljata 100 % proizvodnje sulfanilne kisline v Skupnosti.
- (10) Vlagatelja sta trdila in predložila zadostne *prima facie* dokaze o tem, da obstaja verjetnost nadaljevanja in/ali ponovitve dampa in ponovnega pojava škode za industrijo Skupnosti glede uvoza sulfanilne kisline s poreklom iz LRK in Indije („zadevni državi“).
- (11) Komisija je po posvetu s Svetovalnim odborom ugotovila, da obstajajo zadostni dokazi za začetek pregleda zaradi izteka ukrepov, in zato 24. julija 2007 z obvestilom o začetku, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽⁴⁾, napovedala pregled zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe.

3. Vzporedne preiskave

- (12) Komisija je z obvestilom o začetku, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* 24. julija 2007 ⁽⁵⁾, začela s pregledom zaradi izteka ukrepov v skladu s členom 18 osnovne protisubvencijske uredbe o veljavnih izravnalnih ukrepih glede uvoza sulfanilne kisline s poreklom iz Indije. Ta preiskava v zvezi s pregledom še poteka.
- (13) Komisija je z obvestilom o začetku, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* 29. septembra 2007 ⁽⁶⁾, v skladu s členom 19 protisubvencijske uredbe na lastno

pobudo začela delni vmesni pregled, ki je bil omejen na raven subvencioniranja, saj je Komisija imela na voljo dovolj *prima facie* dokazov za to, da so se okoliščine glede subvencioniranja, na podlagi katerih so bili določeni ukrepi, spremenile in da so omenjene spremembe trajne. Ta preiskava v zvezi s pregledom še poteka.

4. Preiskava

4.1 Obdobje preiskave

- (14) Preiskava glede nadaljevanja ali ponovnega pojava dampa je zajela obdobje od 1. aprila 2006 do 31. marca 2007 („obdobje preiskave v zvezi s pregledom“ ali „OPP“). Proučevanje trendov, pomembnih za oceno verjetnosti nadaljevanja ali ponovnega pojava škode, je zajemalo obdobje od leta 2003 do konca obdobja preiskave v zvezi s pregledom („zadevno obdobje“).

4.2 Stranke, ki jih zadeva preiskava

- (15) Komisija je o začetku pregleda zaradi izteka ukrepa uradno obvestila proizvajalce izvoznike, uvoznike in uporabnike, za katere je znano, da jih to zadeva, ter predstavnike držav izvoznic in vlagateljev, ki so zahtevali začetek pregleda zaradi izteka ukrepov. Zainteresiranim strankam je bila dana možnost, da pisno izrazijo svoja stališča in zaprosijo Komisijo za zaslišanje v roku, ki je naveden v obvestilu o začetku.
- (16) Vsem zainteresiranim strankam, ki so zahtevale zaslišanje ter dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo to odobreno.
- (17) Vsem strankam, za katere je znano, da jih to zadeva, so bili poslani vprašalniki, tj. dvema proizvajalcema Skupnosti in vsem znanim proizvajalcem izvoznikom, uvoznikom in uporabnikom.
- (18) Odgovore na vprašalnike sta poslala dva proizvajalca Skupnosti in en proizvajalec izvoznik v Indiji, prav tako pa tudi štirje uporabniki. Nobeden izmed proizvajalcev izvoznikov v LRK in nobeden izmed uvoznikov ni poslal izpolnjenega vprašalnika in se ni oglasil med navedeno preiskavo.
- (19) Komisija je poiskala in preverila vse informacije, ki so bile po njenem mnenju potrebne za ugotovitev verjetnosti nadaljevanja ali ponovnega pojava dampa, posledične škode in interesa Skupnosti. Komisija je izvedla preveritvene obiske v poslovnih prostorih naslednjih družb:

⁽¹⁾ UL L 22, 26.1.2006, str. 52.

⁽²⁾ UL L 22, 26.1.2006, str. 5.

⁽³⁾ UL C 272, 9.11.2006, str. 18.

⁽⁴⁾ UL C 171, 24.7.2007, str. 18.

⁽⁵⁾ UL C 171, 24.7.2007, str. 14.

⁽⁶⁾ UL C 229, 29.9.2007, str. 9.

(a) proizvajalec izvoznik v Indiji:

— Kokan Synthetics & Chemicals Pvt Ltd, Bombaj, Indija;

(b) proizvajalca Skupnosti:

— Ardenity, Givet, Francija,

— CUF Químicos Industriais, Estarreja, Portugalska;

(c) uporabnika:

— Kemira Germany GmbH, Leverkusen, Nemčija,

— Robama SA, Palafolls, Španija.

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Zadevni izdelek

- (20) Izdelek, ki se pregleduje, je enak kot v prvotni preiskavi, tj. sulfanilna kislina, ki se trenutno uvršča pod oznako KN ex 2921 42 10. V osnovi obstajata dve stopnji sulfanilne kisline, ki se ločita glede na čistost: kislina tehnične kakovosti in kislina očiščene kakovosti. Poleg tega je kislina očiščene kakovosti včasih na trgu prisotna v obliki soli sulfanilne kisline. Sulfanilna kislina se uporablja kot surovina v proizvodnji optičnih belil, dodatkov za beton, barvil za hrano in posebnih barvil. Ker obstajajo različne rabe sulfanilne kisline, lahko uporabniki vse stopnje in oblike nadomestijo ter enakovredno uporabljajo in se jih lahko kot pri prvotni preiskavi šteje za en izdelek.

2. Podobni izdelek

- (21) Kot je pokazala prvotna preiskava, je ta preiskava v zvezi s pregledom potrdila, da je sulfanilna kislina čist izdelek, njena kakovost in osnovne fizikalne lastnosti pa so enake ne glede na državo porekla. Zadevni izdelek in izdelki, ki jih proizvede in prodaja zadevni proizvajalec izvoznik v Indiji na domačem trgu ter izvozi v tretje države, prav tako pa tudi izdelki, ki jih proizvedejo in prodajo proizvajalci Skupnosti na trgu Skupnosti, imajo enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti ter v osnovi enako uporabo in se jih zato šteje za podobne izdelke v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

C. VERJETNOST NADALJEVANJA IN/ALI PONOVIITVE DAMPINGA

- (22) V skladu s členom 11(2) osnovne uredbe je bilo proučeno, ali je bil damping prisoten v OPP in ali obstaja

verjetnost, da se bo zaradi izteka veljavnosti ukrepov nadaljeval ali ponovil.

1. Uvodne opombe

- (23) Treba je upoštevati, da se je Skupnost leta 2004 razširila na 25 držav članic in leta 2007 na 27 držav članic in se zato obseg izvoza in tržni deleži uvoza v predhodni preiskavi in trenutnem pregledu zaradi izteka ukrepov ne morejo neposredno primerjati.

1.1 Indija

- (24) Z namenom upoštevanja zaupnih poslovnih informacij in glede na to, da Kokan predstavlja 100 % uvoza, ki izhaja iz Indije, je bilo pomembne informacije potrebno predstaviti v stopnjah ali v indeksirani obliki.

- (25) Ta preiskava temelji na preverjenih odgovorih na vprašalnik sodelujočega proizvajalca izvoznika v Indiji, ki je sodeloval pri preiskavi. Iz informacij, ki sta jih posredovala družba in Eurostat, je razvidno, da je celoten uvoz izdelka med OPP izvedel omenjeni proizvajalec izvoznik.

- (26) Ugotovljeno je bilo, da je bilo v OPP v Skupnost uvoženo od 800 do 1 000 ton sulfanilne kisline iz Indije, tj. približno 8–10 % potrošnje Skupnosti. Pri prvotni preiskavi je uvoz iz Indije znašal 1 712 ton.

1.2 Ljudska republika Kitajska

- (27) Ker ni sodeloval nobeden od kitajskih proizvajalcev izvoznikov, je preiskava, s katero se je ugotavljal obstoj dampinga, temeljila na informacijah, ki jih je Komisija dobila iz drugih virov. Glede tega in v skladu z določbami iz člena 18 osnovne uredbe, so bile uporabljene uradne informacije Eurostata z namenom določanja količine uvoza in cen.

- (28) Glede na razpoložljive podatke je bilo ugotovljeno, da je bilo v OPP iz LRK v Skupnost uvoženih 1 482 ton sulfanilne kisline, tj. približno 15 % potrošnje Skupnosti. Pri prvotni preiskavi je uvoz iz LRK znašal 2 950 ton. B:

2. Verjetnost nadaljevanja dampinga

2.1 Indija

- (29) V skladu s členom 11(9) osnovne uredbe je bila uporabljena ista metodologija pri določanju stopnje dampinga kot pri prvotni preiskavi. Treba je upoštevati, da je bila v prvotni preiskavi določena stopnja dampinga 24,6 %.

(a) Normalna vrednost

- (30) Za določanje normalne vrednosti se je za vsakega sodelujočega proizvajalca izvoznika najprej ugotovilo, ali je bila njegova skupna domača prodaja zadevnega izdelka reprezentativna v primerjavi z njegovo skupno izvozno prodajo v Skupnost. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe se domača prodaja šteje za reprezentativno, če predstavlja celotni obseg domače prodaje vsaj 5 % celotnega obsega izvoza v Skupnost. Preiskava je pokazala, da je bila prodaja na notranjem trgu reprezentativna.

- (31) Nato so bile opredeljene tiste vrste zadevnega izdelka, ki so jih na domačem trgu prodali proizvajalci izvozniki, ki imajo v celoti reprezentativno domačo prodajo, in so enake ali neposredno primerljive z vrstami, prodanimi za izvoz v Skupnost. Merila, ki so bila uporabljena pri identifikaciji različnih vrst izdelkov, so bila stopnja (očiščena ali tehnična), oblika (kislina v prahu ali natrijeva sol) in koncentracija kisline.

- (32) Za vsako vrsto izdelka, ki ga proizvajalec izvoznik prodaja na notranjem trgu in je primerljiv z vrsto izdelka, ki se prodaja za izvoz v Skupnost, je bilo ugotovljeno, ali je obseg prodaje na notranjem trgu dovolj reprezentativen za namene člena 2(2) osnovne uredbe. Domača prodaja posamezne vrste izdelka se je štela za dovolj reprezentativno, ko je obseg skupne domače prodaje te vrste med OPP predstavljal 5 % ali več skupnega obsega prodaje primerljive vrste izdelka, izvoženega v Skupnost. Preiskava je pokazala, da sta se od treh vrst, ki jih je izvažal zadevni proizvajalec izvoznik, dve prodajali v reprezentativnih količinah na domačem trgu.

- (33) Preverjeno je bilo, ali se domača prodaja družbe lahko šteje, kot da je bila opravljena v običajnem poteku trgovine v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe.

- (34) To je bilo izvedeno tako, da je bil določen delež prodaje na notranjem trgu neodvisnim strankam, od katere sta se dve vrsti prodajali v reprezentativnih količinah in med

OPP ni prišlo do prodaje z izgubo. Ker več kot 80 % obsega ni bilo prodanega z izgubo na notranjem trgu in je bila tehtana povprečna prodajna cena višja kot tehtani povprečni proizvodni strošek, je bila normalna vrednost za to vrsto izdelka izračunana kot tehtano povprečje cene vse domače prodaje zadevne vrste, ki so jo neodvisni odjemalci plačali ali je zapadla v plačilo, kakor je določeno v členu 2(1) osnovne uredbe.

- (35) Za vrsto izdelka, ki ni bila prodana v reprezentativnih količinah na notranjem trgu, je bilo treba določiti normalno vrednost. Da bi določili konstruirano normalno vrednost, so bili nastali prodajni, splošni in upravni stroški, ter tehtani povprečni dobiček, ki ga je s prodajo podobnega izdelka na notranjem trgu v običajnem poteku trgovine med OPP ustvaril vsak izmed zadevnih sodelujočih proizvajalcev izvoznikov, prišteti k povprečnim stroškom proizvodnje med OPP v skladu s členoma 2(3) in 2(6) osnovne uredbe.

(b) Izvozna cena

- (36) Preiskava je pokazala, da je indijski proizvajalec izvoznik izvažal neposredno nepovezanim strankam v Skupnosti.
- (37) Zato je bila izvozna cena določena v skladu s členom 2(8) osnovne uredbe, tj. na podlagi izvozne cene, ki je bila dejansko plačana ali se plačuje.

(c) Primerjava

- (38) Primerjava normalne vrednosti in izvozne cene je bila opravljena na podlagi cene franko tovarna. Za zagotovitev pravične primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so bile narejene prilagoditve za razlike, ki so vplivale na cene in primerljivost cen v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. Tako so bile opravljene prilagoditve v zvezi s stroški prevoza in zavarovanja.

(d) Stopnja dampinga

- (39) V skladu s členom 2(11) in (12) osnovne uredbe so se za vsak tip zadevnega izdelka, izvoženega v Skupnost v OPP, tehtane povprečne normalne vrednosti primerjale s tehtano povprečno izvozno ceno vsake ustrezne vrste zadevnega izdelka.

- (40) Ta primerjava je pokazala odsotnost dampinga pri sodelujočem proizvajalcu izvozniku v Indiji, ki je izvažal v skupnost med OPP.

- (41) Ob upoštevanju odsotnosti dampinga pri sodelujočem proizvajalcu izvozniku v OPP je treba poudariti, da je med OPP, kot je bilo omenjeno v uvodni izjavi 7 zgoraj, veljala cenovna zaveza, ki je od zadevnega proizvajalca izvoznika zahtevala, da upošteva določeno raven cene za izvoz v Skupnost. Za nekatere transakcije se je izkazalo, da so malo višje kot je raven najnižjih uvoznih cen („NUC“) zaveze, a je večina prodaje potekala po NUC.

2.2 Ljudska republika Kitajska

- (42) V skladu s členom 11(9) osnovne uredbe je bila uporabljena ista metodologija pri določanju stopnje dampinga kot pri prejšnji preiskavi. Treba je upoštevati, da je bila v prvotni preiskavi določena stopnja dampinga v višini 21 %. Po ponovni preiskavi za ugotavljanje absorpcije, ki se je začela junija 2003, je bila stopnja dampinga ponovno izračunana in ugotovljeno je bilo, da se je zvišala na 33,7 %, kot je opisano v Uredbi (ES) št. 236/2004.

(e) Primerljiva država

- (43) V skladu s členom 2(7) osnovne uredbe, LRK ni država s tržnim gospodarstvom in zato mora normalna vrednost za uvoz iz LRK temeljiti na podatkih, pridobljenih v tretji državi s tržnim gospodarstvom.
- (44) V obvestilu o začetku je bila Indija predvidena kot ustrezna tretja država s tržnim gospodarstvom v povezavi z izvozom LRK v Skupnost. Indija je bila tudi pri prvotni preiskavi uporabljena kot primerljiva država.

- (45) Vlagatelja sta predlagala, da bi bile v tem primeru za primerljivo državo bolj primerne Združene države Amerike (ZDA). Nasprotno od Indije naj bi za ZDA veljalo, da cene sulfanilne kisline v ZDA urejajo neizkrivljene sile trga. Trdilo se je, da se postopek proizvodnje sulfanilne kisline v ZDA izvaja na podoben način kot v LRK in da so količine, ki se proizvajajo in prodajajo v ZDA, reprezentativne. Poleg tega sta vlagatelja trdila, da dostop do surovin v Indiji ni primerljiv s tistim v LRK, saj indijski proizvajalci zaradi sheme vnaprejšnjih dovoljenj raje uvažajo surovine, kot da bi kupovali domače materiale.

- (46) V zvezi s predlogom ZDA za primerljivo državo je treba poudariti, da ZDA že leta uveljavljajo zaščitne ukrepe v obliki protidampinskih ukrepov glede uvoza iz LRK in

Indije ter izravnalne ukrepe glede uvoza iz Indije. Zaradi tega razloga ne sme biti izključeno dejstvo, da so na cene vplivali ukrepi trgovinske zaščite.

- (47) Glede dostopa do surovin je bilo ugotovljeno, da indijski proizvajalci sulfanilne kisline dobavljajo surovine na notranjem trgu. V skladu s tem ne moremo trditi, da je Indija zaradi svojega dostopa do surovin neprimerna primerljiva država. Poleg tega obstaja več proizvajalcev sulfanilne kisline v Indiji in uvoznikov kot na primer iz LRK, ki so hkrati prisotni na trgu. Zato torej ni dokazov, ki bi kazali na pomanjkanje konkurence v Indiji.

- (48) V luči zgoraj navedenega in v odsotnosti drugih prepričljivih argumentov, ki bi pričali o spremenjenih okoliščinah glede na prvotno preiskavo, se sklepa, da Indija predstavlja primerno primerljivo državo za namene določanja normalne vrednosti v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe v okviru tega pregleda zaradi izteka ukrepov.

(f) Določitev normalne vrednosti

- (49) V skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe je bila normalna vrednost določena na podlagi preverjenih informacij sodelujočega proizvajalca izvoznika v primerljivi državi. Normalna vrednost je temeljila na ceni, ki so jo plačali ali jo plačujejo v Indiji nepovezani kupci za primerljive vrste zadevnega izdelka, saj so bile določene pri običajnem delovanju trgovine.

(g) Izvozna cena

- (50) Ker kitajski proizvajalci izvozniki niso sodelovali, je morala izvozna cena temeljiti na razpoložljivih dejstvih v skladu s členom 18 osnovne uredbe. Podatki Eurostata so bili izbrani kot ustrezna podlaga za določitev izvozne cene.

(h) Primerjava

- (51) Za namene pošteno primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno je bil sprejet ustrezen prag razlik, ki vplivajo na primerljivost cen. Te prilagoditve so bile narejene glede na prevozne stroške in stroške zavarovanja v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. Normalna vrednost na indijski ravni franko tovarna je bila nato primerjana s prilagojenimi izvoznimi kitajskimi cenami na enaki ravni.

(i) Stopnja dampinga

- (52) Primerjava običajne vrednosti in izvozne cene je pokazala prisotnost dampinga, pri čemer je stopnja dampinga enaka znesku, za katerega tako ugotovljena običajna vrednost presega ceno za izvoz v Skupnost. Ugotovljeno je bilo, da znaša stopnja dampinga kot odstotek uvozne cene CIF meja Skupnosti od 15–20 %.

3. Razvoj uvoza ob razveljavitvi ukrepov

3.1 Indija

(j) Uvodne opombe

- (53) V odsotnosti dampinga med OPP je bilo proučeno, ali se bo damping iz Indije ponovil, če bodo ukrepi odpravljeni. Da bi podali oceno glede možnosti ponovnega pojava dampinga, je bilo treba proučiti obnašanje pri določanju cen podjetja Kokan, tj. njegovih cen na drugih izvoznih trgih v primerjavi z izvoznimi cenami za Skupnost in cenami na notranjem trgu, njegovo proizvodnjo, zmogljivost proizvodnje in zaloge. Analiza je temeljila na informacijah, ki so se nahajale v odgovoru na vprašalnik in so bile preverjene v prostorih Kokana med preiskavo.

(k) Razmerje med cenami v Skupnosti in Indiji

- (54) Cene na trgu Skupnosti so bile višje od tistih, ki jih je Kokan med OPP dosegel na notranjem trgu. Na ta razvoj je treba gledati v luči dejstev, da so izvozne cene omenjenega podjetja podvržene disciplini NUC podjetja.

(l) Odnos med izvoznimi cenami za tretje države, izvoznimi cenami za Skupnost in cenami na notranjem trgu v Indiji

- (55) Ugotovljeno je bilo, da so bile običajne izvozne cene, ki jih je zaračunalo podjetje Kokan tretjim državam, veliko nižje od njegovih običajnih izvoznih cen za Skupnost. Ugotovilo se je, da so bile te cene nelojalno znižane, saj so bile veliko nižje od cen, ki jih je zaračunavalo podjetje Kokan na notranjem trgu.

- (56) Kot je bilo že omenjeno v uvodnih izjavah 7 in 41, je bilo podjetje Kokan podvrženo najnižji cenovni zavezi za njegov izvoz v Skupnost med OPP, saj so bile cene, zaračunane strankam v ostalih tretjih državah, prosto določene. V teh okoliščinah so omenjene cene dokaz za verjetno raven cen za uvoz v Skupnost v primeru, da bodo ukrepi ukinjeni. Zato je bilo sklenjeno, da je podjetje Kokan zelo verjetno zmanjšalo svoje izvozne

cene za Skupnost in se bo v primeru, da se ukrepi razveljavijo, damping ponovno pojavil na trgu Skupnosti.

(m) Povezava med izvoznimi cenami za tretje države in ravno cene za trg Skupnosti

- (57) Treba je tudi opozoriti, da je bilo ugotovljeno, da so bile izvozne cene v tretje države povprečno nižje od prodajnih cen industrije Skupnosti na trgu Skupnosti. To lahko pomeni, da bi bil zaradi prevladujočih ravni cen za zadevni izdelek na trgu Skupnosti ta trg lahko privlačen za indijske proizvajalce izvoznike. Na podlagi tega se šteje, da v primeru razveljavitve veljavnih ukrepov obstaja ekonomska spodbuda, da bi se izvažalo na trg Skupnosti, na katerem so cene višje.

(n) Neizkoriščene zmogljivosti in zaloge

- (58) Preiskava je razkrila, da sodelujoči proizvajalec izvoznik ni oblikoval zalog v OPP. Kljub temu je bilo ugotovljeno, da bi podjetje lahko povečalo svojo proizvodnjo, saj je bila izkoriščenost zmogljivosti med OPP okoli 65 %. Treba je omeniti, da je neizkoriščena proizvodna zmogljivost sodelujočega proizvajalca izvoznika ustrezala več kot 30 % potrošnje Skupnosti.

(o) Sklep glede Indije

- (59) Preiskava je jasno pokazala, da je raven cen v Indiji in na trgih drugih tretjih držav občutno nižja kot raven cen na trgu Skupnosti. Če se obstoječi protidampinški ukrepi razveljavijo, bo obstajala močna spodbuda za sodelujočega indijskega proizvajalca izvoznika, da začne izrabljati neizkoriščene zmogljivosti in prenese več prodaje na trg Skupnosti ter še naprej izvažajo, pa četudi ob povečani količini. Zgornja ocena nakazuje, da se bo povečan izvoz v Skupnost zelo verjetno izvajal ob dampinških cenah.

3.2 LRK

(p) Uvodne opombe

- (60) Po ugotovitvi prisotnosti dampinga med OPP je bila proučena možnost nadaljevanja dampinga v primeru, da se ukrepi razveljavijo. Ker ni sodeloval nobeden izmed kitajskih proizvajalcev izvoznikov, spodnji sklepi temeljijo na dejstvih, ki so bili na voljo, tj. informacijah, ki sta jih poslala vlagatelja v skladu s členom 18 osnovne uredbe, skupaj s podatki, ki jih je posredoval Eurostat.

(q) Proizvodna zmogljivost

- (61) Javno dostopni podatki kažejo, da je obseg kitajske proizvodnje okoli 22 000 ton, kar je več kot dvakrat več kot znaša potrošnja Skupnosti med OPP. Ker ni sodeloval nihče izmed kitajskih proizvajalcev izvoznikov, niso bile na voljo informacije glede tega, če v LRK obstajajo neizkoriščene zmogljivosti. Klub temu pa imajo glede na dostopne informacije kitajski proizvajalci možnost uporabe dokaj enostavnega serijskega postopka, ki ga trenutno uporabljajo za proizvodnjo posebnih barvil in kemikalij z namenom proizvodnje sulfanilne kisline. Kot je omenjeno v uvodni izjavi 63 v nadaljevanju, je trg Skupnosti že več let zelo privlačno tržišče za kitajske izvoznike. Zato je smotrno sklepati, da bodo vse razpoložljive neizkoriščene zmogljivosti, ki morda obstajajo v LRK, uporabljene za dobavo dodatnih količin na trg Skupnosti in/ali da bo obstoječa proizvodnja, ki jo je povečala menjava v proizvodnji med posebnimi barvili in kemikalijami, preusmerjena na Skupnost v primeru, da bodo protidampinški ukrepi razveljavljeni.

(r) Povezava med izvoznimi cenami za tretje države in izvoznimi cenami za Skupnost

- (62) Glede na dostopne podatke, so bile kitajski izvozne cene za tretje države nižje od kitajskih izvoznih cen za Skupnost v OPP. Zato je zelo možno, da bodo v primeru razveljavljenih ukrepov kitajski izvozniki preusmerili njihov trenutni izvoz v tretje države na trg Skupnosti in da bo ta še naprej potekal po dampinskih cenah.

(s) Absorpcijske prakse

- (63) Kot je določeno z Uredbo (ES) št. 236/2004, je bilo ugotovljeno, da je prišlo do absorpcije protidampinške dajatve na izvoz iz LRK v Skupnost. Ta praksa je pokazala na nadaljnjo privlačnost trga Skupnosti za kitajske proizvajalce izvoznike. Ker je bilo ugotovljeno, da je izvoz med OPP potekal po dampinskih cenah, se lahko sklene, da se bo damping še naprej nadaljeval, če bo prišlo do ukinitve ukrepov, količina izvoza pa se bo zelo verjetno povečala.

(t) Sklep glede LRK

- (64) Preiskava je pokazala, da so kitajski izvozniki v OPP nadaljevali s prodajo izdelkov po znatni stopnji dampinga. Na podlagi ugotovitev iz uvodnih izjav 62 in 63 se lahko sklene, da se bo v primeru ukinitve

obstoječih ukrepov damping zelo verjetno nadaljeval. V primeru odsotnosti ukrepov je zelo možno, da se bo količina dampinskega uvoza znatno povečala.

4. Sklepna ugotovitev o verjetnosti nadaljevanja ali ponovnega pojava dampinga

- (65) Na podlagi zgoraj omenjenega je bilo zaključeno, da se bo damping v zvezi s kitajskimi izvozniki nadaljeval in se, če bodo ukrepi razveljavljeni, znova pojavil tudi pri indijskih proizvajalcih izvoznikih.

D. OPREDELITEV INDUSTRIJE SKUPNOSTI

- (66) V Skupnosti podoben izdelek izdelujeta dva proizvajalca, katerih proizvodnja predstavlja celotno proizvodnjo podobnega izdelka Skupnosti v smislu člena 4(1) osnovne uredbe.
- (67) Treba je poudariti, da sta se podjetji „Sorochimie Chimie Fine“ in „Quimigal SA“ po prvotni preiskavi preimenovali, in sicer prva v „Ardenity“ in druga v „CUF Químicos Industriais“.
- (68) Omenjena proizvajalca sta sodelovala pri preiskavi in podprla zahtevo po pregledu. Zaradi tega se šteje, da družbi predstavljata industrijo Skupnosti v smislu členov 4(1) in 5(4) osnovne uredbe.

E. STANJE NA TRGU SKUPNOSTI**1. Potrošnja na trgu Skupnosti**

- (69) Potrošnja Skupnosti je bila določena na podlagi:
- uvoza zadevnega izdelka na trg Skupnosti po podatkih Eurostata,
 - skupnega prometa industrije Skupnosti na trgu Skupnosti po podatkih iz vrnjenih vprašalnikov.

- (70) Potrošnja sulfanilne kisline v Skupnosti je v OPP znašala okoli 10 000 ton. V obravnavanem obdobju je prišlo do upada potrošnje za 6 %.

Preglednica 1

Potrošnja na trgu Skupnosti

	2003	2004	2005	2006	OPP
Potrošnja (v tonah)	10 684	10 443	10 899	9 939	9 997
Indeks	100	98	102	93	94

2. Trenutni uvoz iz zadevnih držav

- (71) Z namenom upoštevanja zaupnih poslovnih informacij in glede na to, da Kokan predstavlja 100 % uvoza, ki izhaja iz Indije, ter da industrijo Skupnosti predstavljata zgolj dva proizvajalca, je treba informacije v spodnjih preglednicah od 2 do 5 predstaviti v indeksni obliki.

2.1 Obseg uvoza in tržni delež zadevnega uvoza v OPP

- (72) Obseg in tržni deleži uvoza zadevnega izdelka iz LRK in Indije sta se spreminjala, kot je prikazano v preglednici. Količina uvoza temelji na podatkih Eurostata.

Preglednica 2

Uvoz iz zadevnih držav

Uvoz (indeks)	2003	2004	2005	2006	OPP
LRK	100	106	128	86	84
Indija	100	54	59	56	60
Zadevne države skupaj	100	81	95	72	73

Vir: Eurostat.

Preglednica 3

Tržni delež zadevnih držav

Tržni delež (indeks)	2003	2004	2005	2006	OPP
LRK	100	109	126	92	90
Indija	100	55	58	60	64
Zadevne države skupaj	100	83	94	77	78

- (73) Uvoz iz zadevnih držav se je v obravnavanem obdobju zmanjšal za 27 %. Tržni delež zadevnih držav se je med letom 2003 in OPP znatno zmanjšal za 22 %.
- (74) Če upoštevamo vse posamezne zadevne države, se je količina uvoza iz Indije zmanjšala za 40 % med letom 2003 in OPP, tržni delež indijskega uvoza pa se je zmanjšal za 36 %.
- (75) Količina uvoza iz LRK se je v obravnavanem obdobju zmanjšala za 16 %, tržni delež pa se je v istem obdobju zmanjšal za 10 %.

2.2 Razvoj cen in določanje cen uvoza zadevnega izdelka

Preglednica 4

Cene zadevnega uvoza

Cene na enoto (EUR/tono)	2003	2004	2005	2006	OPP
LRK	773	876	1 138	1 128	1 040
Indeks	100	113	147	146	135
Indija (indeks)	100	85	96	110	111
Zadevne države skupaj	956	910	1 131	1 180	1 138
Indeks	100	95	118	123	119

Vir: Eurostat.

- (76) Povprečna cena zadevnega uvoza iz LRK se je v obravnavanem obdobju povečala za 35 %. V istem obdobju se je povprečna cena zadevnega uvoza iz Indije povečala za 11 %.
- (77) Za izračun ravni nelojalnega nižanja cen v OPP so se cene industrije Skupnosti franko tovarna nepovezanim strankam primerjale z uvoznimi cenami CIF meja Skupnosti sodelujočih proizvajalcev izvoznikov zadevnih držav, ki so bile ustrezno prilagojene, da odražajo ceno z vsemi stroški, vključno z raztovarjanjem. Ta prilagoditev se je izvedla z zvišanjem cen po običajnih carinskih dajatvah in pouvoznih stroških za LRK in Indijo ter s pomočjo dodatnega zvišanja kitajskih cen s protidampinško dajatvijo. Primerjava je pokazala, da zaradi prilagojenih kitajskih in indijskih cen ni prišlo do zbijanja cen v industriji Skupnosti.

3. Uvoz iz drugih tretjih držav

Preglednica 5

Uvoz iz drugih tretjih držav

Tujina	2003	2004	2005	2006	OPP
Uvoz (indeks)	100	80	100	97	97
Tržni delež (indeks)	100	82	98	104	104
Povprečna cena (EUR/tono)	935	927	1 100	1 255	1 285
Indeks	100	99	118	134	137

Vir: Eurostat.

- (78) Obseg uvoza iz ostalih tretjih držav se je rahlo zmanjšal za 3 % v obravnavanem obdobju. Kljub manjšemu povpraševanju se je njihov tržni delež povečal za 0,7 odstotnih točk. Glavna država izvoznica, tj. ZDA, je predstavljala največji delež uvoza med obravnavanim obdobjem.
- (79) Cene sulfanilne kisline iz ostalih tretjih držav so bile malo nižje kot cene industrije Skupnosti ter so od leta 2005 sledile gibanju indijskih cen.

4. Gospodarsko stanje industrije Skupnosti

(a) Uvodne opombe

- (80) Zaradi upoštevanja zaupnosti poslovnih informacij je bilo treba informacije glede dveh podjetij, ki predstavljata industrijo Skupnosti, predstaviti v indeksni obliki.
- (81) V skladu s členom 3(5) osnovne uredbe so bili pregledani vsi pomembni gospodarski dejavniki in pokazatelji, ki so povezani z industrijo Skupnosti.

(b) Podatki, ki so povezani z industrijo Skupnosti

— Proizvodnja, obstoječe proizvodne zmogljivosti in izkoriščenost zmogljivosti

Preglednica 6

Proizvodnja, obstoječe proizvodne zmogljivosti in izkoriščenost zmogljivosti

	2003	2004	2005	2006	OPP
Zmogljivost v tonah (indeks)	100	100	100	105	112
Proizvodnja v tonah (indeks)	100	119	115	115	117
Izkoriščenost zmogljivosti (indeks)	100	119	115	109	105

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

- (82) Stopnja proizvodnje industrije Skupnosti je bila v OPP za 17 % višja od stopnje, ki je bila zabeležena na začetku obravnavanega obdobja. Zmogljivosti proizvodnje industrije Skupnosti so se v obravnavanem obdobju povečale za 12 %, saj je eden izmed proizvajalcev Skupnosti povečal svoje zmogljivosti s pomočjo vlaganj v opremo z namenom pridobivanja čiste sulfanilne kisline. Kombinacija omenjenih dveh dejavnikov je pripeljala do splošnega povečanja stopnje uporabe zmogljivosti industrije Skupnosti med obravnavanim obdobjem. Treba je tudi poudariti, da je industrija Skupnosti v OPP dosegla zadovoljivo raven uporabe zmogljivosti (približno 75–80 %).

— Zaloge

- (83) Raven zalog industrije Skupnosti ob koncu leta se je v obravnavanem obdobju znižala za 22 %. Raven zalog se je znatno znižala leta 2004 in 2005, a se je progresivno povečala leta 2006 in v OPP.

Preglednica 7

Količina končnih zalog

	2003	2004	2005	2006	OPP
Zaloge v tonah (indeks)	100	35	38	64	78

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

— Obseg prodaje, tržni delež in rast

- (84) Obseg prodaje industrije Skupnosti v OPP je bil za 5 % večji kot na začetku obravnavanega obdobja. Ker je potrošnja Skupnosti v obravnavanem obdobju padla za 6 % (glej uvodno izjavo 70), se je tržni delež industrije Skupnosti v obravnavanem obdobju povečal za 12 %. Industrija Skupnosti je pridobila približno 7 odstotnih točk tržnega deleža v obravnavanem obdobju. Tržni delež industrije Skupnosti se je v obravnavanem obdobju obdržal nad 50 %.

Preglednica 8

Obseg prodaje in tržni delež

	2003	2004	2005	2006	OPP
Obseg prodaje v tonah (indeks)	100	114	107	105	105
Tržni delež % (indeks)	100	116	105	113	112

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

- (85) Treba je poudariti, da je upad potrošnje Skupnosti leta 2006 in v OPP vplival na rast industrije Skupnosti. Povečanje tržnega deleža se lahko pojasni s povečanjem obsega prodaje in s slabšo potrošnjo proti koncu obravnavanega obdobja.

— Dejavniki, ki so vplivali na cene Skupnosti

- (86) Povprečne prodajne cene industrije Skupnosti so se v obravnavanem obdobju zvišale za 26 %. Opazovan razvoj od leta 2005 odraža učinke protiaSORPCIJSKIH ukrepov, ki so bili uvedeni v letu 2004. Povprečne prodajne cene industrije Skupnosti so se zelo povišale med leti 2004 in 2005, nato pa ostale dokaj stabilne. Kljub temu pa je bilo omenjeno povišanje na nižji stopnji kot povišanje cene anilina, ki je najpomembnejša surovina za proizvodnjo sulfanilne kisline. Anilin, ki je derivat benzena, je predstavljal približno 50 % celotnih proizvodnih stroškov med OPP in je zaznamoval zvišanje cen za približno 45 % med letom 2003 in OPP.

Preglednica 9

Prodajne cene

	2003	2004	2005	2006	OPP
Povprečna prodajna cena (indeks)	100	104	124	125	126

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

— Zaposlovanje in produktivnost

- (87) Stopnja zaposlovanja se je med letom 2003 in OPP znižala za 9 %, medtem pa se je proizvodnja povečala, kar je bil odraz povečanja produktivnosti in konkurenčnosti industrije Skupnosti. Povprečen strošek na zaposlenega se je v istem obdobju povečal za 15 %.

Preglednica 10

Zaposlovanje in produktivnost

	2003	2004	2005	2006	OPP
Zaposlovanje (indeks)	100	96	96	98	91
Produktivnost (indeks)	100	125	120	117	129
Povprečni stroški dela (indeks)	100	82	94	106	115

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

— Dobičkonosnost

Preglednica 11

Dobičkonosnost

	2003	2004	2005	2006	OPP
Indeks	100	– 1 286	1 519	335	191

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

- (88) Dobičkonosnost industrije Skupnosti je z izjemo leta 2005 znašala približno ali manj kot 1 % njenega prometa. Do večjih izgub je prišlo leta 2004, industrija Skupnosti pa je v letih 2005, 2006 in v OPP zabeležila dobiček. Glede na to, da je bila dobičkonosnost industrije Skupnosti leta 2003 izredno nizka, je očitno povečanje, do katerega je prišlo v obravnavanem obdobju, vodilo do stopnje dobičkonosnosti, ki je še vedno veliko pod ravno, ki bi lahko bila sprejemljiva pri tovrstni industriji.
- (89) Na dobičkonosnost industrije Skupnosti je vplival razvoj cen surovin. Povprečni proizvodni stroški so se med letom 2003 in OPP zvišali za 25 %. Kot je navedeno v uvodni izjavi 86, je anilin glavna surovina pri proizvodnji sulfanilne kisline ter predstavlja približno polovico proizvodnega stroška. Glede na to, da so se cene anilina v letu 2004 zelo zvišale, industrija Skupnosti ni mogla zvišanih cen prenesti na stranke, zato so nastale izgube. Položaj industrije Skupnosti se je izboljšal leta 2005, ko so se cene anilina ustalile in je industrija Skupnosti svoje cene sulfanilne kisline lahko povišala toliko, kolikor je bila potrebna za kritje povišanja stroškov surovin. Leta 2006 in v OPP se je ob vnovičnem dvigu cen anilina dobičkonosnost industrije Skupnosti zmanjšala na raven pod 1 % glede na promet.

— Naložbe, donosnost naložb in sposobnost zbiranja kapitala

Preglednica 12

Naložbe in donosnost naložb

	2003	2004	2005	2006	OPP
Naložbe (indeks)	100	39	57	255	305
Donosnost naložb (indeks)	100	– 1 779	2 498	420	224

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

- (90) Industrija Skupnosti je v obravnavanem obdobju še naprej vlagala v dejavnosti, povezane s sulfanilno kislino. Leta 2006 in v OPP je poleg investicij, ki so bile v osnovi povezane z vzdrževanjem obstoječih kapitalskih sredstev, en proizvajalec Skupnosti vložil v povečanje svojih zmogljivosti proizvodnje čiste sulfanilne kisline. Treba je poudariti, da bodo omenjene nove zmogljivosti postale operativne šele od leta 2008 naprej.
- (91) Ker je imela industrija Skupnosti v obravnavanem obdobju nizke dobičke, je postavka za donosnost naložb, ki izraža rezultat pred odbitkom davka v odstotkih čiste začetne in končne knjigovodske vrednosti premoženja, ki se uporablja pri proizvodnji sulfanilne kisline, v OPP ostala zelo nizka, tj. približno 2 %.
- (92) Preiskava je pokazala, da je slabo finančno stanje negativno vplivalo na kapitalne zahteve industrije Skupnosti. Čeprav je eden izmed proizvajalcev Skupnosti del velike skupine, kapitalne zahteve niso vedno izpolnjene do želene ravni, ker so finančna sredstva znotraj te skupine običajno dodeljena najbolj dobičkonosnim subjektom.

— Denarni tok

- (93) Denarni tok je med letom 2003 in OPP zelo upadel, tj. za 85 %, a je še vedno ostal pozitiven. Denarni tok ne sledi trendu dobičkonosnosti, saj so nanj vplivale nederarne postavke, kot sta amortizacija sredstev in gibanje zalog.

Preglednica 13

Denarni tok

Denarni tok	2003	2004	2005	2006	OPP
Indeks	100	41	64	32	15

Vir: Odgovori industrije Skupnosti na vprašalnik.

5. Sklep

- (94) Med letom 2003 in OPP se je večina kazalnikov za industrijo Skupnosti razvila v pozitivno smer: obseg prodaje, izkoriščenost zmogljivosti, obseg proizvodnje, končno stanje zalog, produktivnost, naložbe in donosnost naložb. Kljub temu je njena dobičkonosnost med OPP ostala pod 1 % prometa.
- (95) Industrija Skupnosti je imela od leta 2004 do konca OPP koristi od zvišanja cene na enoto sulfanilne kisline. Vendar pa višja prodajna cena ni mogla izravnati višjih stroškov proizvodnje, zato se je dobiček zmanjšal.
- (96) Treba je poudariti, da je zmanjšanje potrošnje Skupnosti leta 2006 in v OPP zaviralo obnovo industrije Skupnosti.
- (97) Nedvomno je vzpostavitev protidampinških ukrepov industriji Skupnosti omogočila, da stabilizira svoj položaj, a si ni popolnoma opomogla od škodnega stanja zaradi še naprej prisotnega dampinškega uvoza iz LRK in višjih stroškov surovin, ki jih industrija Skupnosti ni mogla prenesti na svoje stranke. Kljub temu je preiskava pokazala, da je industrija Skupnosti v obravnavanem obdobju začela investirati v novo opremo.
- (98) V luči zgornje analize se je izkazalo, da so se kazalniki obsega v obravnavanem obdobju razvili pozitivno. Po drugi strani pa so finančni kazalniki v zvezi z industrijo Skupnosti, kot sta dobičkonosnost in denarni tok, pokazali, da je industrija Skupnosti še vedno v ranljivem

ekonomskem položaju. Zato je bilo ugotovljeno, da si industrija Skupnosti še ni popolnoma opomogla od učinkov škodljivega dampinga.

F. VERJETNOST PONOVRNEGA POJAVA ŠKODE

1. Splošno

- (99) Na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe je bila izvedena analiza verjetnosti nadaljevanja škode v primeru razveljavitve obstoječih ukrepov. V tem pogledu je bil še zlasti proučen možen razvoj obsega izvoza in cen zadevnih držav, prav tako pa tudi možni vplivi na položaj industrije Skupnosti v primeru odsotnosti ukrepov.

2. Razvoj obsega uvoza in cen zadevnih držav v primeru razveljavitve ukrepov

- (100) Tudi ob izvajanju protidampinških ukrepov je imel uvoz iz zadevnih držav v OPP tržni delež 24,6 %.
- (101) Preiskava je pokazala, da ima sodelujoči indijski proizvajalec izvoznik veliko prostih zmogljivosti, ki ustrezajo več kot 30 % potrošnje Skupnosti. Nadalje so informacije, ki so na voljo Komisiji, pokazale, da je obstoječa proizvodnja sulfanilne kisline v LRK približno 22 000 ton, kar ustreza več kot polovici potrošnje Skupnosti. Na podlagi enakih informacij lahko sklepamo, da kitajski proizvajalci brez težav preidejo s proizvodnje posebnih barvil in kemikalij na sulfanilno kislino. Zmogljivosti, ki bi bile morda na voljo v zadevnih državah, nakazujejo, da lahko omenjeni proizvajalci izvozniki povečajo trenutno proizvodnjo in s tem izvoz sulfanilne kisline v Skupnost.

(102) Ugotovljeno je bilo tudi, da se je potrošnja Skupnosti v obravnavanem obdobju nekoliko zmanjšala, ob tem pa se ne pričakuje, da bo potreba v naslednjih letih tako velika, da bo prišlo v primeru, da se ukrepi ne izvajajo več, do absorpcije potencialnega povečanja uvoza iz LRK in Indije. V tem primeru bo izvoz sulfanilne kisline iz LRK in Indije verjetno nadomestil velik prodajni delež industrije Skupnosti, saj bodo cene uvoza zelo verjetno nižje kot cene industrije Skupnosti.

(103) S preiskavo je bilo ugotovljeno, da trg Skupnosti ostaja privlačen za kitajske in indijske proizvajalce izvoznike. Kot je bilo navedeno v uvodnih izjavah 57 in 62, je bilo ugotovljeno, da je povprečna izvozna cena indijske in kitajske prodaje ostalim tretjim državam veliko nižja od povprečne izvozne cene v Skupnost. Kljub dejstvu, da nelojalno nižanje cen pri kitajskih in indijskih izvoznih cenah pri uskladitvi s trenutnimi protidampinškimi in normalnimi carinskimi dajatvami ni bilo ugotovljeno, so bile kitajske in indijske CIF cene v povprečju občutno nižje (približno 18 %) kot povprečne cene v Skupnosti. Zato se bo uvoz sulfanilne kisline iz zadevnih držav v Skupnost brez ukrepov najverjetneje zelo povečal v smislu (i) neizkoriščenih zmogljivosti (tj. v Indiji), (ii) preusmeritve izvoza iz ostalih tretjih držav na trg Skupnosti, (iii) možnosti preusmeritve proizvodnje iz posebnih barvil in kemikalij na proizvodnjo sulfanilne kisline (tj. LRK) ob cenah, ki bodo znatno nižje od trenutnih cen v Skupnosti.

3. Sklep o verjetnosti ponovnega pojava škode

(104) Na podlagi prej navedenega lahko sklepamo, da bi v primeru izteka veljavnosti ukrepov uvoz na trg Skupnosti iz zadevnih držav potekal v velikih količinah in ob dampinških cenah, ki bi bile nižje od cen industrije Skupnosti. Vse to bi najverjetneje povzročilo učinek trenda nižanja cen na trgu Skupnosti, kar bi po pričakovanjih negativno vplivalo na gospodarski položaj industrije Skupnosti. To bi še zlasti negativno vplivalo na obnovo, do katere je delno prišlo med obravnavanim obdobjem, ter vodilo do ponovnega pojava škode.

G. INTERES SKUPNOSTI

1. Uvod

(105) V skladu s členom 21 osnovne uredbe je bilo proučeno, ali bi bila ohranitev obstoječih protidampinških ukrepov v nasprotju z interesom Skupnosti kot celote. Pri določitvi interesa Skupnosti so bili upoštevani vsi različni s tem povezani interesi.

(106) Ker je sedanja preiskava obenem pregled zaradi izteka ukrepov, omogoča analiza stanja, kjer že veljajo proti-

dampinški ukrepi, oceno morebitnega nepotrebnega negativnega učinka, ki ga imajo sedanji protidampinški ukrepi na zadevne stranke.

(107) Na podlagi tega je bilo proučeno, ali so kljub sklepom o verjetnosti ponovitve škodljivega dampinga obstajali utemeljeni razlogi za sklep, da ohranitev ukrepov v tem konkretnem primeru ni v interesu Skupnosti.

2. Interes industrije Skupnosti

(108) Smiselno je pričakovati, da bo industrija Skupnosti imela še naprej koristi od trenutno veljavnih ukrepov in bo njen tržni delež še naprej rasel ter da bo izboljšala svojo dobičkonosnost. V primeru, da se ukrepi ne ohranijo, obstaja verjetnost, da bo industrija Skupnosti ponovno utrpela škodo zaradi povečanega uvoza po dampinških cenah iz zadevnih držav in da se bo trenutno ranljivo finančno stanje še poslabšalo.

(109) Na splošno je mogoče skleniti, da bi bilo nadaljevanje ukrepov jasno v interesu industrije Skupnosti.

3. Interes uvoznikov

(110) Treba je poudariti, da je bilo med prvotno preiskavo ugotovljeno, da izvajanje ukrepov ne bi imelo večjega vpliva na trgovce Skupnosti s sulfanilno kislino. Kot je bilo navedeno zgoraj, noben uvoznik ni sodeloval v preiskavi, zato ni utemeljenih razlogov, ki bi nakazovali, da bi bilo izvajanje ukrepov v nasprotju z interesom uvoznikov.

4. Interes uporabnikov

(111) Komisija je poslala vprašalnike vsem 31 znanim uporabnikom, od katerih so samo štirje vrnili izpolnjen vprašalnik. Tri vrnjene vprašalnike so poslale družbe Skupnosti, ki proizvajajo optična belila in en vprašalnik družba, ki proizvaja barvila. Kljub temu pa informacije, ki so jih posredovali omenjeni uporabniki glede učinka ukrepov in deleža, ki ga je sulfanilna kislina predstavljala pri njihovih proizvodnih stroških, niso bile pomembne.

(112) Obseg zadevnega izdelka, ki so ga uvažali omenjeni štirje uporabniki, je predstavljal 47,3 % celotnega uvoza v Skupnosti. Ker so omenjeni štirje uporabniki sulfanilno kislino kupovali od industrije Skupnosti v velikih količinah, so predstavljali približno 40 % celotne potrošnje Skupnosti v OPP.

(113) Trije uporabniki so navedli enake razloge za nasprotovanje nadaljevanju izvajanja ukrepov, saj naj bi bile proizvodne zmogljivosti industrije Skupnosti nezadostne za potrebe domačega povpraševanja, ukrepi pa škodijo konkurenčnosti nadaljnjih izdelkov. Četrty uporabnik ni podal mnenja in se ni izrazil, ali je za ali proti ohranjanju ukrepov.

(114) V zvezi s stanjem dobave na trgu Skupnosti je treba opozoriti, da bi lahko sedanja proizvodna zmogljivost industrije Skupnosti zadovoljila približno 80 % povpraševanja Skupnosti. Treba je tudi poudariti, da je industrija Skupnosti investirala v nove objekte da bi povečala donos čiste sulfanilne kisline. Kakor koli, namen ukrepov ni zapreti trg Skupnosti za uvoz iz zadevnih držav, temveč zagotoviti, da poteka uvoz po nedampinških in neškodljivih cenah. Zato se pričakuje, da se bo uvoz iz zadevnih držav še naprej pojavljal tem na trgu kot do sedaj po uveljavitvi ukrepov leta 2002.

(115) Treba je tudi upoštevati, da je proizvodnja sulfanilne kisline zunaj Skupnosti zdaj omejena na nekaj držav, kot so Indija, LRK in ZDA. Zato je pomembno, da se industriji Skupnosti omogoči, da deluje v okviru učinkovitih konkurenčnih pogojev, da so lahko domače zaloge izdelka še vedno dostopne vsem uporabnikom v Skupnosti.

(116) Glede konkurenčnosti uporabnikov je treba upoštevati, da je bilo kljub pomanjkanju informacij, ki so jih podali uporabniki v okviru te preiskave, v prvotni preiskavi dokazano, da se bodo zaradi protidampinških ukrepov skupni stroški optičnih belil in barvil, ki vsebujejo sulfanilno kislino, zvišali za manj kot 1 %.

(117) Na podlagi zgoraj opisanega se v okviru pregleda zaradi izteka ukrepov šteje, da ohranitev ukrepov nima večjega neželenega učinka na položaj uporabnikov.

5. Sklep o interesu Skupnosti

(118) Glede na zgoraj navedeno se sklene, da ni utemeljenih razlogov proti ohranitvi obstoječih protidampinških ukrepov.

H. PROTIDAMPINŠKI UKREPI

(119) Vse stranke so bile obveščene o osnovnih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporo-

čiti ohranitev obstoječih ukrepov. Odobreno jim je bilo tudi obdobje, v katerem so lahko podale svoje pritožbe in stališča. Prejeta ni bila nobena pripomba, zaradi katere bi se spremenili zgoraj navedeni sklepi.

(120) Glede na sklepe v zvezi z možnim nadaljevanjem dampinga glede uvoza sulfanilne kisline iz LRK, verjetnostjo ponovitve dampinga pri uvozu iz Indije, verjetnostjo ponovitve škode in interesom Skupnosti je treba protidampinške ukrepe na uvoz sulfanilne kisline ohraniti, da se prepreči, da bi dampinški uvoz ponovno povzročal škodo industriji Skupnosti.

(121) Stopnja dajatve se ne bo uporabljala za uvoz zadevnega izdelka, ki ga za izvoz v Skupnost proizvaja in prodaja ena indijska družba, od katere je bila sprejeta zaveza s Sklepom Komisije 2006/37/ES –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz sulfanilne kisline, ki spada pod oznako KN ex 2921 42 10 (oznaka TARIC 2921 42 10 60) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Indije.

2. Stopnja dokončne protidampinške dajatve, ki se uporablja pred obračunom dajatev za neto ceno franko meja Skupnosti za izdelke iz odstavka 1, je naslednja:

Država	Dokončna dajatev (%)
Ljudska republika Kitajska	33,7
Indija	18,3

3. Ne glede na odstavek 1 se dokončna protidampinška dajatev ne uporablja pri uvozu, ki se sprosti v prosti promet v skladu s členom 2.

4. Če ni drugače določeno, se uporabljajo veljavne carinske določbe.

Člen 2

1. Uvoženo blago, deklarirano za sprostitev v prosti promet in fakturirano v družbah, katerih zaveze je Komisija sprejela in katerih imena so navedena v občasno spremenjenem Sklepu 2006/37/ES, se oprosti protidampinških dajatev, uvedenih na podlagi člena 1, pod pogojem, da:

- ga izdelajo, odpravijo in fakturirajo omenjene družbe neposredno prvi neodvisni stranki v Skupnosti in
- je takemu uvozu priložen račun na podlagi zaveze, tj. trgovinska faktura, ki vsebuje vsaj podatke in izjavo, predvidene v Prilogi k tej uredbi, in
- da blago, deklarirano in predloženo carini, natančno ustreza opisu na računu na podlagi zaveze.

2. Carinski dolg nastane ob sprejetju deklaracije za sprostitev v prosti promet, če se izkaže, da blago, opisano v členu 1 in izvzeto iz dajatev v skladu s pogoji, navedenimi v odstavku 1, ne izpolnjuje enega ali več navedenih pogojev. Pogoj iz druge alineje odstavka 1 ni izpolnjen, kadar račun na podlagi zaveze ni

v skladu z določbami iz Priloge ali ni pristen ali kadar Komisija umakne sprejetje zaveze v skladu s členom 8(9) Uredbe (ES) št. 384/96 ali členom 13(9) osnovne protisubvencijske uredbe s sklepom ali uredbo, ki zadeva konkretne transakcije ter razglasi ustrezne račune na podlagi zaveze za neveljavne.

3. Uvozniki kot običajno poslovno tveganje sprejmejo dejstvo, da lahko neizpolnjevanje enega ali več pogojev s strani katere koli stranke, navedene v odstavku 1 in podrobneje opredeljene v odstavku 2, povzroči nastanek carinskega dolga v skladu s členom 201 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾. Nastali carinski dolg se izterja na podlagi preklica sprejetja zavez s strani Komisije.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 13. oktobra 2008

Za Svet
Predsednik
B. KOUCHNER

⁽¹⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Trgovinska faktura za prodajo sulfanilne kisline v Skupnost, za katero velja zaveza, vsebuje naslednje podatke:

1. naslov „TRGOVINSKA FAKTURA, KI SPREMLJA BLAGO, KI JE PREDMET ZAVEZE“;
2. ime družbe, ki izdaja trgovinsko fakturo in je omenjena v členu 1 Sklepa Komisije 2006/37/ES, ki sprejema zavezo in izdaja trgovinsko fakturo;
3. številko trgovinske fakture;
4. datum izdaje trgovinske fakture;
5. dodatno oznako TARIC, po kateri je blago na fakturi carinjeno na meji Skupnosti;
6. natančen opis blaga z naslednjimi podatki:
 - številčno oznako izdelka (PCN), ki se uporablja za namene zaveze (npr. „PA99“, „PS85“ ali „TA98“),
 - tehničnimi/fizikalnimi specifikacijami številčne kode izdelka, to je za „PA99“ in „PS85“ beli zelo sipek prah, za „TA98“ pa sivi zelo sipek prah,
 - številčno kodo izdelka družbe (CPC) (če se uporablja),
 - oznako KN,
 - količino (v tonah);
7. prodajne pogoje, ki zajemajo:
 - ceno na tono,
 - veljavne plačilne pogoje,
 - veljavne dobavne pogoje,
 - skupne popuste in rabate;
8. ime družbe, ki nastopa kot uvoznik v Skupnost in kateri družba neposredno izda trgovinsko fakturo, ki spremlja blago, za katero velja zaveza;
9. ime uradnika družbe, ki izda trgovinsko fakturo, in naslednjo podpisano izjavo:

„Podpisani potrjujem, da se prodaja blaga za neposredni izvoz v Evropsko skupnost, zajetega s to fakturo, opravlja v obsegu in po pogojih zaveze, ki jo je ponudila [DRUŽBA] in sprejela Evropska komisija s Sklepom 2006/37/ES. Izjavljam, da so podatki v tej trgovinski fakturi popolni in resnični.“

UREDBA SVETA (ES) št. 1001/2008

z dne 13. oktobra 2008

o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterega železnega ali jeklenega pribora (fitingov) za cevi s poreklom iz Republike Koreje in Malezije po pregledu zaradi izteka ukrepa v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

na to, ali je deklariran kot s poreklom iz Filipinov, Indonezije in Šrilanke ali ne.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽¹⁾ („osnovna uredba“), in zlasti členov 9 in 11(2) Uredbe,

po posvetovanju s Svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

2. Zahtevek za pregled

(3) Po objavi obvestila o bližnjem izteku ⁽⁷⁾ protidampinških ukrepov, ki veljajo za uvoz pribora (fitingov) za cevi s poreklom iz Republike Koreje in Malezije, je Komisija prejela zahtevek za pregled teh ukrepov v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe.

(4) Zahtevek je 23. maja 2007 vložil Odbor za zaščito interesov industrije fittingov iz jekla za čelno varjenje Evropske unije („vložnik“) v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo večji delež, v tem primeru več kot 50 % skupne proizvodnje nekaterega pribora (fitingov) za cevi v Skupnosti.

A. POSTOPEK**1. Veljavni ukrepi**

(1) Avgusta 2002 so bili z Uredbo Sveta (ES) št. 1514/2002 ⁽²⁾ („prvotna preiskava“) uvedeni dokončni protidampinški ukrepi na uvoz nekaterega pribora (fitingov) za cevi („zadevni izdelek“) s poreklom med drugim iz Republike Koreje in Malezije („zadevni državi“). Veljavne protidampinške dajatve za Malezijo so 59,2 % za Anggerik Laksana Sdn Bhd in 75 % za vse druge družbe, za Republiko Korejo pa dajatev za vse družbe znaša 44 %.

(2) Ta postopek ne zajema trenutno veljavnih protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo Sveta (ES) št. 964/2003 ⁽³⁾ na izvoz iz Ljudske republike Kitajske (58,6 %) in Tajske (58,9 %), z izjemo dveh družb, ter izvoz, poslan s Tajske, ne glede na to, ali je deklariran s poreklom s Tajske ali ne. Ukrepi v zvezi z zadevnim izdelkom s poreklom s Kitajske so bili z Uredbo Sveta (ES) 2052/2004 ⁽⁴⁾ razširjeni na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Indonezije, z Uredbo Sveta (ES) št. 2053/2004 ⁽⁵⁾ na uvoz enakega izdelka, poslanega s Šrilanke, in z Uredbo Sveta (ES) št. 655/2006 ⁽⁶⁾ na uvoz enakega izdelka, poslanega s Filipinov, ne glede

(5) Zahtevek je bil utemeljen s tem, da bi se zaradi izteka veljavnosti teh ukrepov damping in škoda za industrijo Skupnosti verjetno nadaljevala ali ponovno pojavila.

(6) Po posvetovanju s svetovalnim odborom je Komisija ugotovila, da so obstajali zadostni dokazi za začetek pregleda, zato je uvedla pregled zaradi izteka ukrepov ⁽⁸⁾ v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe.

3. Preiskava

(7) Komisija je o začetku pregleda uradno obvestila proizvajalce Skupnosti vložnike, druge proizvajalce Skupnosti, proizvajalce izvoznike v zadevnih državah, uvoznike/trgovce, uporabnike in njihova združenja, za katera je znano, da jih to zadeva, ter predstavnike vlad obeh držav izvoznic.

(8) Službe Komisije so poslale vprašalnike vsem navedenim strankam ter tistim, ki so se javile v roku, določenem v obvestilu o začetku.

⁽¹⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

⁽²⁾ UL L 228, 24.8.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL L 139, 6.6.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 355, 1.12.2004, str. 4.

⁽⁵⁾ UL L 355, 1.12.2004, str. 9.

⁽⁶⁾ UL L 116, 29.4.2006, str. 1.

⁽⁷⁾ UL C 286, 23.11.2006, str. 8.

⁽⁸⁾ UL C 192, 18.8.2007, str. 15.

(9) Komisija je zainteresiranim strankam dala možnost, da pisno izrazijo svoja stališča in zaprosijo za zaslišanje v roku, določenem v obvestilu o začetku.

(10) Zaradi očitno velikega števila proizvajalcev izvoznikov v Republiki Koreji, uvoznikov/trgovcev zadevnega izdelka in proizvajalcev Skupnosti je bilo v skladu s členom 17 osnovne uredbe v obvestilu o začetku predvideno vzorčenje. Da bi se Komisija lahko odločila, ali je vzorčenje potrebno, in da bi v tem primeru izbrala vzorec, je razposlala obrazce za vzorčenje, v katerih so morali vsi zadevni proizvajalci Skupnosti, proizvajalci izvozniki in uvozniki navesti posebne informacije o povprečnem obsegu prodaje ter cenah. Vprašalnika ni izpolnil noben korejski proizvajalec izvoznik, Komisija pa je izpolnjene vprašalnike prejela od enajstih uvoznikov. Poslali so jih tudi le štirje proizvajalci Skupnosti. Zato je bilo sklenjeno, da vzorčenje ni potrebno.

(11) Na vprašalnik so sicer odgovorili štirje proizvajalci Skupnosti, vendar je eden od njih vprašalnik izpolnil le delno, na poslani dopis, v katerem so bile navedene pomanjkljivosti, pa ni odgovoril. V zvezi z Malezijo je Komisija prejela dva odgovora na vprašalnik, enega od družbe novinke, drugega pa od družbe, ki je kasneje zavrnila preveritveni obisk. Na vprašalnik ni odgovoril noben korejski proizvajalec izvoznik. Izpolnjen vprašalnik sta poslala dva uvoznika.

(12) Komisija je zbrala in preverila vse informacije, ki so se ji zdele potrebne za ugotavljanje verjetnosti nadaljevanja ali ponovnega pojava dampinga in škode ter interesa Skupnosti. Preveritveni obiski so bili opravljeni v prostorih naslednjih družb:

(a) proizvajalci Skupnosti vložniki

— Erne Fittings GmbH, Schlins, Avstrija

— Interfit S.A., Maubeuge, Francija

— Virgilio Cena & Figli S.p.A, Brescia, Italija

(b) proizvajalka novinka v Maleziji

Pantech Steel Industries SDN. BHD., Selangor, Malezija

4. Obdobje preiskave

(13) Preiskava v zvezi z nadaljevanjem ali ponovnim pojavom dampinga je zajela obdobje od 1. julija 2006 do 30. junija 2007 („OP“). Preučevanje trendov, pomembnih za oceno verjetnosti nadaljevanja ali ponovnega pojava škode, je

potekalo od 1. januarja 2002 do konca OP („obravnavano obdobje“).

B. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

1. Zadevni izdelek

(14) Izdelek, ki se pregleduje, je pribor (fitingi) za cevi (razen litega pribora (fitingov), prirobnic in fittingov z navojem) iz železa ali jekla (razen nerjavnega jekla), z največjim zunanjim premerom do vključno 609,6 mm, ki se uporablja za čelno varjenje ali druge namene, s poreklom iz Republike Koreje in Malezije, trenutno uvrščen pod oznake KN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 in ex 7307 99 90.

(15) Pribor (fitingi) za cevi se izdeluje predvsem z rezanjem in oblikovanjem cevi. Uporablja se za spajanje cevi in je v različnih oblikah: v obliki kolena, črke T, redukcijskih kosov in kopic ter različnih velikosti in kakovosti materiala. Uporablja se v glavnem v petrokemični industriji, gradbeništvu, pridobivanju energije, ladjedelništvu in industrijskih napeljavah. Pri prodaji za uporabo v petrokemični industriji se uporablja svetovni standard ANSI. Za druge namene pa se v Skupnosti najpogosteje uporablja standard DIN.

2. Podobni izdelek

(16) Kot prvotna preiskava je tudi ta preiskava pokazala, da ima pribor (fitingi) za cevi, proizveden v zadevnih državah, ki se prodaja doma in/ali se izvozi v Skupnost, enake osnovne fizikalne, tehnične in kemijske lastnosti ter končno uporabo kot izdelki, ki jih v Skupnosti prodajajo proizvajalci Skupnosti vložniki, in se zato štejejo za podobne izdelke v smislu člena 1(4) osnovne uredbe.

C. VERJETNOST NADALJEVANJA DAMPINGA

(17) V skladu s členom osnovne uredbe je bilo preučeno, ali je verjetno, da bi iztek ukrepov povzročil nadaljevanje dampinga.

1. Uvodne opombe

(18) Kot je navedeno zgoraj, je morala zaradi nesodelovanja proizvajalcev izvoznikov iz Koreje in Malezije, razen ene družbe novinke, ta preiskava temeljiti na informacijah, ki so bile Komisiji na voljo iz drugih virov. Glede na to in v skladu z določbami člena 18 osnovne uredbe so bile za določitev uvoznih količin in cen uporabljeni podatki Eurostata za 8-mestne oznake KN, preverjene z drugimi viri. Za izračun stopnje dampinga so bila uporabljena razpoložljiva dejstva, v tem primeru informacije iz zahtevka in statistike ZDA.

- (19) Zaradi trenutno majhne količine uvoza pribora (fitingov) za cevi iz Koreje in Malezije v EU je morala Komisija uporabiti podatke iz druge države. ZDA so se štele za primerno državo, saj je trg podobne velikosti, s številnimi domačimi proizvajalci, a tudi velikim deležem uvoza, zaradi česar je ta trg zelo konkurenčen. Poleg tega so ZDA najpomembnejši cilj izvoza iz Koreje in Malezije.

2. Damping uvoza med obdobjem preiskave

(a) Normalna vrednost

- (20) V skladu s členom 18 osnovne uredbe in zaradi nesodelovanja korejskih in malezijskih proizvajalcev izvoznikov, razen ene družbe novinke, je normalna vrednost za Korejo oziroma Malezijo temeljila na podatkih iz zahtevka, tj. ocenjenih proizvodnih stroških, katerim je bilo dodanih 12,3 % oziroma 15,1 % za prodajne, splošne in administrativne odhodke ter 5,6 % oziroma 6 % za dobiček, oboje izraženo kot odstotek prihodkov od prodaje. Zgoraj navedeni odstotki so bili izračunani precej zadržano.

(b) Izvozna cena

- (21) V skladu s členom 18 osnovne uredbe in zaradi nesodelovanja korejskih in malezijskih proizvajalcev izvoznikov, razen ene države novinke, je bila izvozna cena izračunana z uporabo korejskih in malezijskih izvoznih cen za zadevni izdelek v ZDA, pridobljenih iz uvozne statistike ZDA. Te številke so bile prilagojene glede na vrsto izdelka sorazmerno s tonažo posamezne vrste izdelka na podlagi informacij v zahtevku.

(c) Primerjava

- (22) Tehtana povprečna normalna vrednost se je v skladu s členom 2(11) osnovne uredbe primerjala s tehtano povprečno izvozno ceno pribora (fitingov) za cevi, obe franko tovarna.

- (23) Zaradi poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so se upoštevale razlike v dejavnikih, ki so vplivali na cene in na primerljivost cen v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. V zvezi s tem so bile narejene prilagoditve za stroške notranjega in čezmorskega prevoza, zavarovanja, obdelave, nakladanja in drugih tozadevnih stroškov.

(d) Stopnja dampinga

- (24) Primerjava konstruirane normalne vrednosti in konstruirane izvozne cene je pokazala obstoj dampinga pri obeh

zadevnih državah, pri čemer je stopnja dampinga enaka znesku, za katerega ugotovljena normalna vrednost presega izvozno ceno. Ugotovljena stopnja dampinga je kot odstotek uvozne cene CIF meja Skupnosti znašala za Korejo 15,1 % in za Malezijo 61,3 %.

3. Razvoj uvoza ob morebitni razveljavitvi ukrepov

(a) Uvodne opombe

- (25) Po analizi obstoja dampinga v OP je bila preučeno tudi, ali obstaja verjetnost nadaljevanja dampinga. Zaradi nesodelovanja korejskih in malezijskih proizvajalcev izvoznikov, razen ene države novinke, in zaradi pomanjkanja javno dostopnih informacij o industriji pribora (fitingov) za cevi, spodaj navedeni sklepi v skladu s členom 18 osnovne uredbe temeljijo predvsem na podatkih Eurostata, zahtevka za pregled in statistike Združenih držav.

(b) Korejska in malezijska proizvodna zmogljivost

- (26) Tako v Koreji kot v Maleziji je zmogljivost ocenjena na 35 300 ton, izvozna zmogljivost pa na 20 000 ton. To je več kot ena četrtna potrošnje Skupnosti.

(c) Korejske in malezijske izvozne cene za Skupnost

- (27) Kot je omenjeno v uvodnih opombah, izvoza zadevnega izdelka iz obeh zadevnih držav v Skupnost skorajda ni. V zvezi z izvozom v druge tretje države se je v zahtevku trdilo, da se zadevni izdelek v ZDA izvaža po dampinskih cenah.

(d) Sklep v zvezi z verjetnostjo nadaljevanja dampinga

- (28) Glede na zgoraj navedeno, tj. visoke stopnje dampinga, znatne neizkoriščene zmogljivosti skupaj z veliko izvozno zmogljivostjo, se lahko sklene, da bi se dampinski uvoz iz teh dveh držav v EU ob morebitni ukinitvi ukrepov ponovno pojavil. Poleg tega pa kljub visoki stopnji protidampinskih dajatev, uvedenih na njen izvoz, ki se je dejansko ustavil, nobeden od proizvajalcev izvoznikov v Maleziji ni zahteval vmesnega pregleda. Upoštevati je treba tudi dejstvo, da korejske izvozne družbe niso sodelovale pri prvotni preiskavi. Nesodelovanje pri tej preiskavi tudi kaže, da navedeni proizvajalci izvozniki niso hoteli ali niso mogli dokazati, da se s prekinitvijo ukrepov damping ne bi ponovno pojavil.

D. OPREDELITEV INDUSTRIJE SKUPNOSTI

- (29) Tri družbe so v celoti sodelovale pri preiskavi. Te družbe so v Franciji (Interfit), Avstriji (Erne Fittings) in Italiji (Virgilio Cena). Avstrijska skupina ima tudi povezano družbo v Nemčiji (Siekmann Fittings). Preiskava je pokazala, da trije proizvajalci Skupnosti vložniki, ki so v celoti sodelovali, predstavljajo več kot 50 % proizvodnje pribora (fitingov) za cevi v Skupnosti in so zato del industrije Skupnosti v smislu členov 4(1) in 5(4) osnovne uredbe.

E. RAZMERE NA TRGU SKUPNOSTI**1. Potrošnja na trgu Skupnosti**

- (30) Potrošnja Skupnosti je temeljila na skupnem obsegu prodaje proizvajalcev Skupnosti vložnikov in drugih proizvajalcev Skupnosti, na podlagi zahtevka in uvoza iz zadevnih držav ter uvoza iz drugih tretjih držav, oboje na podlagi Eurostata.
- (31) Glede na to se je v obravnavanem obdobju potrošnja Skupnosti povečala za 26 %, s 58 561 ton v letu 2002 na 73 519 ton v OP. Pribor (fitingi) za cevi se uporablja predvsem v petrokemični industriji, gradbeništvu, pridobivanju energije, ladjedelništvu in industrijskih napeljavah, kar lahko skupaj z okrevanjem jeklarske industrije pojasni to rast.

- (32) *Tabela 1*

Potrošnja Skupnosti

Potrošnja Skupnosti	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	58 561	62 122	64 480	56 255	65 667	73 519
Indeks	100	106	110	96	112	126
Letni trend	100	6	4	- 14	16	13

Vir: EUROSTAT, zahtevek in preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

2. Uvoz iz zadevnih držav*(a) Obseg in tržni delež*

- (33) Obseg uvoza iz Malezije in Koreje se je izrazilo zmanjšal, s 404 na 11 ton. Zdi se, da je to posledica protidampinskih ukrepov, ki veljajo od februarja 2002. Njun tržni delež je *de minimis*.

- (34) *Tabela 2*

Uvoz iz zadevnih držav

Uvoz iz zadevnih držav	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	404	22	54	94	17	11
Indeks	100	5	13	23	4	3
Letni trend	100	- 95	8	10	- 19	- 1
Tržni delež potrošnje Skupnosti v %	1 %	0,04 %	0,08 %	0,17 %	0,03 %	0,01 %

Vir: EUROSTAT.

(b) *Razvoj cen uvoza in nelojalno nižanje cen*

- (35) Zaradi zelo omejenega uvoza iz zadevnih držav in glede na veliko raznovrstnost izdelkov se cene, podane s strani Eurostata, ne morejo šteti kot zanesljiv vir za natančno analizo.
- (36) Zaradi nesodelovanja zadevnih držav se bile stopnje nelojalnega nižanja cen izračunane na isti način kot v zahtevku, tj. s primerjavo izvoznih cen zadevnih držav za ZDA in cen, ki so jih vložniki zaračunavali na trgu Skupnosti. Stopnja nelojalnega nižanja za Korejo znaša 25,2 %, za Malezijo pa 53,3 %.

3. Gospodarski položaj industrije Skupnosti(a) *Proizvodnja, proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti*

- (37) Proizvodnja industrije Skupnosti se je v obravnavanem obdobju povečala za 5 %, potrošnja Skupnosti pa za 26 %.

(38)

Tabela 3

Obseg proizvodnje

Obseg proizvodnje	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	46 454	43 504	47 155	40 881	49 300	48 922
Indeks	100	94	102	88	106	105
Letni trend	100	– 6	8	– 14	18	– 1

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (39) V obravnavanem obdobjem se je proizvodnja Skupnosti povečala za 6 % kljub rahlemu zmanjšanju leta 2003.

(40)

Tabela 4

Proizvodna zmogljivost

Proizvodna zmogljivost	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	89 400	87 800	89 700	90 300	94 800	95 000
Indeks	100	98	100	101	106	106
Letni trend	100	– 2	2	1	5	0

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (41) V obravnavanem obdobju se je izkoriščenost zmogljivosti zmanjšala za 1 %.

(42)

Tabela 5

Izkoriščenost zmogljivosti

Izkoriščenost zmogljivosti	2002	2003	2004	2005	2006	OP
%	52	50	53	45	52	51
Indeks	100	95	101	87	100	99
Letni trend	100	– 5	6	– 14	13	– 1

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(b) Obseg prodaje in prodajne cene

- (43) Prodaja industrije Skupnosti nepovezanim strankam na trgu Skupnosti se je med letom 2002 in OP povečala za 11 %.

(44)

Tabela 6

Prodaja industrije Skupnosti nepovezanim strankam

Prodaja industrije Skupnosti nepovezanim strankam	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	34 968	34 893	38 401	32 841	36 908	38 750
Indeks	100	100	110	94	106	111
Letni trend	100	– 0,2	10	– 16	12	5

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (45) Med obravnavanim obdobjem so se povprečne prodajne cene, ki jih je na trgu Skupnosti zaračunavala industrija Skupnosti, postopoma povišale. Celotno povišanje je med letom 2002 in OP znašalo 63 %. To rast deloma pojasnjuje dvig stroškov glavne surovine, jeklenih cevi, deloma pa dejstvo, da sta dva proizvajalca Skupnosti proizvodnjo preusmerila na posebne, dražje vrste izdelka.

(46)

Tabela 7

Prodajna cena industrije Skupnosti

Prodajna cena industrije Skupnosti	2002	2003	2004	2005	2006	OP
EUR/tono	1 553	1 652	1 783	2 133	2 217	2 528
Indeks	100	106	115	137	143	163
Letni trend	100	6	8	23	5	20

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(c) Tržni delež

- (47) Celoten tržni delež industrije Skupnosti se je od leta 2002 do OP zmanjšal za 7 odstotnih točk.

(48)

Tabela 8

Tržni delež prodaje industrije Skupnosti

Tržni delež prodaje industrije Skupnosti	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Odstotek trga	60 %	56 %	60 %	58 %	56 %	53 %

Vir: EUROSTAT in preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(d) Rast

- (49) Medtem ko se je potrošnja Skupnosti v obravnavanem obdobju povečala za 26 %, se je obseg prodaje industrije Skupnosti na trgu povečal le za 11 %, tržni delež industrije Skupnosti na trgu pa se je zmanjšal za 7 odstotnih točk. Pozitivnemu razvoju potrošnje Skupnosti torej ni sledilo ustrezno povečanje prodaje industrije Skupnosti.

(e) Dobičkonosnost in donosnost naložb

- (50) V obravnavanem obdobju se je dobičkonosnost, izražena kot odstotek neto prodajne vrednosti nepovezanim strankam, razvijala na naslednji način:

(51)

Tabela 9

Dobičkonosnost

Dobičkonosnost	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Odstotek neto prodajne vrednosti	2 %	1 %	4 %	1 %	6 %	10 %

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (52) Dobičkonosnost industrije Skupnosti se je gibala pozitivno, v skladu s povišanjem prodajnih cen industrije Skupnosti. Kljub znatnemu znižanju leta 2003 in 2005 je skupna dobičkonosnost dosegla 10 %. Razlog za to je bila preusmeritev na proizvodnjo izdelkov z višjo dodano vrednostjo v obravnavanem obdobju, ko je povprečni dobiček industrije Skupnosti znašal 4 %.

- (53) Donosnost naložb, izražena kot dobiček/izguba glede na neto knjigovodsko vrednost naložb, se je gibala enako kot dobičkonosnost.

(54)

Tabela 10

Donosnost naložb

Donosnost naložb	2002	2003	2004	2005	2006	OP
%	6	2	11	4	18	37
Indeks	100	37	184	62	310	618
Letni trend	100	– 63	147	– 122	248	309

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(f) *Denarni tok*

- (55) Med letoma 2002 in 2005 je denarni tok znatno nihal, leta 2006 in med OP pa se je izrazilo povečal. Povečanje kaže na to, da je industrija okrevala. Takšna raven denarnega toka omogoča družbam, da po slabih obdobjih zopet vlagajo v proizvodnjo pribora (fitingov) za cevi.

- (56) *Tabela 11*

Denarni tok

Denarni tok	2002	2003	2004	2005	2006	OP
EUR	1 310 693	3 826 570	2 378 520	1 233 797	7 559 501	10 040 180
Indeks	100	292	181	94	577	766
Letni trend	100	192	– 110	– 87	483	189

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(g) *Naložbe in zmožnost zbiranja kapitala*

- (57) Industrija Skupnosti je v obravnavanem obdobju povečala naložbe za 65 %. Večina naložb je bila usmerjena v stroje za povečanje produktivnosti. Nobena od preiskovanih družb ni omenila kakršnih koli tekočih težav s pridobivanjem sredstev.

- (58) *Tabela 12*

Naložbe

Naložbe	2002	2003	2004	2005	2006	OP
EUR	5 839 416	5 824 908	3 438 352	7 422 926	9 986 636	9 643 822
Indeks	100	100	59	127	171	165
Letni trend	100	– 0,2	– 41	68	44	– 6

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(h) *Zaloge*

- (59) Spodnja tabela kaže, da so končne zaloge ostale stabilne; vendar so se v obravnavanem obdobju rahlo zmanjšale, za približno 1 %.

- (60) *Tabela 13*

Zaloge

Obseg končnih zalog	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	7 233	7 115	7 449	7 206	7 580	7 190
Indeks	100	98	103	100	105	99
Letni trend	100	– 2	5	– 3	5	– 5

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(i) Zaposlovanje, produktivnost in stroški dela

- (61) Po 5-odstotnem znižanju v letu 2003 se je v obravnavanem obdobju delovna sila skupno zmanjšala za 2 %.

- (62) *Tabela 14*

Zaposlenost

Zaposlenost	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Število zaposlenih	760	725	719	692	729	741
Indeks	100	95	95	91	96	98
Letni trend	100	– 5	– 0,8	– 3	5	2

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (63) Skladno s povečanjem proizvodnje in zmanjšanjem zaposlenosti se je v obravnavanem obdobju produktivnost izboljšala za 8 %.

- (64) *Tabela 15*

Produktivnost

Produktivnost	2002	2003	2004	2005	2006	OP
V tonah na zaposlenega	61	60	66	59	68	66
Indeks	100	98	107	97	111	108
Letni trend	100	– 2	9	– 11	14	– 3

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

- (65) V obravnavanem obdobju so se stroški dela postopoma zviševali. Skupno povišanje stroškov dela v obravnavnem obdobju je bilo 22 %. Najbolj so se stroški dela povišali v družbi, ki je spremenila proizvodni program in namesto osnovnih izdelkov začela izdelovati specializirane izdelke, ki zahtevajo višje poklicne kvalifikacije.

- (66) *Tabela 16*

Stroški dela

Stroški dela/plače	2002	2003	2004	2005	2006	OP
EUR	28 941 652	28 436 139	29 607 915	29 754 664	33 069 402	35 312 821
Indeks	100	98	102	103	114	122
Letni trend	100	– 2	4	1	11	8

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

4. Učinek drugih dejavnikov

(a) Izvoz industrije Skupnosti

- (67) Izvoz pribora (fitingov) za cevi industrije Skupnosti je v obravnavanem obdobju močno nihal. Skupno se je izvoz v tretje države zmanjšal za 15 %, kar je predvsem posledica neugodnega menjalnega tečaja EUR/USD.

(68)

Tabela 17

Izvoz industrije Skupnosti

Izvoz industrije Skupnosti	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	10 893	8 003	9 358	8 410	11 890	9 278
Indeks	100	73	86	77	109	85
Letni trend	100	- 27	12	- 9	32	- 24

Vir: Preverjeni izpolnjeni vprašalniki industrije Skupnosti.

(b) Obseg uvoza iz drugih tretjih držav in cene

- (69) Z Uredbo Sveta (ES) št. 964/2003 so bile uvedene protidampinške dajatve na uvoz pribora (fitingov) za cevi iz Ljudske republike Kitajske (58,6 %) in Tajske (58,9 %). Ukrepi se uporabljajo za zadevni izdelek s poreklom iz Kitajske, poslan iz ene od naslednjih držav: Filipinov, Indonezije, Šrilanke in Tajvana. Kljub ukrepom za uvoz iz Kitajske, se izvoz iz Kitajske v EU stalno povečuje.

- (70) Celotni obseg uvoza pribora (fitingov) za cevi iz tretjih držav, razen iz zadevnih držav, se je v obravnavanem obdobju več kot podvojil, povečal se je namreč s 9 654 ton leta 2002 na 24 105 ton na koncu OP.

- (71) Obseg uvoza pribora (fitingov) za cevi v Skupnost iz držav razen Koreje in Malezije se je razvijal na naslednji način:

(72)

Tabela 18

Uvoz iz drugih tretjih držav

Uvoz iz drugih tretjih držav	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Tone	9 654	12 453	11 488	13 344	19 020	24 105
Indeks	100	129	119	138	197	250
Letni trend	100	29	- 10	19	59	53

Vir: EUROSTAT.

- (73) Tržni delež uvoza s poreklom iz tretjih držav, ki niso zadevne države, je dosegel 33 % potrošnje EU. To pomeni, da se je v obravnavanem obdobju povečal za 99 %, in sicer s 16 na 33 %.

(74)

Tabela 19

Tržni delež uvoza iz drugih tretjih držav

Tržni delež uvoza iz drugih tretjih držav	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Odstotek trga	16 %	20 %	18 %	24 %	29 %	33 %
Indeks	100	122	108	144	176	199
Letni trend	100	22	- 14	36	32	23

Vir: Eurostat in informacije o trgu, ki so jih predložili proizvajalci vložniki.

(75)

Tabela 20

Glavni uvoz v EU

Uvoz iz drugih tretjih držav v tonah	2002	2003	2004	2005	2006	OP
Kitajska	859	1 428	1 772	2 236	5 846	8 339
Tajvan	1 101	2 372	1 894	2 540	4 774	5 854
Vietnam	1 835	1 214	767	694	1 224	1 475
Indija	1 522	1 569	1 537	1 763	1 552	2 096
Tajska	676	1 508	778	558	1 622	2 334

(c) Okrevanje od učinkov dampinga

- (76) Kot kaže pozitiven razvoj večine zgoraj navedenih kazalnikov, je gospodarski položaj industrije Skupnosti v letih od 2002 do sredine 2007 delno okrevljal od škodljivih učinkov dampinškega uvoza s poreklom iz obeh zadevnih držav.

- (79) Kljub temu pa se lahko sklene, da je imela uvedba ukrepov proti Koreji in Maleziji pozitiven učinek na gospodarski položaj industrije Skupnosti.

5. Sklep o položaju industrije Skupnosti

- (77) Zaradi veljavnih ukrepov je industrija Skupnosti od leta 2002 delno okrevala. Industrija Skupnosti je uspela povečati obseg prodaje ter cene. Tudi gospodarski dejavniki, kot so proizvodnja, proizvodna zmogljivost, dobičkonosnost, naložbe, donosnost naložb ter produktivnost, so se razvijali pozitivno. To dokazuje, da si je industrija Skupnosti prizadevala izboljšati svojo konkurenčnost. Posledica tega je bila, da je bila prodaja industrije Skupnosti v Skupnosti od leta 2002 dobičkonosna.
- (78) Vendar industrija Skupnosti ni uspela izkoristiti prednosti znatne rasti potrošnje v Skupnosti in nekaj pozitivnih dejavnikov je tudi rezultat prenehanja poslovanja pomembnega proizvajalca Skupnosti v Združenem kraljestvu, katerega dejavnosti sta prevzeli dve družbi, ki podpirata zahtevek.

- (80) Glede na delno okrevanje industrije Skupnosti ni bilo mogoče ugotoviti nadaljevanja škode, ki jo je povzročil dampinški uvoz. Zato se je preučilo, ali bi se s prenehanjem veljavnosti ukrepov škoda ponovno pojavila.

F. VERJETNOST PONOVRNEGA POJAVA ŠKODE

- (81) Kot je navedeno zgoraj, so korejski in malezijski proizvajalci v primeru razveljavitve ukrepov zmožni preusmeriti ogromne količine izvoza na trg Skupnosti. V skladu z zahtevkom sta ti državi močno odvisni od izvoznih trgov, in sicer Koreja 75 % in Malezija 84 %. Poleg tega se zdi, da drugi izvozni trgi, kot sta ZDA in Japonska, ne bi mogli absorbirati prostih zmogljivosti, ker je obseg izvoza v ti dve državi že sedaj znaten in bi bile zato usmerjene na trg Skupnosti. Zdi se tudi, da na azijskem trgu na splošno vlada presežna zmogljivost.

(82) Na podlagi statistike Združenih držav je bilo ugotovljeno, da so bile malezijske in korejske izvozne cene za ZDA nižje od cen industrije Skupnosti. Čeprav zaradi številnih različnih vrst izdelkov podrobna analiza ni bila mogoča, je verjetno, da bodo ti izvozniki svoje cene uskladili z zelo nizkimi cenami iz azijskih držav, da bi ponovno pridobili izgubljene tržne deleže. Takšno določanje cen, ki ga potrjuje njihovo nesodelovanje, skupaj z zmožnostjo dobave znatnih količin zadevnega izdelka na trg Skupnosti, bi najbrž imelo negativen učinek na industrijo Skupnosti.

(83) Poleg tega je treba upoštevati, da mora industrija Skupnosti, da bi dosegla ekonomijo obsega in ostala konkurenčna, proizvajati določeno količino standardnih izdelkov, ki so zato v neposredni konkurenci z uvozom iz Koreje in Malezije.

(84) Glede na zgoraj navedeno se sklene, da bi ukinitve ukrepov po vsej verjetnosti povzročila ponovni pojav škode industriji Skupnosti zaradi dampinškega uvoza.

G. INTERES SKUPNOSTI

1. Uvod

(85) V skladu s členom 21 osnovne uredbe je bilo preučeno, ali bi bilo podaljšanje veljavnosti obstoječih protidampinskih ukrepov v nasprotju z interesi Skupnosti kot celote. Določitev interesa Skupnosti je temeljila na oceni vseh vpletenih interesov, kot so interes industrije Skupnosti, uvoznikov/trgovcev ter uporabnikov zadevnega izdelka. Uporabniki niso predložili nobenih stališč.

(86) Da bi Komisija ocenila verjetni vpliv nadaljevanja ali odprave ukrepov, je zahtevala podatke od vseh zgoraj navedenih zainteresiranih strank. Komisija je poslala vprašalnike za vzorčenje 64 uvoznikom zadevnega izdelka in prejela enajst odgovorov. Tem enajstim družbam je Komisija poslala vprašalnik in je prejela samo dva delna odgovora, ki nista zagotovila nobenega dokaza, da so veljavni ukrepi znatno vplivali nanje. Jasno je, da so uvozniki našli druge vire dobave, kar je razvidno iz znatnega tržnega deleža (33 %) drugih tretjih držav, kar kaže, da so konkurenčni pogoji na trgu Skupnosti zagotovljeni.

(87) Dejstvo, da je sedanja preiskava pregled, torej analiza dejanskega stanja, v katerem že veljajo protidampinski

ukrepi, poleg tega omogoča oceno vseh morebitnih negativnih učinkov trenutno veljavnih protidampinskih ukrepov na zadevne strani.

(88) Na podlagi tega se je preučilo, ali kljub ugotovitvam o nadaljevanju dampinga in verjetnosti ponovnega pojava škode obstajajo nujni razlogi, na podlagi katerih bi bilo mogoče skleniti, da v tem primeru ohranitev ukrepov ni v interesu Skupnosti.

2. Interesi industrije Skupnosti

(89) Industrija Skupnosti je dokazala, da je strukturno sposobna preživeti. To je potrdil pozitiven razvoj njenega gospodarskega položaja v času, ko je bila po uvedbi trenutno veljavnih protidampinskih ukrepov ponovno vzpostavljena učinkovita konkurenca. Dejansko so v zadnjih dveh letih obravnavanega obdobja prizadevanja industrije Skupnosti za racionalizacijo proizvodnje in krepitev konkurenčnosti vodila v primeren dobiček.

(90) Glede na zgoraj navedeno se zdi, da je za preprečitev škodljivih učinkov dampinškega uvoza, ki bi lahko ogrozili okrevanje industrije Skupnosti in s tem tudi njen obstoj, treba veljavne ukrepe ohraniti. Treba je upoštevati tudi dejstvo, da bi izginotje industrije Skupnosti imelo škodljiv učinek tudi na panoge na koncu proizvodne verige, saj bi se jim znatno zmanjšala izbira dobaviteljev.

3. Interesi uvoznikov/trgovcev

(91) Kot že navedeno, sta vprašalnik Komisije izpolnila le dva od 64 nepovezanih uvoznikov. Vendar nista izrazila nikakršnega negativnega mnenja glede morebitnega nadaljevanja ukrepov. Nesodelovanje je samo po sebi znak, da ukrepi niso povzročili znatnih negativnih učinkov na gospodarsko stanje tega sektorja. To potrjuje dejstvo, da so uvozniki še naprej trgovali z zadevnim izdelkom v znatnih količinah in v obravnavanem obdobju celo povečali obseg uvoza.

(92) Zato se sklene, da uvedba trenutno veljavnih protidampinskih ukrepov ni negativno vplivala na gospodarski položaj uvoznikov zadevnega izdelka. Zato tudi ni verjetno, da bi podaljšanje veljavnosti ukrepov povzročilo poslabšanje njihovega gospodarskega položaja v prihodnosti.

4. Interesi uporabnikov

- (93) Pri sedanji preiskavi se ni javil noben uporabnik. Uporabniki zadevnega izdelka sta predvsem petrokemična in gradbena industrija. Pomanjkanje sodelovanja potrjuje, da pribor (fitingi) za cevi predstavlja zelo majhen del njihovih skupnih proizvodnih stroškov in zdi se, da jim veljavni ukrepi niso povzročili nikakršne izgube konkurenčnosti.
- (94) Sklenjeno je bilo, da ohranitev enakih ukrepov ne bi pomenila nikakršnega poslabšanja položaja uporabnikov.

priporočiti ohranitev obstoječih ukrepov. Po razkritju jim je bil dan tudi rok za predložitev stališč. Iz Koreje ni bilo poslanih nobenih pripomb, ena pripomba je prispela od malezijske družbe, vendar se na podlagi nje zgornji sklepi ne spremenijo.

- (98) Iz zgoraj navedenega sledi, da bi bilo treba v skladu s členom 11(2) osnovne uredbe protidampinške dajatve na uvoz pribora (fitingov) za cevi s poreklom iz Republike Koreje in Malezije, uvedene z Uredbo (ES) št. 1514/2002, ohraniti –

5. Sklep o interesu Skupnosti

- (95) Preiskava je pokazala, da so obstoječi protidampinški ukrepi industriji Skupnosti omogočili, da si do določene mere opomore. Morebitna ukinitve ukrepov bi ogrozila okrevanje industrije Skupnosti in mogoče povzročila njeno izginotje. Nadaljnja veljavnost ukrepov je zato v interesu industrije Skupnosti.
- (96) Zdi se, da veljavni ukrepi v preteklosti niso imeli večjih negativnih vplivov na gospodarski položaj uporabnikov in uvoznikov. Zato se sklene, da ni nobenih nujnih razlogov proti nadaljevanju veljavnosti obstoječih protidampinških ukrepov.

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz pribora (fitingov) za cevi (razen litega pribora (fitingov), prirobnic in fittingov z navojem) iz železa ali jekla (razen nerjavnega jekla), z največjim zunanjim premerom do vključno 609,6 mm, s poreklom iz Republike Koreje in Malezije, ki se uporablja za čelno varjenje ali druge namene ter se uvršča v oznake KN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19, ex 7307 99 30 in ex 7307 99 90 (oznake TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 30 92, 7307 99 30 93, 7307 99 30 94, 7307 99 30 95, 7307 99 30 98, 7307 99 90 92, 7307 99 90 93, 7307 99 90 94, 7307 99 90 95, 7307 99 90 98).

H. PROTIDAMPINŠKI UKREPI

- (97) Vse zadevne stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se namerava

2. Stopnje dokončne protidampinške dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve proizvodov iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Država	Družba	Stopnja dajatve (%)	Dodatna oznaka TARIC
Malezija			
	Anggerik Laksana Sdn Bhd, Selangor Darul Ehsan	59,2	A324
	vse druge družbe	75	A999
Republika Koreja			
	vse družbe	44	—

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe o carinskih dajatvah.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Luxembourg, 13. oktobra 2008

Za Svet
Predsednik
B. KOUCHNER

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1002/2008**z dne 15. oktobra 2008****o določitvi pavšalnih uvoznih vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode („Uredba o enotni SUT“) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1580/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi izvedbenih pravil za uredbe Sveta (ES) št. 2200/96, (ES) št. 2201/96 in (ES) št. 1182/2007 v sektorju sadja in zelenjave ⁽²⁾ ter zlasti člena 138(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Uredba (ES) št. 1580/2007 ob uporabi rezultatov večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, v skladu s katerimi Komisija določi pavšalne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XV k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pavšalne uvozne vrednosti iz člena 138 Uredbe (ES) št. 1580/2007 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 16. oktobra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. oktobra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 350, 31.12.2007, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav ⁽¹⁾	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	MA	73,5
	MK	51,9
	TR	86,7
	ZZ	70,7
0707 00 05	MK	81,9
	TR	100,5
	ZZ	91,2
0709 90 70	TR	117,4
	ZZ	117,4
0805 50 10	AR	77,7
	TR	104,7
	UY	95,7
	ZA	84,1
	ZZ	90,6
0806 10 10	BR	261,2
	TR	97,8
	US	224,7
	ZZ	194,6
0808 10 80	AR	67,2
	CL	64,0
	CN	53,8
	MK	37,6
	NZ	89,9
	US	121,5
	ZA	82,2
0808 20 50	ZZ	73,7
	CL	60,3
	CN	50,9
	TR	128,9
	ZA	83,4
	ZZ	80,9

⁽¹⁾ Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1003/2008**z dne 15. oktobra 2008****o določitvi uvoznih dajatev v sektorju žit, ki se uporabljajo od 16. oktobra 2008**

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ⁽¹⁾,ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1249/96 z dne 28. junija 1996 o pravilih za uporabo (uvoznih dajatev za sektor žit) Uredbe Sveta (EGS) št. 1766/92 ⁽²⁾ in zlasti člena 2(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da je uvozna dajatev za proizvode z oznakami KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (navadna pšenica visoke kakovosti), 1002, ex 1005, razen hibridnega semena, in ex 1007, razen hibrida za setev, enaka intervencijski ceni, ki velja za te proizvode ob uvozu, zvišani za 55 %, od česar se odšteje uvozna cena cif zadevne pošiljke. Vendar pa ta dajatev ne sme presegati stopnje dajatev iz skupne carinske tarife.
- (2) Člen 136(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 določa, da se za izračun uvozne dajatve iz odstavka 1 navedenega člena za zadevne proizvode redno določajo reprezentativne uvozne cene cif.

(3) V skladu s členom 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96 je cena za izračun uvozne dajatve za proizvode z oznakami KN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (navadna pšenica visoke kakovosti), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 in 1007 00 90 enaka dnevni reprezentativni uvozni ceni cif, določeni v skladu z metodo iz člena 4 navedene uredbe.

(4) Uvozne dajatve, ki se uporabljajo, dokler ne začne veljati nova določitev, se določijo za obdobje z začetkom 16. oktobra 2008.

(5) Vendar je v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 608/2008 z dne 26. junija 2008 o začasni opustitvi uvoznih carin za nekatera žita v tržnem letu 2008/2009 ⁽³⁾ uporaba nekaterih dajatev, ki jih določa ta uredba, začasno opuščena –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Od 16. oktobra 2008 so uvozne dajatve v sektorju žit iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007 dajatve, določene v Prilogi I k tej uredbi na podlagi podatkov, navedenih v Prilogi II.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 16. oktobra 2008.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. oktobra 2008

Za Komisijo

Jean-Luc DEMARTY

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

⁽¹⁾ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

⁽²⁾ UL L 161, 29.6.1996, str. 125.

⁽³⁾ UL L 166, 27.6.2008, str. 19.

PRILOGA I

Uvozne dajatve za proizvode iz člena 136(1) Uredbe (ES) št. 1234/2007, ki se uporabljajo od 16. oktobra 2008

Oznaka KN	Poimenovanje	Uvozna dajatev ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	PŠENICA trda, visoke kakovosti	0,00 ⁽²⁾
	srednje kakovosti	0,00 ⁽²⁾
	nizke kakovosti	0,00 ⁽²⁾
1001 90 91	PŠENICA navadna, semenska	0,00
ex 1001 90 99	PŠENICA navadna, visoke kakovosti, razen semenske	0,00 ⁽²⁾
1002 00 00	RŽ	19,11 ⁽²⁾
1005 10 90	KORUZA semenska, razen hibridne	0,00
1005 90 00	KORUZA razen semenske ⁽³⁾	0,00 ⁽²⁾
1007 00 90	SIREK v zrnju, razen hibridnega, za setev	19,11 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Za blago, ki pride v Skupnost prek Atlantskega oceana ali Sueškega prekopa, je prevoznik z uporabo člena 2(4) Uredbe (ES) št. 1249/96 upravičen do znižanja dajatev za:

- 3 EUR/t, če je pristanišče razkladanja v Sredozemskem morju,
- 2 EUR/t, če je pristanišče razkladanja na Danskem, Irskem, v Estoniji, Latviji, Litvi, Poljski, na Finskem, Švedskem, v Veliki Britaniji ali na atlantski obali Iberskega polotoka.

⁽²⁾ V skladu z Uredbo (ES) št. 608/2008 je uporaba te dajatve začasno ustavljena.

⁽³⁾ Uvoznik je upravičen do pavšalnega znižanja 24 EUR/t, če so izpolnjeni pogoji iz člena 2(5) Uredbe (ES) št. 1249/96.

PRILOGA II

Podatki za izračun dajatev iz Priloge I

1.10.2008-14.10.2008

1. Povprečja za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96:

(EUR/t)

	Navadna pšenica ⁽¹⁾	Koruza	Trda pšenica, visoke kakovosti	Trda pšenica srednje kakovosti ⁽²⁾	Trda pšenica, nizke kakovosti ⁽³⁾	Ječmen
Borza	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotacija	195,25	123,95	—	—	—	—
Cena FOB ZDA	—	—	281,83	271,83	251,83	116,56
Premija za Zaliv	—	15,20	—	—	—	—
Premija za Velika jezera	4,76	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Vključena premija 14 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).⁽²⁾ Znižanje za 10 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).⁽³⁾ Znižanje za 30 EUR/t (člen 4(3) Uredbe (ES) št. 1249/96).

2. Povprečja za referenčno obdobje iz člena 2(2) Uredbe (ES) št. 1249/96:

Prevoz/stroški Mehiški zaliv–Rotterdam: 22,09 EUR/t

Prevoz/stroški Velika jezera–Rotterdam: 21,36 EUR/t

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 1004/2008

z dne 15. oktobra 2008

o spremembi Uredbe (ES) št. 1725/2003 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede Mednarodnega računovodskega standarda (MRS) 39 in Mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ⁽¹⁾ in zlasti člena 3(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo Komisije (ES) št. 1725/2003 z dne 29. septembra 2003 ⁽²⁾ so bili sprejeti nekateri mednarodni standardi in pojasnila, ki so obstajali na dan 14. septembra 2002.

(2) Dne 13. oktobra 2008 je Upravni odbor za mednarodne računovodske standarde sprejel spremembe Mednarodnega računovodskega standarda (MRS) 39 Finančni instrumenti: Pripoznavanje in merjenje ter Mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7 Finančni instrumenti: Razkritja, v nadaljnjem besedilu „spremembe MRS 39 in MSRP 7“. Spremembe MRS 39 in MSRP 7 v izjemnih okoliščinah dovoljujejo prerazvrstitev nekaterih finančnih instrumentov iz kategorije „v posesti za trgovanje“. Sedanja finančna kriza je takšna izjemna okoliščina, zato so družbe upravičene do uporabe te možnosti.

(3) V skladu s spremembami MRS 39 in MSRP 7 lahko družbe prerazvrstijo nekatere finančne instrumente od 1. julija 2008 naprej.

(4) Posvetovanje s skupino tehničnih strokovnjakov Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) potrjuje, da spremembe MRS 39 in MSRP 7 izpolnjujejo tehnična merila za sprejetje, določena v členu 3(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002. Svetovalna skupina za presojo mnenj o računovodskih standardih je v skladu s Sklepom Komisije št. 2006/505/ES z dne 14. julija 2006 o ustanovitvi Svetovalne skupine za

presojo mnenj o računovodskih standardih, ki bo svetovala Komisiji glede objektivnosti in nevtralnosti mnenj Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) ⁽³⁾ preučila mnenje EFRAG o potrditvi in svetovala Evropski komisiji, da je dobro uravnoteženo in objektivno.

(5) Uredbo (ES) št. 1725/2003 je zato treba ustrezno spremeniti.

(6) Glede na sedanje pretese na finančnih trgih in dejstvo, da se z nekaterimi finančnimi instrumenti ne trguje več ali da zadevni trgi ne delujejo ali so zašli v težave, morajo spremembe začeti veljati takoj in omogočiti prerazvrstitev nekaterih finančnih instrumentov; posledično mora ta uredba takoj začeti veljati.

(7) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Računovodskega regulativnega odbora –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V Prilogi k Uredbi (ES) št. 1725/2003 se Mednarodni računovodski standard MRS 39 Finančni instrumenti: Pripoznavanje in merjenje ter Mednarodni standard računovodskega poročanja (MSRP) 7 Finančni instrumenti: Razkritja spremenita, kakor je navedeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

⁽¹⁾ UL L 243, 11.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 261, 13.10.2003, str. 1.

⁽³⁾ UL L 199, 21.7.2006, str. 33.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. oktobra 2008

Za Komisijo
Charlie McCREEVY
Član Komisije

PRILOGA

MEDNARODNI RAČUNOVODSKI STANDARDI

MRS 39	Spremembe MRS 39 <i>Finančni instrumenti: Pripoznavanje in merjenje</i>
MSRP 7	Spremembe MSRP 7 <i>Finančni instrumenti: Razkritja</i>

Prerazvrstitev finančnih sredstev (spremembe MRS 39 Finančni instrumenti: Pripoznavanje in merjenje ter MSRP 7 Finančni instrumenti: Razkritja)

Spremembe MRS 39

Odstavek 50 se spremeni ter dodajo se odstavki 50B–50F in 103G.

MERJENJE

Prerazvrstitve

50 Podjetje:

- (a) ne sme prerazvrstiti izvedenega finančnega instrumenta iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida, medtem ko je instrument v posesti ali izdan;
- (b) ne sme prerazvrstiti finančnega instrumenta iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida, če ga je podjetje pri začetnem pripoznavanju označilo kot instrument po pošteni ceni preko poslovnega izida; in,
- (c) če finančno sredstvo ni več v posesti z namenom prodaje ali ponovnega nakupa v kratkem roku (ne glede na to, da je bilo finančno sredstvo lahko pridobljeno ali prevzeto v glavnem z namenom prodaje ali ponovnega nakupa v kratkem roku), ga podjetje sme prerazvrstiti iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida, če so izpolnjene zahteve iz odstavka 50B ali 50D.

Podjetje ne sme prerazvrstiti finančnega instrumenta v kategorijo po pošteni vrednosti preko poslovnega izida po začetnem pripoznavanju.

- 50B Finančno sredstvo, za katero se uporablja odstavek 50(c) (razen finančnega sredstva vrste, ki je opisana v odstavku 50D), se sme prerazvrstiti iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida le v izjemnih razmerah.
- 50C Če podjetje prerazvrsti finančno sredstvo iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida v skladu z odstavkom 50B, se finančno sredstvo prerazvrsti po pošteni vrednosti na datum prerazvrstitve. Dobiček ali izguba, ki sta že pripoznana v poslovnem izidu, se ne razveljavita. Poštena vrednost finančnega sredstva na datum prerazvrstitve postane po potrebi njegova nova nabavna ali odplačna vrednost.
- 50D Finančno sredstvo, za katero se uporablja odstavek 50(c) in ki bi ustrezalo opredelitvi posojil in terjatev (če finančnega sredstva ne bi bilo treba razvrstiti kot sredstva v posesti za trgovanje pri začetnem pripoznavanju), se sme prerazvrstiti iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida, če ima podjetje namen in je sposobno finančno sredstvo imeti v posesti v predvidljivi prihodnosti ali do zapadlosti.
- 50E Finančno sredstvo, razvrščeno kot za prodajo razpoložljivo finančno sredstvo, ki bi ustrezalo opredelitvi posojil in terjatev (če ne bi bilo označeno kot na voljo za prodajo), se sme prerazvrstiti iz kategorije za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev v kategorijo posojil in terjatev, če ima podjetje namen ali je sposobno finančno sredstvo imeti v posesti v predvidljivi prihodnosti ali do zapadlosti.
- 50F Če podjetje prerazvrsti finančno sredstvo iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida v skladu z odstavkom 50D ali iz kategorije za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev v skladu z odstavkom 50E, finančno sredstvo prerazvrsti po pošteni vrednosti na datum prerazvrstitve. Kadar se finančno sredstvo prerazvrsti v skladu z odstavkom 50D, se dobiček ali izguba, ki sta že pripoznana v poslovnem izidu, ne razveljavita. Poštena vrednost finančnega sredstva na datum prerazvrstitve postane po potrebi njegova nova nabavna ali odplačna vrednost. Kadar je finančno sredstvo prerazvrščeno iz kategorije za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev v skladu z odstavkom 50E, se vsak predhodni dobiček ali izguba pri tem sredstvu, ki sta bila pripoznana v drugih obsežnih dohodkih v skladu z odstavkom 55(b), obračunata v skladu z odstavkom 54.

DATUM ZAČETKA VELJAVNOSTI IN PREHODNO OBDOBJE

- 103G *Prerazvrstitev finančnih sredstev* (spremembe MRS 39 in MSRP 7), izdano oktobra 2008, spremenjena odstavka 50 in AG8, dodani odstavki 50B–50F. Podjetje te spremembe izvaja od 1. julija 2008. Podjetje finančnega sredstva ne prerazvrsti v skladu z odstavkom 50B, 50D ali 50E pred 1. julijem 2008. Vsaka prerazvrstitev finančnega sredstva v obdobjih, ki se začnejo s 1. novembrom 2008 ali po tem datumu, začne veljati šele z datumom, ko se prerazvrstitev izvede. Prerazvrstitev finančnega sredstva v skladu z odstavkom 50B, 50D ali 50E se ne uporablja za nazaj za obdobja poročanja, ki so se končala pred datumom začetka veljavnosti, opredeljenim v tem odstavku.

V Prilogi A Napotki za uporabo se spremeni odstavek AG8.

Efektivna obrestna mera

AG8 Če podjetje popravi svoje ocene plačil ali prejemkov, mora prilagoditi knjigovodsko vrednost finančnega sredstva ali finančne obveznosti (ali skupine finančnih instrumentov), da odražajo dejansko in popravljeno oceno denarnih tokov. Podjetje ponovno izračuna knjigovodski znesek z izračunom sedanje vrednosti ocenjenih prihodnjih denarnih tokov po izvorni efektivni obrestni meri finančnega instrumenta. Prilagoditev se pripozna kot dohodek ali odhodek v poslovnem izidu. Če je finančno sredstvo prerazvrščeno v skladu z odstavkom 50B, 50D ali 50E in podjetje pozneje poveča svoje ocene prihodnjih prejemkov gotovine zaradi večje izterljivosti teh prejemkov, se učinek navedenega povečanja pripozna kot prilagoditev efektivne obrestne mere z datumom spremembe ocene in ne kot prilagoditev knjigovodskega zneska sredstva na datum spremembe ocene.

Spremembe MSRP 7

Odstavek 12 se spremeni ter dodata se odstavka 12A in 44E.

POMEN FINANČNIH INSTRUMENTOV ZA FINANČNO STANJE IN DOSEŽKE

Izkaz stanja

Prerazvrstitev

12 Če podjetje prerazvrsti finančno sredstvo (v skladu z odstavki 51–54 MRS 39) kot sredstvo, merjeno:

- (a) po nabavni ali odplačni vrednosti, in ne po pošteni vrednosti, ali
- (b) po pošteni vrednosti, in ne po nabavni ali odplačni vrednosti,

razkrije znesek, prerazvrščen v posamezno kategorijo in iz posamezne kategorije, ter navede razloge za prerazvrstitev.

12A Če je podjetje prerazvrstilo finančno sredstvo iz kategorije po pošteni vrednosti preko poslovnega izida v skladu z odstavkom 50B ali 50D MRS 39 ali iz kategorije za prodajo razpoložljivih finančnih sredstev v skladu z odstavkom 50E MRS 39, razkrije:

- (a) znesek, prerazvrščen v posamezno kategorijo in iz posamezne kategorije;
- (b) za vsako obdobje poročanja do odprave pripoznanja knjigovodske zneske in poštene vrednosti vseh finančnih sredstev, ki so bila prerazvrščena v sedanjem obdobju in predhodnih obdobjih poročanja;
- (c) ali je bilo finančno sredstvo prerazvrščeno v skladu z odstavkom 50B – v izjemnih razmerah ter je iz dejstev in okoliščin razvidno, da je šlo za izjemne razmere;
- (d) za obdobje poročanja, ko je bilo finančno sredstvo prerazvrščeno, pošteno vrednost dobička ali izgube pri finančnem sredstvu, ki sta bila pripoznana v poslovnem izidu ali drugem obsežnem dohodku v tem obdobju in predhodnih obdobjih poročanja;
- (e) za vsako obdobje poročanja po prerazvrstitvi (vključno z obdobjem poročanja, v katerem je bilo finančno sredstvo prerazvrščeno) do odprave pripoznanja finančnega sredstva pošteno vrednost dobička ali izgube, ki bi bila pripoznana v poslovnem izidu ali drugem obsežnem dohodku, če finančno sredstvo ne bi bilo prerazvrščeno, ter dobiček, izgubo, dohodek in odhodek, ki so pripoznani v poslovnem izidu; in
- (f) efektivno obrestno mero in ocenjene zneske denarnih tokov, za katere podjetje pričakuje, da jih bo izterjalo, kakor znašajo na datum prerazvrstitve finančnega sredstva.

DATUM ZAČETKA VELJAVNOSTI IN PREHODNO OBDOBJE

44E *Prerazvrstitev finančnih sredstev* (spremembe MRS 39 in MSRP 7), izdano oktobra 2008, spremenjeni odstavek 12, dodani odstavek 12A. Podjetje te spremembe izvaja od 1. julija 2008.

II

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava ni obvezna)

ODLOČBE/SKLEPI

KOMISIJA

ODLOČBA KOMISIJE

z dne 10. oktobra 2008

o določitvi dokončne dodelitve finančnih sredstev v proračunskem letu 2008 državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1493/1999

(notificirano pod dokumentarno številko C(2008) 5738)

(Besedilo v bolgarskem, češkem, francoskem, grškem, italijanskem, madžarskem, malteškem, nemškem, portugalskem, romunskem, slovaškem, slovenskem in španskem jeziku je edino verodostojno)

(2008/799/ES)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino ⁽¹⁾ in zlasti člena 14(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(3) Komisija skladno s členom 14(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999 državam članicam vsako leto dodeli začetna sredstva na podlagi objektivnih meril ob upoštevanju določenih pogojev in potreb ter prizadevanj glede na cilj sistema.

(4) Komisija je z Odločbo 2007/719/ES ⁽²⁾ določila okvirna finančna sredstva v vinskem letu 2007/2008.

(1) Pravila za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov so določena z Uredbo (ES) št. 1493/1999 in z Uredbo Komisije (ES) št. 1227/2000 z dne 31. maja 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino v zvezi z obsegom vinogradniških površin ⁽²⁾.

(2) Pravila o finančnem načrtovanju in udeležbi pri financiranju sistema prestrukturiranja in preusmeritve iz Uredbe (ES) št. 1227/2000 določajo, da se sklicevanja na določeno proračunsko leto nanašajo na plačila, ki jih države članice dejansko izvedejo med 16. oktobrom in 15. oktobrom naslednjega leta.

(5) V skladu s členom 17(4) Uredbe (ES) št. 1227/2000 se uporabi kazen, če so dejanski izdatki države članice na hektar višji od izdatkov, predvidenih z začetno dodelitvijo. Za proračunsko leto 2008 se takšna kazen uporabi za Slovaško, in sicer v višini 6 169 EUR.

(6) Na podlagi člena 16(1)(c) Uredbe (ES) št. 1227/2000 lahko države članice v okviru tekočega proračunskega leta vložijo naknadne zahteve. Za proračunsko leto 2008 so to storile Češka, Španija, Italija, Madžarska in Romunija.

⁽¹⁾ UL L 179, 14.7.1999, str. 1.

⁽²⁾ UL L 143, 16.6.2000, str. 1.

⁽³⁾ UL L 289, 7.11.2007, str. 59.

- (7) V skladu s členom 17(3) Uredbe (ES) št. 1227/2000 se zahtevki za poznejše financiranje, ki jih Komisiji sporočijo države članice, sprejmejo na podlagi sorazmerja, z uporabo zneskov, ki so na voljo za vse države članice po odbitku od vsote zneskov, prijavljenih skladno s členom 16(1)(a) in (b), od skupnega zneska, dodeljenega državam članicam. Ta določba se za proračunsko leto 2008 uporabi za Češko, Španijo, Italijo, Madžarsko in Romunijo. Ker je znesek v zahtevkih za naknadno financiranje, ki so jih vložile navedene države članice, nižji od zneska, ki je na voljo za naknadno dodelitev, je bilo mogoče ugoditi vsem zahtevkom teh držav članic –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Dokončna dodeljena finančna sredstva za vinsko leto 2007/2008 zadevnim državam članicam glede na določeno število hektarjev za prestrukturiranje in preusmeritev vinogradov

v skladu z Uredbo (ES) št. 1493/1999 v proračunskem letu 2008 so navedena v Prilogi k tej odločbi.

Člen 2

Ta odločba je naslovljena na Republiko Bolgarijo, Češko republiko, Zvezno republiko Nemčijo, Helensko republiko, Kraljevino Španijo, Francosko republiko, Italijansko republiko, Republiko Ciper, Veliko vojvodstvo Luksemburg, Republiko Madžarsko, Republiko Malto, Republiko Avstrijo, Portugalsko republiko, Romunijo, Republiko Slovenijo in Slovaško republiko.

V Bruslju, 10. oktobra 2008

Za Komisijo

Mariann FISCHER BOEL

Članica Komisije

PRILOGA

DOKONČNA DODELITEV FINANČNIH SREDSTEV ZA VINSKO LETO 2007/2008
(proračunsko leto 2008)

Država članica	Površina (ha)	Dodeljena finančna sredstva (EUR)
Bolgarija	1 200	9 013 796
Češka	706	11 883 827
Nemčija	1 406	12 097 072
Grčija	647	6 360 118
Španija	21 154	169 516 302
Francija	8 977	69 071 668
Italija	12 358	101 761 476
Ciper	150	2 131 684
Luksemburg	5	38 001
Madžarska	1 852	14 813 090
Malta	3	38 157
Avstrija	888	5 068 342
Portugalska	2 711	23 511 590
Romunija	4 205	35 050 228
Slovenija	124	2 401 900
Slovaška	228	863 646
Skupaj	56 614	463 620 897

IV

(Drugi akti)

EVROPSKI GOSPODARSKI PROSTOR

SKUPNI ODBOR EGP

ODLOČBA NADZORNEGA ORGANA EFTA

št. 318/05/COL

z dne 14. decembra 2005

o zaključku postopka uradne preiskave po členu 1(2) iz dela I Protokola 3 k Sporazumu o nadzoru in sodišču glede izvzetja iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo v zvezi z ustanovitvijo podjetja Entra Eiendom AS (Norveška)

NADZORNI ORGAN EFTA JE –

OB UPOŠTEVANJU NASLEDNJEGA:

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽¹⁾ ter zlasti členov 61 do 63 Sporazuma in Protokola 26 k Sporazumu,

I. DEJSTVA

1. Postopek in korespondenca

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma med državami EFTE o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča ⁽²⁾ ter zlasti člena 24 in člena 1 v delu I Protokola 3 k Sporazumu,

OB UPOŠTEVANJU smernic Organa ⁽³⁾ o uporabi in razlagi členov 61 in 62 Sporazuma EGP,

OB POZIVU zainteresiranih strank, da predložijo svoje pripombe v skladu z zgoraj navedenimi določbami ⁽⁴⁾, in ob upoštevanju njihovih pripomb,

Z dopisom z dne 22. maja 2002 (Dok. št.: 02-3856 D) je Organ zahteval od norveške vlade, da predloži vse ustrezne informacije v zvezi z ustanovitvijo podjetja Entra Eiendom AS (v nadaljnjem besedilu „Entra“) in tako Organu omogoči presojo o tem, ali je ustanovitev podjetja v skladu s pravili o državni pomoči. Norveški organi oblasti so odgovorili z dopisom Misije Norveške pri Evropski uniji z dne 25. junija 2002, ki je posredoval dopis Ministrstva za delo in vladno upravo z dne 20. junija 2002; oba dopisa je Organ prejel in evidencial 26. junija 2002 (Dok. št.: 02-4850 A).

Organ je z dopisom z dne 10. oktobra 2002 (Dok. št.: 03-7036 D) zahteval dodatne informacije. Dopis obravnava, pod točko 1, izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo v zvezi s spremembo lastništva nepremičnin, in pod točko 2, odbitek od ocenjene vrednosti na osnovi posebnih pogojev odpovedi. Norveški organi oblasti so predložili dodatne informacije z dopisom Misije Norveške pri Evropski uniji z dne 14. novembra 2002, ki je posredoval dopis Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 7. novembra 2002; oba dopisa je Organ prejel in evidencial 14. novembra 2002 (Dok. št.: 02-8219 A).

⁽¹⁾ V nadaljnjem besedilu Sporazum EGP.

⁽²⁾ V nadaljnjem besedilu Sporazum o nadzoru in sodišču.

⁽³⁾ Procesna in materialna pravila na področju državne pomoči (Smernice o državni pomoči), ki jih je sprejel in izdal Nadzorni organ EFTA 19. januarja 1994. Objavljeno v Uradnem listu L 231, 3.9.1994. Smernice o državni pomoči so na voljo na spletni strani Organa: www.eftasurv.int

⁽⁴⁾ Odločba št. 132/04/COL. Odločba o sprožitvi formalnega postopka preiskave je bila objavljena v UL C 319, 23.12.2004, str. 17 in v Dopolnilu EGP št. 64 istega dne, str. 46. Odločba je prav tako dostopna na spletni strani Organa: http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/sadecinor04/132_04_entra.DOC

S telefaksom Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 9. decembra 2002, ki ga je Organ prejel in evidentiral istega dne (Dok. št.: 02-8912 A), je norveška vlada od Organa zahtevala zagotovitev sklepa v primeru glede ustanovitve podjetja Entra. Z dopisom Misiji Norveške pri Evropski uniji z dne 17. decembra 2002 (Dok. št.: 02-9062 D) je Organ obvestil norveške organe oblasti, da Organ lahko zaključi tisti del primera, ki se nanaša na odbitek od ocenjene vrednosti na podlagi posebnih pogojev odpovedi, če predložijo dodatno natančno in podrobno dokumentacijo v zvezi s tem vprašanjem.

Takšna podrobna dokumentacija je bila predložena s telefaksom Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 23. januarja 2003, ki ga je Organ prejel in evidentiral istega dne (Dok. št.: 03-424 A). Z dopisom Misiji Norveške pri Evropski uniji z dne 31. januarja 2003 (Dok. št.: 03-588 D) je Organ obvestil norveške organe oblasti, da – ker očitno ni bila vključena nobena pomoč – „ne bo ugovarjal oceni vrednosti iz otvoritvene bilance premoženja, prenesene z norveške države na podjetje Entra Eiendom AS.“ Vendar je Organ poudaril, da ta izjava ne vpliva na vprašanje taks za listine in pristojbin za registracijo.

Organ je z dopisom z dne 2. aprila 2003 (Dok. št.: 03-1827 D) še enkrat izpostavil vprašanje izvzetja iz plačila pristojbin za registracijo in trošarin ter od norveške vlade zahteval predložitev dodatnih informacij in pojasnil. Norveški organi oblasti so dodatne informacije predložili z dopisom Misije Norveške pri Evropski uniji z dne 5. junija 2003, ki je posredoval dopis Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 4. junija 2003; oba dopisa je Organ prejel in evidentiral 10. junija 2003 (Dok. št.: 03-3631 A).

Organ je 16. junija 2004 sprejel odločitev o sprožitvi formalnega postopka preiskave (Dok. št.: 132/04/COL). Odločba o sprožitvi formalnega postopka preiskave je bila objavljena 23. decembra 2004.

Norveški organi oblasti so s telefaksom z dne 13. avgusta 2004 (Dogodek št.: 290206) in dopisom Misije Norveške pri Evropski uniji z dne 17. avgusta 2004, ki ga je Organ prejel in evidentiral 18. avgusta 2004 (Dogodek št.: 290456), zaprosili za enomesečno podaljšanje roka za predložitev pripomb.

Organ je z dopisom z dne 17. avgusta 2004 (Dogodek št.: 290305) odobril enomesečno podaljšanje roka.

Norveški organi oblasti so s telefaksom z dne 16. septembra 2004 (Dogodek št.: 292867) in dopisom Misije Norveške pri EU z dne 20. septembra 2004, ki je posredoval dopis Ministr-

stva za trgovino in industrijo z dne 16. septembra 2004 in ki ga je Organ prejel in evidentiral 21. septembra 2004 (Dogodek št.: 293392), predložili svoje pripombe na uvodno odločbo. Norveški organi oblasti so sklenili, da izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo, predvideno v ustanovitvi Entre, ne predstavlja državne pomoči v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

Organ ni prejel nobenih pripomb na uvodno odločbo od drugih zainteresiranih strank v roku enega meseca po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Odvetniška pisarna Selmer kot zastopnica podjetja Entra je z dopisom z dne 4. maja 2005, ki ga je Organ prejel in evidentiral dne 9. maja 2005 (Dogodek št.: 318691), posredovala pripombe na odločbo Organa o sprožitvi formalnega postopka preiskave (glej točko 3.4 spodaj).

Razprava o primeru je potekala na srečanju v Oslu 19. maja 2005 ob prisotnosti predstavnikov različnih norveških ministrstev in predstavnikov Organa.

Norveški organi oblasti so s telefaksom Ministrstva za modernizacijo (Ministry of Modernisation) z dne 26. julija 2005 (Dogodek št.: 327938) in z dopisom Misije Norveške pri EU z dne 1. avgusta 2005, ki ga je Organ prejel in evidentiral 3. avgusta 2005 (Dogodek št.: 329110) in ki je posredoval dopis Ministrstva za trgovino in industrijo (Ministry of Trade and Industry) z dne 30. junija 2005, predložili nadaljnje informacije o tem, ali izvzetje iz plačila predstavlja gospodarsko prednost za podjetje Entra. Ministrstvo za trgovino in industrijo je sklenilo, da izvzetje iz plačila ne predstavlja prednosti za podjetje Entra.

2. Ustanovitev podjetja Entra

2.1 Predlog za ustanovitev nove družbe z omejeno odgovornostjo

Norveška vlada je 4. junija 1999 predstavila preoblikovanje javne organizacije, Direktorata za javno gradnjo in lastnino („Statsbygg“), in ustanovitev podjetja Entra (⁽¹⁾). Istega dne je vlada predstavila poseben zakon o preusmeritvi dela nepremičninskih dejavnosti organizacije Statsbygg v družbo z omejeno odgovornostjo, da bi tako rešila nekatera prehodna vprašanja glede preoblikovanja in ustanovitve Entre (⁽²⁾). Odstavek 3 tega

(¹) „St prp nr 84 (1998–99) Om ny strategi for Statsbygg og etablering av Statens utleiebygg AS“. Prvotno ime podjetja se je glasilo „Statens utleiebygg AS“. V nadaljnjem besedilu se „Entra“ uporablja za Entra Eiendom AS in Statens utleiebygg AS.

(²) „Ot prp nr 83 (1998–99) Om lov om omdanning av deler av Statsbyggs eiendomsvirksomhet til aksjeselskap“. Zakon z dne 18. februarja 2000, št. 11.

zakona (v nadaljnjem besedilu „*sporni zakon*“) določa, da je ponovna registracija v zemljiški knjigi in drugih javnih registrih izvedena kot sprememba imena. Zaradi tega podjetju Entra ni bilo treba plačati taks za listine in pristojbin za registracijo, pa je vseeno postalo lastnik v zemljiški knjigi.

Statsbygg je upravni organ („*Forvaltningsbedrift*“), odgovoren Ministrstvu za modernizacijo (Ministry of Modernisation). Statsbygg v imenu norveške vlade deluje kot upravljavec in svetovalec pri gradbenih in nepremičninskih poslih ter vladnim organizacijam ponuja poslovne prostore. Statsbygg je nadaljeval s poslovanjem in upravljanjem premoženja, ki ni bilo preneseno na podjetje Entra. Statsbygg trenutno upravlja približno 2,2 mio m² talne površine na Norveškem in v tujini. Premoženjski portfelj sestavljajo poslovne stavbe, šole, bivališča in specializirane stavbe po vsej državi ter ambasade in rezidence zunaj Norveške. Letni proračun stavb je približno 2,3 milijarde NOK (približno 228 milijonov EUR) Statsbygg ima 669 zaposlenih (oktober 2005) ⁽¹⁾.

V St. prp. nr. 84 (1998–1999) je med drugim navedeno, da je namen preoblikovanja razjasniti različne vloge Statsbyggga in doseči bolj učinkovito uporabo stavb v državni lasti. Da bi zagotovili boljše okvirne pogoje za tisti del Statsbyggga, ki je v konkurenci z drugimi zasebnimi podjetji, naj bi stavbe v uporabi na konkurenčnem trgu („*konkuransenutsatte bygg*“) ločili od stavb za posebne namene. Tako bi postale del novega nepremičninskega portfelja v lasti podjetja Entra. Vlada je kot kasnejšo možnost navedla prodajo dela podjetja zasebnim interesom.

Entra ima v svojem statutu naslednjo določbo o predmetu poslovanja: „Glavni namen podjetja je zagotavljanje poslovnih prostorov za državne ustanove. Podjetje lahko poseduje, kupuje, prodaja in upravlja nepremičnine, posluje z njimi ter opravlja druge s tem povezane posle. Podjetje prav tako lahko poseduje delnice ali deleže in sodeluje v drugih podjetjih, ki opravljajo dejavnosti, podobne omenjenim v prejšnjem stavku“ (neuraden prevod Organa).

2.2 Otvoritvena bilanca podjetja Entra

V predlogu, predstavljenem Parlamentu, je norveška vlada pripravila osnovna načela za prenos sredstev na novo podjetje. Vlada ni sprejela nobenih sklepov glede dejanske vrednosti sredstev za prenos. Pravzaprav je navedla, da bo to vprašanje obravnavano pozneje: „*zaključna otvoritvena bilanca podjetja bo predstavljena v proračunu za leto 2000*“ ⁽²⁾. Prav tako ni določila nobene posebne metodologije za določanje te vrednosti.

V obdobju od 4. junija 1999 do končne ocene, določene s kraljevo uredbo z dne 22.6.2000, je bila vrednost sredstev za prenos podvržena obsežni preiskavi. Cilj je bil določiti pravilno vrednost transakcije v skladu z načeli iz Predloga št. 84 (1998–99) za prenos sredstev. Obravnavali so več metod in predpostavk, ki so privedle do te cene.

Statsbygg je najprej zahteval, da vrednost premoženja za prenos oceni neodvisni svetovalec iz podjetja Catella Eiendom Consult AS (CEC). Ta ocena je bila opravljena v skladu z okvirom za ocenjevanje Norveškega združenja ocenjevalcev in nadzornikov (Norwegian Valuers and Surveyors Association – NTF) tako, da so ovrednotili vsako nepremičnino posebej in nato sešteli posamezne nepremičnine do vrednosti celotnega portfelja. Končni rezultat je bil 3 852 110 000 NOK. Revizijo te ocene je kasneje opravilo Norveško združenje ocenjevalcev in nadzornikov, ki je zaključilo, da je končna vrednost sprejemljiva, ampak previdno ocenjena.

Statsbygg je nato opravil lastno oceno sredstev. Uporabili so drugo metodologijo. Namesto da bi obravnavali vsako nepremičnino kot ločen izračun, prištet vsoti, so za osnovo svojih izračunov uporabili metodo diskontiranih denarnih tokov za celotni portfelj. Končni rezultat je bil 3 137 500 000 NOK.

Ministrstvo za javno upravo (Ministry of Administration) je nato prav tako opravilo oceno na osnovi enakih načel kot Statsbygg, vendar z drugačnimi predpostavkami. Končni rezultat je bil 3 337 500 000 NOK.

Razpon med najvišjimi in najnižjimi ocenami na tej točki je bil 714 610 000 NOK ali razlika 22 % glede na najnižjo predpostavljeno ceno. Brez navajanja nadaljnjih podrobnosti je treba omeniti, da se uporabljene metode med seboj občutno razlikujejo. To je ugotovila tudi neodvisna revizija, ki jo je izvedlo podjetje PricewaterhouseCoopers (PWC), pri kateri so ocenili tri zgoraj omenjene vrednosti.

Podjetje PWC je v svoji oceni je zaključilo, da bi bilo bolj podrobno primerjavo med tremi ocenami glede na velike metodološke razlike zapleteno izvesti in, kar je še bolj pomembno, bila bi brez bistvenega pomena. Zaključili so, da so „*po našem mnenju vse tri vrednosti znotraj razumnega razpona*“. Poleg tega je podjetje PWC poudarilo, da je nemogoče priti do številke, ki bi jo lahko upoštevali kot „pravilno“ vrednost. Namesto tega bi ta cena lahko postala predmet pogajanj med strankami in bi tako nihala glede na postavljene predpostavke.

⁽¹⁾ Vir: <http://www.statsbygg.no/english/>

⁽²⁾ Neuraden prevod Organa.

Ministrstvo se je odločilo za ponovno oceno vrednosti. Po obsežni razpravi o tem, ali naj dejstvo, da so vladne agencije lahko prekinile svoje najemnine z dvanajstmesečnim odpovednim rokom, vpliva na tržno vrednost premoženja ali ne, so vrednost premoženja določili na 2 837 550 000 NOK. Ta vrednost je bila predložena stortingetu (norveškemu parlamentu) ⁽¹⁾ v povezavi z državnim proračunom za obdobje 1999–2000, vendar je bila predlogu dodana pridržana pravica vlade, da opravi končne prilagoditve.

Ministrstvo je uveljavilo to pravico do prilagoditve zaključne bilance in je med drugim prilagodilo nekatere najemne pogodbe podjetja Entra in s tem ponovno spremenilo predpostavke modela ter tako doseglo višjo vrednost. S kraljevo odločbo je bila vrednost v zaključni otvoritveni bilanci določena na 3 222 871 000 NOK.

Postopek je povzet spodaj. Kot je videti, razpon predlaganih vrednosti sega od 3 852 110 000 NOK do 2 837 550 000 NOK. To razliko 1 014 560 000 NOK ali 35 % glede na najnižjo ceno lahko pojasnimo z razlikami v uporabljeni metodologiji, pa tudi s predpostavkami, izdelanimi v različnih modelih.

Ocena podjetja Catella Eiendoms Consult (CEC) ⁽¹⁾	3 852 110 000 NOK
Priporočilo organizacije Statsbygg	3 137 500 000 NOK
Ocena ministrstva	3 337 500 000 NOK
Ponovna ocena ministrstva zaradi pogojev odpovedi ⁽²⁾	2 837 550 000 NOK
Zaključna otvoritvena bilanca ⁽³⁾	3 222 871 000 NOK

⁽¹⁾ Dopis „Porteføljeverdning konkurransebyggene Statsbygg“ Statsbyggju z dne 10. avgusta 1999, ki je vsebovalo ocene podjetja CEC.

⁽²⁾ „St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 10 (1999–2000) Om etablering av Statens utleiebygg AS“.

⁽³⁾ „Statens utleiebygg AS – Fastsettelse av åpningsbalanse og endelige bevilgninger til egenkapital og lån“. Kongelig resolusjon av 22.6.2000.

Zaključna otvoritvena bilanca je bila osnovana na metodi diskontiranih denarnih tokov celotnega portfelja, kot jo je Statsbygg uporabil v svojem prvotnem priporočilu, vendar s spremembami v predpostavkah.

Podjetje Entra je bilo prvotno ustanovljeno kot „minimalno“ podjetje na osnovi denarnih prispevkov. Premoženje, kapital in osebje (sredstva in obveznosti) so bili naknadno preneseni z države na podjetje Entra v zameno za izdane delnice z veljavnostjo od 1. julija 2000. Lastništvo in pravice za zadevno

premoženje so bili preneseni z norveške države na podjetje Entra in registrirani v imenu Entre. Takse za listine in pristojbine za registracijo niso bile plačane na osnovi zakona o ustanovitvi podjetja Entra. Podjetje je družba z omejeno odgovornostjo v 100-odstotni lasti norveške države.

Prihodek poslovanja podjetja (skupine ⁽²⁾) je v letu 2004 znašal 1 072 milijona NOK (približno 128 milijonov EUR ⁽³⁾), dobiček pred davkom pa 134 milijonov NOK (približno 16 milijonov EUR). Uskupinjeni kapital skupine (knjigovodska vrednost) z dne 31.12.2004 je znašal 1 288 milijonov NOK (približno 154 milijonov EUR). Ob koncu leta je premoženjski portfelj (knjigovodska vrednost) skupine znašal 8 768 milijonov NOK (približno 1 047 milijonov EUR). V podjetju Entra je bilo z dnem 31.12.2004 zaposlenih 133 ljudi. Skupno premoženje sestavlja okrog 110 nepremičnin, kar znaša približno 900 000 m² ⁽⁴⁾.

Norveški organi oblasti ocenjujejo simulirano kumulativno taks za listine na 80 571 775 NOK, vnaprej izračunane pristojbine za registracijo pa na 147 300 NOK (150 nepremičnin * 982 NOK), kar skupaj znaša 80 719 075 NOK (približno 9,87 milijonov EUR) ⁽⁵⁾.

3. Ocena norveške vlade o tem, ali je izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo v skladu z določbami sporazuma EGP glede državne pomoči

3.1 Ocena vlade, predstavljena v povezavi z ustanovitvijo podjetja Entra

Norveška vlada je oceno o tem, ali je izvzetje iz plačevanja taks s koleki in pristojbin za registracijo v skladu z določbami Sporazuma EGP glede državne pomoči, dala v Predlogu št. 84 (1998–99), poglavje 7.6.1. Besedilo se glasi (neuraden prevod Organa):

„Naslednje vprašanje je, ali je podjetje lahko oproščeno pristojbine za registracijo prenosa lastninske pravice s Statsbyggja na podjetje Statens utleiebygg AS in s tem plačila pristojbine za registracijo in trošarine. V skladu s poglavjem 6 zakona o sodnih stroških in členom 7 zakona o taksah za listine se takse v povezavi z registracijo dokumentov o prenosu lastniških pravic plača v državno blagajno. Obveznost plačila stroškov torej zapade šele takrat, ko je prenos pravic registriran v zemljiški knjigi. Za spremembo imena v zemljiški knjigi ni treba plačati trošarine.“

⁽²⁾ Skupino poleg podjetja Entra Eiendom AS sestavljajo še Entra Service AS, Universitetsgaten 2 AS, Biskop Gunnerus gate 14 AS, Instituttveien 24 AS, Entra Kultur 1 AS, Langkaia 1 AS, Kr Augustgate 23 AS, Nonnen utbygging AS in Krambugt 3 AS. Vir: Letno poročilo 2004. Glej http://www.entraeiendom.no/files/Entra_Eiendom_Arsrapport_2004.pdf

⁽³⁾ Povprečni menjalni tečaj za 2004: 1 EUR = 8,3715 NOK.

⁽⁴⁾ Vir: letno poročilo podjetja Entra 2004.

⁽⁵⁾ Menjalni tečaj z dne 30. junija 2000: 1 EUR = 8,1815 NOK.

⁽¹⁾ „St.prp. nr. 1 Tillegg nr. 10 (1999–2000) Om etablering av Statens utleiebygg AS“.

Ministrstvu se zdi zelo negotovo, ali bo delitev premoženja med državo in podjetjem Statens utleiebygg AS zajemala tudi prenos pravic, ki ga je treba vpisati v zemljiško knjigo. Bolj naravno se zdi, če nastali položaj obravnavamo kot organizacijsko spremembo v državnem premoženjskem portfelju, pri kateri bo država obdržala registrirane pravice do premoženja. To ni vprašanje prenosa pravic, ampak le spremembe imena v zemljiški knjigi. Posledično nastali položaj ne zahteva plačila trošarin. Podjetju torej ni treba plačati pristojbin za registracijo in trošarin. Kljub temu pa ministrstvo v ločenem predlogu Odelstingu (spodnji zbornici norveškega parlamenta) predlaga, da je ponovna registracija v zvezi z organizacijskimi spremembami izvedena le kot sprememba imena. V zvezi z zemljiško knjigo bo to izključilo potrebo po prenosu pravic. Odločba pomeni, da zanesljivo ne bo potrebe po prenosu pravic. Predlog je v skladu s pravili, ki so bili predloženi v povezavi z drugimi preoblikovanji v podjetja v državni lasti, glej npr. Akt z dne 24. junija 1994 št. 45 o ustanovitvi Televerketa kot družbe z omejeno odgovornostjo in Akt z dne 22. novembra 1996 št. 65 o ustanovitvi poštnega podjetja v lasti države, člen 73. Vprašanje je, ali takšna praksa družbe z omejeno odgovornostjo postavlja v drugačen konkurenčni položaj kot zasebna podjetja, ki ločijo dele svoje premoženjske dejavnosti in jih oblikujejo v družbo z omejeno odgovornostjo, ki je povsem v njihovi lasti.

Nadzorni organ EFTA je objavil smernice o uporabi državne pomoči v členu 61 Sporazuma EGP v povezavi s finančnimi transakcijami med javnimi podjetji in organi, glej smernice o državni pomoči, poglavji 19 in 20. Glede na te smernice je osrednje ocenjevalno merilo tega, ali državna pomoč obstaja ali ne, tako imenovano „načelo tržnega vlagatelja“. To pomeni, da mora država v svoji gospodarski ureditvi ukrepati tako, kot bi se v enakem položaju obnašal zasebni vlagatelj do podobnega ali primerljivega zasebnega podjetja.

Norveški zakoni izhajajo iz tega, da je prenos lastniških pravic z enega na drug pravni subjekt registriran zato, ker šele tako postane veljaven v povezavi s tretjim subjektom. Zasebni vlagatelj bodo torej na začetku dolžni registrirati prenos pravic in plačati takse s koleki. Podobno izhodišče določa, da je družba z omejeno odgovornostjo v državni lasti na podoben način dolžna registrirati prevzem pravic od države.

Po drugi strani je malo verjetno, da bi razumen vlagatelj izbral rešitev, s katero bi pri ločitvi dela podjetja, ki se ukvarja z nepremičninami, registriral prenos pravic in bil posledično primoran plačati trošarino. Ker bi takšen prenos pravic podjetje

drago stal, si je težko predstavljati, da bi razumen vlagatelj izbral takšno rešitev. Bolj verjetno je, da bi nekdo izbral rešitev, pri kateri se lahko izogne plačilu pristojbin, na primer zadržanje pravic v matičnem podjetju ali oblikovanje holdinga. Te možnosti državi niso na voljo. Ko se država odloči postati udeleženec na trgu, je bolj pripravno ločiti ta del posla in ga organizirati v ločenem podjetju. Zato je država v položaju, kjer mora prenesti premoženje na drugo pravno osebo. To močno zagovarja registracijo prenosa pravic v skladu s pravili državne pomoči.

Ministrstvo mora torej predvidevati, da izjema iz zahteve za registracijo prenosa pravic ne bo postavila podjetja Statens utleiebygg AS v drugačen konkurenčni položaj kot v takšnega, ki pripada zasebnemu vlagatelju na trgu. Izjema ni v nasprotju s Sporazumom EGP.

Poleg tega je predpostavljeno, da je ocena vrednosti premoženja za prenos na podjetje Statens utleiebygg AS oblikovana glede na tržno vrednost in da kakršen koli kasnejši prenos kapitala z države poteka na enak način kot če zasebni vlagatelj prispeva k podjetju.“

3.2 Argumenti, ki so jih predstavili norveški organi oblasti pred odločbo Organa o sprožitvi formalnega postopka preiskave

Ministrstvo za delo in državno upravo je v dopisu z dne 20. junija 2002 predstavilo informacije v zvezi z okvirnimi pogoji za podjetje Entra in oblikovanjem njegove otvoritvene bilance. Ministrstvo je opisalo metodo denarnih tokov, ki jo je uporabilo za oceno celotne vrednosti premoženjskega portfelja, in navedlo, da so to metodo uporabili, „ker bi bolje izpolnila zahteve Predloga št. 84 Stortingu (1998–99) za zagotovitev okvirnih pogojev za podjetje, da bi imelo enakopraven položaj z drugimi udeleženci v istem sektorju“. V dopisu ne piše, ali je neplačilo trošarine vplivalo na otvoritveno bilanco, in če je, na kakšen način in v kakšnem obsegu. V dopisu prav tako ni omenjeno, ali odstavek 3 spornega zakona določa, da mora biti oprostitvev plačila trošarine skladna s povišanjem v oceni portfelja, ki ustreza znesku, ki bi se plačal, če bi se registracija v zemljiško knjigo obravnavala kot sprememba lastniške pravice in ne kot sprememba imena.

Ministrstvo za trgovino in industrijo je z dopisom z dne 7. novembra 2002 podrobneje obrazložilo svoj argument, ki ga je predstavilo že v pripravi, in sicer da bodo zasebni vlagatelj morda izbrali rešitve, s katerimi se bodo izognili uradnemu prenosu lastništva in s tem obveznosti plačila taks za listine in pristojbin za registracijo. Ker registracija prenosa lastniške

pravice ni obvezna, bi se lahko podjetja, ne glede na to, ali so v zasebni ali javni lasti, zakonito izognila plačilu taks za listine in pristojbin za registracijo enostavno tako, da ne bi registrirala prenosa lastništva. Če bi prvotni lastnik ohranil lastninsko pravico, bi to pomenilo tveganje za novega lastnika kot „imetnika dobre vere“ do tretje stranke. Vendar je to tveganje mogoče odpraviti z registracijo „omejitve lastninske pravice“. Registracija izjave o omejitvi lastninske pravice ni izključila tveganja izbrisa pravic upnika ali stečajne nepremičnine kot pravnega naslednika dolžnikovega premoženja. Po mnenju norveških organov oblasti so to metodo veliko uporabljala podjetja v zasebni lasti, zlasti med povezanimi strankami.

Po mnenju ministrstva bi zasebni lastnik podjetja Statsbygg let tega najverjetneje združil brez odveze obveznosti plačila pristojbine za registracijo ali trošarine. Ta metoda pa ni bila izvedljiva v primeru ustanovitve podjetja Entra, med drugim zaradi ovir, ki izhajajo iz dejstva, da je podjetje Statsbygg pod javnim in političnim nadzorom. Metode, kot so ohranitev lastninske pravice v podjetju Statsbygg, bi pomenile, da bi podjetje Entra za transakcije, povezane s premoženjem, moralo dobiti odobritev javnega organa. Če bi podjetje Statsbygg ohranilo lastninsko pravico, bi to pomenilo, da je država tako najemodajalec kot uradni lastnik premoženjske pravice. Uporaba take metode v primeru Statsbygg/Entra bi zabrisala razliko med različnimi vlogami teh dveh pravnih oseb. Podjetju Statsbygg je zaupana naloga lastništva in upravljanja negospodarskih javnih zgradb, medtem ko podjetje Entra deluje na gospodarski osnovi.

Ministrstvo je v dopisu z dne 7. novembra 2002 predstavilo tudi argument proti uporabi člena 61 Sporazuma EGP, ki ni bil omenjen v zgoraj navedenih pripravah. Ministrstvo je ponovilo, da je vrednost nepremičninskega portfelja temeljila na metodi „neto kapitalizacije“. Ta metoda je na kratko pomenila, da so se prihodnji denarni tokovi premoženja (neto najemnina iz obstoječih pogodb plus ocena prihodnjih neto najemnin po izteku obstoječih pogodb) diskontirali na sedanjo vrednost s faktorjem, ki je upošteval ustrezno zahtevo po stopnji donosnosti. Ta stopnja je bila določena na 9,5 % in je odražala primerjavo s podobnimi zasebnimi pravnimi osebami v panogi. Če bi bilo treba plačati takse za listine in pristojbine za registracijo, bi se po mnenju ministrstva stroški prikazali kot aktiva, vrednost premoženja pa bi se ustrezno zmanjšala. Zato se s tem skupna bilanca stanja ali skupna ocena sredstev podjetja Entra ne bi zmanjšala. Če pa bi trošarino uvedli brez prilagoditve vrednosti premoženja, bi to pomenilo „višjo vrednost bilančne vsote, zaradi česar bi bila stopnja donosa le 9,1 %, kar je precej pod zahtevano ravno podjetja Entra Eiendom AS. To bi za podjetje Entra Eiendom AS pomenilo precej neugoden položaj v primerjavi z zasebnimi podjetji“.

Ministrstvo za trgovino in industrijo je z dopisom z dne 4. junija 2003 predložilo dodatne informacije in argumente, med drugim glede ukrepov, ki so jih uporabila zasebna podjetja. Poleg tega je ministrstvo ponovilo argumente iz dopisa z dne 7. novembra 2002 o tem, zakaj meni, da neplačilo takse ni vplivalo na strukturo kapitala, trdnost in skupno vrednost podjetja.

Kot dodatni tretji argument proti obravnavi izvzetja iz plačila trošarine kot pomoči je Ministrstvo navedlo tako imenovano „načelo kontinuitete“ v norveški zakonodaji. Navedlo je, da je to načelo skupni izraz za več predpisov, ki predpostavljajo, da prevzemno podjetje prevzame pravni status prevzetega podjetja. Namen načela kontinuitete je omogočiti združitve in razdružitve. Načelo kontinuitete velja v primerih, ko se šteje, da se pravni položaj prevzetega podjetja nadaljuje v prevzemnem podjetju. Po mnenju ministrstva je kontinuiteta statusa davkov in taks pomemben vidik načela. Zakon o registraciji, ki je bil sestavljen v skladu s pravom družb, je resnično navajal, da se preoblikovanje zasebnih dejavnosti v številnih primerih lahko izvede brez obveznosti plačila pristojbin za registracijo in taks za listine. Na tej podlagi je ministrstvo trdilo, da je izvzetje splošni ukrep, ki ni pomenil državne pomoči v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP. Točka 9 sklepa dopisa z dne 4. junija 2003 se glasi:

„V skladu s skupnim sistemom za pristojbine za registracijo in takse za listine načelo kontinuitete določa, ali se lahko postopek preoblikovanja, ki je lahko bodisi javen bodisi zaseben, izvede kot sprememba imena, v povezavi med drugim s predpisi o pristojbinah za registracijo in taksah za listino. Namen načela kontinuitete je omogočiti izvedbo združitvev, razdružitvev in prestrukturiranja, ki veljajo za družbeno in gospodarsko zaželeno. Posebna zakonodaja in povračilo vnaprej izračunanih taks za listine, ki sta nastala s preoblikovanjem podjetij za vodno energijo/električno energijo, sta rezultat istih preudarkov. Zato gre pri tej praksi za splošni ukrep, ki v skladu z ustaljeno sodno prakso ne pomeni državne pomoči v smislu člena 61 Sporazuma EGP.“

3.3 Argumenti, ki so jih predstavili norveški organi oblasti po tem, ko je Organ sprožil formalni postopek preiskave

V dopisu Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 16. septembra 2004 so norveški organi oblasti predstavili pripombe glede odločbe Organa o sprožitvi formalnega postopka preiskave. Po mnenju norveške vlade ni izpolnjen noben od pogojev iz člena 61(1) Sporazuma EGP. Zato neplačilo trošarin s strani podjetja Entra ne pomeni državne pomoči v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

Ministrstvo je najprej ponovilo svojo predhodno trditev, da ukrep ni pomenil prednosti za podjetje Entra, saj ni spremenil strukture kapitala, trdnosti in skupne vrednosti podjetja. Če bi se takse za listine in pristojbine za registracijo vnaprej izračunale v otvoritveni bilanci stanja, bi obstajala nadomestna otvoritvena bilanca. Ministrstvo je navedlo, da po mnenju norveške vlade ta davčni ukrep ne bi smel biti jasno ločen od otvoritvene bilance podjetja Poleg tega je namen glavnega predpisa o taksah za listine in pristojbinah za registracijo obdavčiti dejanske prenose med različnimi gospodarskimi subjekti. Kadar je prenos le navidezen in so pravne osebe, ki opravljajo prenos in prevzem, dejansko iste, bi bilo v norveški zakonodaji po mnenju ministrstva glavno načelo dovoliti prevzemnemu podjetju, da ohrani pravni status prevzetega podjetja (načelo kontinuitete). Ministrstvo meni, da načelo kontinuitete ni omejeno na posebne prenose, temveč velja za glavno pravilo, kadar sta prevzemni subjekt in prevzeti subjekt dejansko ista. Podjetje Entra po mnenju norveških organov oblasti posledično ni bilo oproščeno plačila dajatve, ki se običajno plačuje iz njihovih proračunov.

Ministrstvo je nato navedlo dejstvo, da je bil prenos lastninske pravice v obravnavanem primeru v skladu z odstavkom 3 spornega zakona opravljen kot sprememba imena in ne s prenosom lastninske pravice. Zato nikoli ni bilo razloga, da bi podjetje plačalo takso za listine. Po mnenju norveških organov oblasti ni bilo nikakršne izgube davčnih prihodkov in torej tudi nobene porabe državnih sredstev.

Norveški organi oblasti so nadalje trdili tudi, da zadevni ukrep ni vplival na trgovino med pogodbenicami. Ministrstvo je menilo, da lahko tržna raziskava pokaže, ali je norveški trg nepremičnin, ki zajema mestne poslovne prostore, izključno nacionalnega značaja in ne podvržen čezmejni konkurenci. Ministrstvo je navedlo, da z izjemo tujih naložb v finančne ustanove vlagatelji, ki niso norveškega porekla, ne delujejo na norveškem trgu nepremičnin.

Ministrstvo je trdilo tudi, da izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo ni selektiven ukrep. Navedlo je dejstvo, da je glavno merilo pri uporabi člena 61(1) Sporazuma EGP pri davčnem ukrepu to, ali ukrep priznava izjemo od uporabe davčnega sistema v prid določenim podjetjem v državi EFTE. Zato je treba najprej določiti skupni sistem uporabe. Če davčni ukrep odstopa od skupnega sistema, je treba preučiti, ali je odstopanje upravičeno zaradi narave ali splošnega načrta davčnega sistema. Ministrstvo je menilo, da sprememba imena kot postopek prenosa lastninske pravice ne pomeni odstopanja od davčnega sistema. V primeru, da se Organu zdi, da je tak postopek odstopanje od davčnega sistema, je ministrstvo mnenja, da je odstopanje upravičeno zaradi narave ali splošnega načrta davčnega sistema.

Na koncu je ministrstvo navedlo Odločbo Komisije C 27/99 z dne 5. junija 2002 ⁽¹⁾, glede oprostitve plačila davka na prenos v primeru prestrukturiranja določenih javnih podjetij v delniške družbe v Italiji. Po mnenju ministrstva je bila dejanska situacija v italijanskem primeru podobna obravnavanemu primeru in bi lahko upoštevali enake preudarke. Ministrstvo je sklenilo, da je oprostitev upravičena zaradi narave in splošnega načrta sistema in ne pomeni državne pomoči v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

V dopisu z dne 30. junija 2005 je Ministrstvo za trgovino in industrijo predložilo nadaljnje utemeljitve o tem, zakaj oprostitev plačila taks za listine in pristojbin za registracijo ne pomeni gospodarske prednosti za podjetje Entra. Ministrstvo se je sklicevalo na dejstvo, da je bila otvoritvena bilanca podjetja Entra pripravljena na podlagi metode čiste sedanje vrednosti. Prihodnji pričakovani denarni tok za vsako stavbo je bil ocenjen in diskontiran z zahtevano stopnjo donosa. Stopnja donosa je bila določena z uporabo modela za določanje cen dolgoročnih naložb po opravljeni primerjavi drugih konkurenčnih nepremičninskih podjetij. Lastniški kapital je bil določen na približno 40 %, kar je primerljivo z drugimi podobnimi podjetji.

Ministrstvo je menilo, da je bila izračunana vrednost premoženja najboljša ocena cene, ki bi jo bil vlagatelj, „ki mu ne bi bilo treba plačati taks za listine in pristojbin za registracijo,“ pripravljen plačati za portfelj. Če bi kupec portfelja (v tem primeru Entra) moral plačati takse za listine in pristojbine za registracijo, bi bila cena, ki bi jo bil vlagatelj pripravljen plačati, zmanjšana za znesek, enak taksam za listine in pristojbinam za registracijo. Vrednost osnovnih sredstev za premoženje v bilanci stanja bi bila znižana za enak znesek, medtem ko bi se dolgoročne finančne naložbe povečale za enak znesek, tako da bi bila skupna vrednost sredstev enaka. Na strani pasive se lastniški kapital in skupni dolg ne bi spremenila, čeprav bi se kratkoročni dolgovi povečali glede na vrednost taks za listine in pristojbin za registracijo. Ministrstvo je sklenilo, da se finančni položaj podjetja Entra ni spremenil zaradi izvzetja iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo.

Ministrstvo je priznalo, da ni mogoče na splošno sklepati, da bo vedno prodajalec premoženja tisti, ki dejansko nosi breme trošarine, saj je to odvisno od določenih okoliščin. Vendar pa bi v obravnavanem primeru breme nosil prodajalec, saj je metoda za oceno nepremičnine, uporabljena za podjetje Entra v otvoritveni bilanci, pomenila, da (neuraden prevod Organa): „V takem primeru in kadar se uporablja metoda čiste sedanje vrednosti, se vse vrste stroškov, povezanih z nakupom, odštejejo od nakupne cene, saj so vsi elementi del same metode ocene vrednosti, ker v nasprotnem primeru kupec ne dobi zahtevane stopnje donosa ...“.

⁽¹⁾ UL L 77, 24.3.2003, str. 21.

3.4 Pripombe zainteresiranih strank

Odvetniška pisarna Selmer kot zastopnica podjetja Entra je z dopisom z dne 4. maja 2005 predložila pripombe na odločbo Organa o sprožitvi formalnega postopka preiskave. Trdila je, da oprostitev plačila taks za listine in pristojbin za registracijo ni pomenila prednosti za podjetje Entra in da je bila oprostitev skladna z naravo in splošno logiko norveškega sistema.

Odvetniška pisarna Selmer je najprej omenila dejstvo, da je bilo sklenjeno, da se ustanovi podjetje z lastniškim kapitalom v višini 40 % celotnega kapitala. Če bi podjetje Entra moralo plačati takse za listine in pristojbine za registracijo, bi bila zaradi tega vrednost premoženja zmanjšana za znesek, ki je enak taksam za listine in pristojbinam za registracijo, in norveška država bi morala vložiti enak znesek v podjetje, da bi ohranila lastniški kapital v višini 40 %. Odvetniška pisarna Selmer je menila, da to ni spremenilo gospodarskega položaja podjetja in da podjetje Entra ni bilo deležno nobene gospodarske prednosti.

Nadalje je odvetniška pisarna Selmer navedla, da so se vsa državna preoblikovanja izvedla na dosleden način na podlagi načela kontinuitete, in se sklicevala na preoblikovanja podjetij Norwegian Broadcasting Corporation (NRK), Telenor, the National Rail Company (NSB), Posten Norge, Avinor, Mesta in Statkraft. Odvetniška pisarna Selmer je zato menila, da je oprostitev taks za listine in pristojbin za registracijo v skladu z naravo in splošno logiko norveškega sistema.

4. Norveška zakonodaja na področju taks za listine in pristojbin za registracijo ob registraciji prenosa nepremičnine

4.1 Kateri so razlogi za plačilo takse za listine in pristojbine za registracijo?

Vse nepremičnine na Norveškem so vpisane v zemljiško knjigo („Eiendomsregisteret“), ki že od leta 1995 vsebuje podatke iz registrov „Tinglysingsregisteret/Grunnboken“ in „GAB-registeret (Grunneiendommer, Adresser og Bygninger)“⁽¹⁾.

Tinglysingsregisteret je bil ustanovljen na podlagi Zakona o registraciji št. 2 iz leta 1935 („Lov om tinglysing“). Vsaka nepremičnina ima registrsko označbo, pod katero se lahko vpišejo podatki o lastništvu, lastninski pravici, obremenitvah itd. Zemljiška knjiga vsebuje med drugim informacije o različnih

pravicah in obveznostih glede določene nepremičnine. Zainteresirane stranke, ki delujejo v dobri veri, se imajo pravico zanašati na podatke iz zemljiške knjige.

V skladu z oddelkom 7(1) Zakona o taksi za listine št. 59 iz leta 1975 („Lov om dokumentavgift“) je za registracijo prenosa lastninske pravice („hjemmelsoverføring“) na nepremičnino treba plačati takse za listine („dokumentavgift“). Davčna stopnja je 2,5 % in temelji na prodajni vrednosti nepremičnine. Novi imetnik lastninske pravice je odgovoren za plačilo takse (primerjaj oddelek 2–6 Uredbe o taksi za listine, Ministrstvo za finance, 16. september 1975 in kasnejše spremembe).

Poleg tega je za registracijo prenosa lastninske pravice v zemljiško knjigo treba plačati pristojbino za registracijo („tinglysingsgebyr“) v skladu z Zakonom o sodnih taksah št. 86 iz leta 1982 („Rettsgebyrloven“). Ob ustanovitvi podjetja Entra je bila ta pristojbina določena v višini 982 NOK (približno 123 EUR) za registracijo enega dokumenta. Določbe v zvezi s pogoji za obračunavanje takse za listine in pristojbine za registracijo so enake.

Kot je že navedeno, se trošarina obračuna pri registraciji prenosa lastninske pravice na drugo pravno osebo („hjemmelsoverføring“). Če pa ne gre za prenos lastninske pravice na drugo pravno osebo, temveč le za spremembo imena iste pravne osebe v registru („grunnboken“), trošarine ni treba plačati.

Pravna obveznost registracije („tinglyse“) pravic, povezanih z nepremičnino (lastništvo itd.), v registru ne obstaja. Za izvedbo prenosa lastništva ni treba registrirati prenosa lastninske pravice. Imetnik pravic pa se lahko odloči za registracijo svojih pravic, da bi jih tako zaščitil pred tretjimi osebami.

4.2 Kdaj se lahko identiteta imetnika lastninske pravice spremeni brez plačila trošarine?

Praksa v zvezi s plačilom trošarin od leta 1990 do 1. julija 2005 – torej v času, ko je bilo ustanovljeno podjetje Entra – je opisana v dveh sklopih okrožnic, in sicer v okrožnici G-37/90 z dne 25. maja 1990 norveškega Ministrstva za pravosodje in v letnih okrožnicah norveškega direktorata za carine in trošarine („Toll- og Avgiftsdirektoratet“)⁽²⁾. V skladu s točko 1.1 v slednjih okrožnicah se izvzete iz plačila taks s koleki ne prizna, če ni neposredne pravne podlage v Zakonu o taksi za listine ali odločbah Parlamenta⁽³⁾.

⁽¹⁾ Vir: Statens Kartverk – Tinglysingen, glej: <http://www.statkart.no/IPS/tinglysing/?module=Articles;action=ArticleFolder.publicOpenFolder;ID=2207>

⁽²⁾ Primerjaj med drugim Dokumentavgift 2000 – S12-DOK-2001 in Rundskriv št. 12/2005 S, ki sta navedena spodaj. Glej tudi http://www.toll.no/upload/dokumentavgift1_1.pdf

⁽³⁾ Besedilo se v norveškem jeziku glasi: „Det gis ikke fritak for dokumentavgift med mindre det er direkte hjemmel i loven eller storting-svedtak“.

(i) Združitve

Po mnenju norveškega Ministrstva za pravosodje v primeru združitve ni prenosa lastninske pravice za namene Zakona o taksi za listine. Zato zadostuje, da se združitev registrira v zemljiški knjigi s potrditvijo, da se je podjetje združilo z drugim podjetjem. Tako potrditev lahko izda register podjetij in zanj ni treba plačati pristojbine za registracijo in takse za listine. To velja za združitve med družbami z omejeno odgovornostjo v skladu z oddelkom 14(7) Zakona št. 59 z dne 4. junija 1976 („Zakon o družbah z omejeno odgovornostjo“) ⁽¹⁾ in tudi za druge združitve na podlagi poglavja 14 navedenega zakona in združitve med hranilnicami (poglavje 8 Zakona št. 1 z dne 24. maja 1961: „Zakon o hranilnicah“) ⁽²⁾.

(ii) Razdružitve v skladu z Zakonom o družbah z omejeno odgovornostjo iz leta 1976

Kadar se v primeru razdružitve lastništvo nepremičnine prenese s prvotnega podjetja („A“) na podjetje, ki se je izločilo („B“), tako okrožnica G-37/90 kot točka 1.4 v letnem cirkularju norveškega direktorata za carine in trošarine določata, da je treba plačati pristojbino za registracijo in takso za listine ⁽³⁾.

Nasprotno pa, kadar nepremičnina ostane v prvotnem podjetju (A), iz katerega se je del (B) izločil, pristojbine za registracijo in takse za listine ni treba plačati ⁽⁴⁾. Razlog za to je, da se v tem primeru nepremičnina ne prenese na novo pravno osebo (kar bi se zgodilo, če bi se nepremičnina prenesla na podjetje, ki je bilo izločeno).

(iii) Prenos lastništva s skupnega lastništva na obliko partnerstva

V zadevnem obdobju je prenos lastništva nepremičnine s skupnega lastništva na družbo z neomejeno odgovornostjo ali komanditno družbo (ali obratno) pomenil prenos z ene pravne

osebe na drugo pravno osebo. Zato tako okrožnica G-37/90 kot točka 1.5 v letni okrožnici norveškega direktorata za carine in trošarine določata, da je zaradi tega treba plačati trošarino.

(iv) Preoblikovanje iz ene oblike podjetja v drugo

V okrožnici ni omenjena situacija, ko se družba preoblikuje iz ene oblike podjetja v drugo. V dopisu norveške vlade z dne 4. junija 2002 je navedeno, da je glavno pravilo v takih primerih, da „mora obstajati prenos lastninske pravice. Skladno s tem je treba plačati pristojbino za registracijo in takso za listine. Tako se je zakonodaja izvajala do zdaj.“ Vendar pa norveška vlada trdi, da bi morale obstajati možnosti za izvzetja iz tega pravila, ki temeljijo na preudarkih, povezanih z načelom kontinuitete ⁽⁵⁾.

Glede tega Organ poudarja, da je drugostopenjsko sodišče (*Frostatting Lagmannsrett*) v odredbi z dne 9.10.1997, ki je bila objavljena v LF-1997-671, menilo, da je za preoblikovanje iz „*kommandittselskap*“ v „*aksjeselskap*“ („*North West Terminalen AS*“) treba plačati trošarino. V zvezi s tem se je sodišče sklicevalo na navedene okrožnice Ministrstva za pravosodje in norveškega direktorata za carine in trošarine in navedlo, da iz Zakona o taksi za listine sledi, da je takso treba plačati, razen če je drugače določeno v samem zakonu ali določbah, sprejetih na njegovi podlagi. Ker novo podjetje ni bilo ista pravna oseba kot prvotno podjetje, ni bilo pomembno, da so bili v novem podjetju še naprej isti lastniki in da se je dejansko spremenila le oblika podjetja.

Poleg tega se je mogoče sklicevati tudi na primer, naveden v Prilogi 1 k dopisu norveške vlade z dne 4. junija 2002, v katerem so norveški organi oblasti zavrnila izvzetje iz plačila taksa za preoblikovanje iz „*selveide institusjon*“ v „*allmenaksjeselskap*“.

(v) Prenos lastništva z občine na ločeno pravno osebo, ki je v celoti v lasti občine

Na sestanku med norveškimi organi oblasti in Organom 19. maja 2005 so norveški organi oblasti dejali, da je zelo verjetno, da bi se v okoliščinah, ki so veljale v času ustanovitve podjetja Entra, obračunavala taksa v povezavi z reorganizacijo, pri kateri se lastništvo zgradbe prenese z občine na družbo z omejeno odgovornostjo, ki je v lasti te občine. Nasprotno pa je bila nekaj časa praksa, da se taksa ne obračunava v povezavi s prenosom lastninskih pravic, kadar gre za preoblikovanja v skladu z norveškim Zakonom z dne 29. januarja 1999 o medobčinskih podjetjih ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Navedeno je tudi sklicevanje na zakon št. 44 o družbah z omejeno odgovornostjo in zakon št. 45 o delniških družbah z dne 13. junija 1997.

⁽²⁾ Sklicevanje je navedeno v okrožnici G-37/90, stran 1, na točko 1.3. v *Dokumentavgift 2000* in na točko 1.3 v *Rundskriv št. 12/2005 S*.

⁽³⁾ Organ upošteva pripombo norveške vlade pod točko 4.3 v njenem dopisu z dne 4. junija 2003, da bi se lahko razpravljajo o tem, „ali bi bila registracija dokumenta še vedno potrebna kot izraz prenosa lastninske pravice. Vprašanje obravnava Ministrstvo za pravosodje“. Vendar pa je dejstvo, da je bilo to stališče še vedno zastopano v zaporednih vladnih okrožnicah do junija 2005, spremenil se je le registracijski postopek za registracije po tem datumu.

⁽⁴⁾ Tako je tudi v primeru, ko podjetje, ki je izločeno (B), prevzame ime prvotnega podjetja (A), saj dejansko lastnik nepremičnine ostane isti, in sicer prvotno podjetje (A). To se obravnava kot zgolj sprememba imena. Glej tudi mnenje norveškega Ministrstva za pravosodje, objavljeno v U87-4.

⁽⁵⁾ Primerjaj točko 7h) dopisa.

⁽⁶⁾ Primerjaj na primer točko 3.9 v *Rundskriv št. 12/2005 S*.

(vi) Praksa po 1. juliju 2005

Ker se je v zvezi z ustanovitvijo podjetja Entra izvedla registracija spremembe imena v zemljiški knjigi, zgoraj opisana pravila oblikujejo ustrezno primerjavo z določbo odstavka 3 spornega zakona. Vendar pa je treba omeniti, da je Ministrstvo za pravosodje 21. junija 2005 sprejelo novo okrožnico (G-6/05) o postopku prenosa nepremičnine v povezavi z združitvami, razdružitvami in preoblikovanjem podjetij⁽¹⁾. Nova okrožnica je z veljavnostjo od 1. julija 2005 uvedla novo prakso v zvezi s situacijami, v katerih se imenovanje imetnika lastninske pravice lahko spremeni, ne da bi takšna sprememba veljala za prenos lastninske pravice. V skladu z novo okrožnico se registracija v zvezi z razdružitvami, ki temeljijo na načelu kontinuitete, obravnavajo enako kot združitve v povezavi s predpisi o trošarinah in zato zanje ni treba več plačevati taks. Enako velja za preoblikovanja, ki se izvedejo na podlagi predpisov iz poglavij 13, 14 in 15 Zakona o družbah z omejeno odgovornostjo in Zakona o delniških družbah.

Nasprotno pa se bo v skladu z novo okrožnico trošarina se vedno plačevala, kadar gre za prenos nepremičnin po sklopu pravil, ki ne temeljijo na kontinuiteti (na primer združitve družb z neomejeno odgovornostjo („ansvarlige selskaper“)). Trošarine se bodo plačevale tudi pri prenosih z ene oblike podjetja na drugo, kot na primer z družbe z neomejeno odgovornostjo na družbo z omejeno odgovornostjo.

5. Druge vrste preoblikovanj javnih podjetij

Kot je navedeno v dopisu norveških organov oblasti z dne 4. junija 2003, so ostala preoblikovanja vsebovala določbe, podobne spornemu zakonu (podjetja Posten AS, NSB AS, Mesta AS, Avinor AS, Telenor AS in zdravstvena podjetja)⁽²⁾.

Organ poudarja, da so se ostala preoblikovanja izvajala tudi, kadar ni bila sprejeta določba, podobna določbi v spornem zakonu. Organ se je seznanil z naslednjimi preoblikovanji, pri katerih taka določba ni bila sprejeta: ustanovitve podjetij BaneTele AS, Secora AS in Statkraft AS.

⁽¹⁾ „Rundskriv G-6/05: Den tinglysingsmessige fremgangsmåten når fast eiendom blir overført i forbindelse med fusjon, fisjon og omdanning“. Okrožnica je na voljo na domači strani Ministrstva za pravosodje: <http://odin.dep.no/jd/norsk/dok/regelverk/rundskriv/012081-250018/dok-bn.html>

⁽²⁾ Za nekatera preoblikovanja v pripravi niso omenjeni razlogi za izvetja. Za druge pa se določba obravnava kot odstopanje od običajnih predpisov, ki veljajo za trošarine. Poleg tega je navedeno, da določba ustreza podobnim določbam v zvezi z drugimi preoblikovanji državnih podjetij v delniške družbe. Pogosto se navaja tudi, da zadevna določba ustreza pristopu, povezanem s prenosom nepremičnine v primeru združitve delniških družb in bank.

Podjetje BaneTele AS je ponudnik nacionalnega optičnega širokopasovnega omrežja. Ustanovljeno je bilo 1. julija 2001 kot družba z omejeno odgovornostjo. Pred tem datumom so se dejavnosti izvajale v okviru nacionalne železniške uprave („Jernbaneverket“). BaneTele je podjetje z omejeno odgovornostjo v 100-odstotni lasti norveške države, ki jo predstavlja Ministrstvo za trgovino in industrijo. Nacionalna železniška uprava je v imenu Ministrstva za promet in komunikacije odgovorna za upravljanje nacionalne železniške vozne mreže. Predlog za ustanovitev podjetja z omejeno odgovornostjo BaneTele je bil predstavljen parlamentu v St. prp. št. 80 (2000–2001) *Omdanning av BaneTele til aksjeselskap*⁽³⁾ in Ot. prp. št. 93 (2000–2001) *Om lov om omdanning av Jernbaneverkets kommersielle televirksomhet til aksjeselskap*⁽⁴⁾. Ot. prp. št. 93 (2000–2001) in kasnejši zakon (Zakon z dne 15. junija 2001) ne vsebujeta nobenih določb, podobnih odstavku 3 spornega zakona.

Podjetje Secora AS je specializiran izvajalec razvoja varnih in učinkovitih pristanišč in obalnih vodnih poti. Ustanovljeno je bilo 1. januarja 2005 kot družba z omejeno odgovornostjo. Njegove dejavnosti je prej izvajala proizvodna enota norveške obalne uprave („Kystverket“). Podjetje Secora AS je v 100-odstotni lasti norveške države, ki jo predstavlja Ministrstvo za ribištvo in obalne zadeve. Norveška obalna uprava je norveška nacionalna agencija za upravljanje obale, pomorsko varnost in komunikacije. Predlog za ustanovitev podjetja Secora AS je bil predstavljen v St. prp. št. 1 (2004–2005) *Om omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til statlig aksjeselskap m.m.*⁽⁵⁾ in v Ot. prp. št. 20 (2004–2005) *Om lov om omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til statsaksjeselskap*⁽⁶⁾. Ot. prp. št. 20 (2004–2005) in kasnejši zakon (Zakon z dne 17. decembra 2004) ne vsebujeta nobenih določb, podobnih odstavku 3 spornega zakona.

Podjetje Statkraft AS je največji proizvajalec električne energije na Norveškem. Ustanovljeno je bilo 1. oktobra 2004 kot družba z omejeno odgovornostjo. Pred tem je bilo državno podjetje („Statsforetak (SF)“). Državno podjetje Statkraft SF še vedno obstaja kot formalni lastnik podjetja Statkraft AS. Prvi predlog za ustanovitev družbe z omejeno odgovornostjo je bil predstavljen parlamentu v St. meld. št. 22 (2001–2002) *Et mindre og bedre statlig eierskap*⁽⁷⁾ in kasneje v St. prp. št. 53 (2003–2004) *Statens eierskap i Statkraft SF*⁽⁸⁾ in v Ot. prp. št. 63 (2003–2004) *Om lov om omorganisering av Statkraft SF*⁽⁹⁾. V

⁽³⁾ Glej <http://www.odin.dep.no/repub/00-01/stprp/80>

⁽⁴⁾ Glej <http://www.odin.dep.no/repub/00-01/otprp/93>

⁽⁵⁾ Glej <http://www.odin.dep.no/filarkiv/226433/STP0405001-T06-TS.pdf>

⁽⁶⁾ Glej <http://www.odin.dep.no/repub/04-05/otprp/20>

⁽⁷⁾ Glej <http://odin.dep.no/nhd/norsk/dok/regpubl/stmeld/024001-040006/dok-bn.html>

⁽⁸⁾ Glej <http://www.odin.dep.no/filarkiv/208116/STP0304053-TS.pdf>

⁽⁹⁾ Glej <http://odin.dep.no/filarkiv/207892/OTP0304063-TS.pdf>

St. prp. št. 53 (2003–2004) je vlada navedla, da bi preoblikovanje pomenilo, da bi podjetje Statkraft AS moralo plačati trošarine (Organov neuraden prevod) „v skladu z običajnimi zakonskimi predpisi“ o trošarinah in da bi stroški zmanjšali presežek za podjetje in s tem tudi osnovo za dividende. Trošarine so bile ocenjene v višini 1 500 milijonov NOK (približno 188 milijonov EUR) ⁽¹⁾.

II. PRESOJA

1. Obstoje državne pomoči

Člen 61(1) Sporazuma EGP se glasi:

„Razen če ta sporazum ne določa drugače, je vsaka pomoč, ki jo dodeli država članica ES, država EFTE, ali kakršna koli vrsta pomoči iz državnih sredstev, ki izkrivlja ali bi lahko izkrivljala konkurenco z dajanjem prednosti določenim podjetjem ali proizvodnji določenega blaga, če to vpliva na trgovino med pogodbenicami, nezdružljiva z delovanjem tega sporazuma.“

Da bi ukrep lahko veljal za državno pomoč v skladu s členom 61(1) Sporazuma EGP, mora izpolnjevati vsa naslednja štiri merila:

1. pomoč mora dodeliti država ali pa mora biti dodeljena iz državnih sredstev;
2. pomoč mora prejemnikom prinesiti ugodnost, ki zmanjša običajne stroške pri opravljanju njihovega posla;
3. ugodnost mora biti specifična ali selektivna, tako da daje prednost določenim podjetjem ali proizvodnji določenega blaga;
4. pomoč mora izkrivljati konkurenco ali bi jo lahko izkrivljala in vplivati mora na trgovino med pogodbenicami.

⁽¹⁾ Besedilo se v norveškem jeziku glasi: „Den foreslåtte omorganiseringen av Statkraft vil medføre at det påløper dokumentavgift til staten, jf Stortingets vedtak om dokumentavgift § 1 første ledd. Utgiften vil være i størrelsesorden 1,5 milliarder kroner. Departementet legger til grunn at Statkraft betaler dokumentavgift i tråd med lovens normalordning. Utgifter til dokumentavgift vil redusere overskuddet til selskapet og dermed også utbyttegrunnlaget“.

Organ je ob odločitvi o začetku uradnih preiskav prišel do predhodnega sklepa, da so bili izpolnjeni vsi navedeni pogoji, norveška vlada pa je trdila, da ni bil izpolnjen noben pogoj ⁽²⁾. Organ mora torej preučiti izvzetje iz plačila trošarin ob upoštevanju ustrezne sodne prakse, da bi ugotovil, ali gre za državno pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

1.1 Pomoč mora dodeliti država ali pa mora biti dodeljena iz državnih sredstev

V zvezi s prvim pogojem, navedenim zgoraj, je uveljavljena sodna praksa ⁽³⁾, da je ta pogoj izpolnjen, kadar ukrep neposredno ali posredno vključuje kakšno obliko finančnega bremena za javna sredstva.

Organ je ob odločitvi o sprožitvi formalnega postopka preiskave sprejel predhodni sklep, da določba iz odstavka 3 spornega zakona pomeni, da trošarina, ki je sicer plačljiva, ni bila plačana. To izvzetje iz plačila trošarine je imelo za posledico neposredno izgubo davčnih prihodkov za norveško državo, kar je enakovredno porabi državnih sredstev. Zato je Organ sprejel predhodni sklep, da je prvi pogoj izpolnjen.

V pripombah na uvodno odločbo pa so norveški organi trdili ⁽²⁾, da podjetje Entra ni bilo nikoli zavezano plačilu takse za listine (ker „je bil prenos lastninske pravice v zadevnem primeru opravljen kot sprememba imena in ne s prenosom lastninske pravice“) ni bilo izgube davčnih prihodkov in torej tudi ne porabe državnih sredstev.

Organ se ne more strinjati s tem argumentom. Ugodnost v obliki izvzetja iz plačila davkov, zajeta v členu 61(1), se ponavadi opravi z izrecnim izvzetjem. Ker pa se člen 61(1) osredotoča na učinek in ne na formalnost, ki izhaja iz nacionalnega pravnega sistema, zajema tudi okoliščine, ko je davčna oprostitve izvršena posredno s sklicevanjem na določen pravni pojem (v primeru „spremembe imena“), kar ima za posledico, da ni treba plačati davka. V obeh okoliščinah in s sklicevanjem na obravnavani primer je učinek tak, da bi se lahko registracija v zemljiški knjigi opravila brez plačila trošarin samo zaradi posebne zakonske določbe. Registracija, oproščena plačila davka, ne bi bila mogoča brez posebne določbe.

⁽²⁾ Dopis z dne 16. septembra 2004 Ministrstva za trgovino in industrijo.

⁽³⁾ Glej združene primere 67/85, 68/85 in 70/85 Van der Kooy proti Komisiji [1988] PSES 219; primer C-290/83, Komisija proti Franciji [1985] PSES 439; primer C-482/99 Francoska republika proti Komisiji [2002] PSES I-4397; primer C-379/98 Preussen Elektra AG proti Schleswig AG [2001] PSES-I 2099.

V predlogu Parlamentu ⁽¹⁾ je norveška vlada izrazila dvom, da bi prenos premoženja z organizacije Statsbygg na podjetje Entra lahko sprožil plačilo trošarine. Vendar pa, kakor je navedeno v točki 1.2 spodaj, norveška vlada ni prepričljivo dokazala, da bi bila registracija prenosa premoženja z države na podjetje Entra lahko izvzeta iz plačila trošarine v primeru neobstoja posebne določbe v odstavku 3 Zakona z dne 18. februarja 2000. Nobena druga določba norveške zakonodaje izrecno ne predpisuje, da je tak prenos izvzet iz splošnega pravila, da registracija zamenjave lastništva sproži plačilo trošarine. Poleg tega Organ ne razume, kako bi bilo preoblikovanje organizacije Statsbygg – če ne bi obstajal odstavek 3 Zakona z dne 18. februarja 2000 – lahko izvzeto v skladu s tedanjo razlago Zakona o registraciji.

Organ zato trdi, da je prvi pogoj izpolnjen.

1.2 *Ukrep mora biti poseben ali selektiven tako, da daje prednost „določenim podjetjem ali proizvodnji določenega blaga“*

1.2.1 Materialna selektivnost

Organ je ob odločbi o začetku uradnih preiskav sprejel predhodni sklep, da je treba sprejeti posebnega zakona, ki podjetje izvzame iz plačila trošarin (samo za eno podjetje – Entra), opredeliti kot selektiven ukrep.

V nasprotju s tem so norveški organi oblasti s sklicevanjem na svoje argumente o načelu kontinuitete, predstavljene zgoraj, ugovarjali, da postopek zamenjave imen kot postopek prenosa lastninske pravice ne pomeni dejanskega odstopanja od skupnega davčnega sistema. Zato gre za splošni ukrep.

Organ se sklicuje na poglavje 17B.3.1 smernic Organa o državni pomoči glede neposrednega davka na dohodek, kar zadeva specifičnost ali selektivnost davčnih ukrepov, ki se glasi:

„Davčni ukrepi, ki so na voljo vsem gospodarskim subjektom v državi EFTA, so načeloma splošni ukrepi. Biti morajo na voljo vsem podjetjem na podlagi enakega dostopa. Njihov obseg ne sme biti dejansko zmanjšan, na primer z diskrecijsko pravico države, da jih dodeli, ali z drugimi dejavniki, ki omejujejo njihovo uporabo.“

Sporni zakon se uporablja samo za določeno transakcijo med organizacijo Statsbygg in podjetjem Entra. Res je, da so bili

podobni akti sprejeti, ko so bile ustanovljene druge družbe z omejeno odgovornostjo v državni lasti (glej del I zgoraj). Vendar pa dejstvo, da so bila uvedena podobna pravila v zvezi z mnogimi drugimi državnimi privatizacijami, ne pomeni, da razpoložljive specialnosti postanejo neselektivne.

Najprej se ne sme spregledati, da se pri drugih državnih preoblikovanjih niso sprejemale določbe, podobne spornemu zakonu. Ob ustanovitvi podjetja BaneTele AS ⁽²⁾ nova družba z omejeno odgovornostjo na primer ni bila izvzeta iz plačila trošarin. Enako je bilo ob ustanovitvi podjetja Secora AS ⁽³⁾. Pri preoblikovanju podjetja Statkraft je norveška vlada izjavila, da mora podjetje plačati trošarine v skladu z običajnimi pravili ⁽⁴⁾.

Nadalje bi v vsakem primeru veljalo, da bi bila davčna zakonodaja, ki bolj ugodno obravnava preoblikovanja javnih podjetij kot tista, ki zadevajo prestrukturiranje zasebnih podjetij, selektivna v smislu člena 61(1). Vendar pa je bilo v skladu z Zakonom o taksi za listine izhodišče tako, da je pri vseh prenosih lastninskih pravic med različnimi subjekti treba plačati trošarino, ne glede na to, ali novi lastnik nadaljuje isto dejavnost kot prejšnji. V skladu z zgornjimi navedbami so do julija 2005 okrožnica Ministrstva za pravosodje iz leta 1990 in vrsta zaporednih okrožnic iz Direktorata za carine in trošarine vsebovale samo eno ustrezno izjemo od tega pravila. V obeh sklopih okrožnic je bilo nedvoumno navedeno, da je preudarki o kontinuiteti pomenili, da se lahko registracija z novim lastnikom opravi s spremembo imena in ne s spremembo lastninske pravice, ki povzroči plačilo trošarine, samo če je lastništvo preneseno v okviru združitve med družbami z omejeno odgovornostjo. V nasprotju s tem je bilo plačilo trošarine posledica registracije ali prenosa lastninske pravice v zemljiški knjigi pri razdružitvah, preoblikovanjih iz ene oblike družbe v drugo, prenosih lastništva iz skupnega lastništva v obliko partnerstva in prenosu lastništva z občine na ločeno pravno osebo, ki je v celoti v lasti občine ⁽⁵⁾. To je bilo razvidno tudi iz sodbe drugostopenjskega sodišča Frostating lagmannsrett, navedene zgoraj, ki trdi, da bi bilo treba trošarine plačati, kadar se družba z neomejeno odgovornostjo („kommandittselskap“) preoblikuje v družbo z omejeno odgovornostjo, tudi če v družbi ostanejo isti lastniki in je edina resnična sprememba le oblika delovanja družbe.

Organ ugotavlja, da pri ustanovitvi podjetja Entra ni mogoče trditi, da gre za združitev. Precej bolj se zdi podobno razdružitvi, preoblikovanju ene pravne osebe v drugo ali občinski razdružitvi določene dejavnosti v ločene pravne osebe. Tako izvzeta iz plačila trošarin, podobna tistemu iz odstavka 3 spornega zakona, v času ustanovitve podjetja Entra niso bila na voljo pri večini primerljivih transakcij.

⁽²⁾ Lov av 15.6.2001 „Om omdanning av Jernbaneverkets kommersielle televirksomhet til aksjeselskap“.

⁽³⁾ Lov av 17.12.2004 „Om omdanning av Kystverkets produksjonsvirksomhet til statsaksjeselskap“.

⁽⁴⁾ Besedilo se v norveščini glasi: „Departementet legger til grunn at Statkraft betaler dokumentavgift i tråd med lovens normalordning“.

⁽⁵⁾ Glej točko I.4 zgoraj.

⁽¹⁾ St. prp. nr. 84 (1998–99) „Om ny strategi for Statsbygg og etablering av Statens utleiebygg AS.“ Predstavljen 4. junija 1999.

Zato odstavek 3 spornega zakona ne more veljati za razširitev že tako splošnega (neselektivnega) pravila glede neplačila v zvezi z določenimi vrstami prenosa lastninske pravice v zemljiški knjigi. Posledično je bil ukrep materialno selektiven.

1.2.2 Je oprostitev plačila trošarine upravičena po naravi ali splošnem načrtu davčnega sistema?

V skladu s sodno prakso SES ⁽¹⁾ je mogoče razlikovati med:

- različno obravnavo, ki izhaja iz uporabe enakih načel, kot so tista, ki so podlaga za običajna pravila (ni pomoči), v posebnih okoliščinah;
- različno obravnavo, ki zaradi dajanja prednosti določenim podjetjem odstopa od notranje logike običajnih pravil (pomoč) ⁽²⁾.

Ta razlika je opisana tudi v poglavju 17B.3.4(1) smernic Organa o državni pomoči glede neposrednega davka na dohodek v zvezi z utemeljitvijo odstopanja zaradi „značaja ali splošnega načrta sistema“: „Razlikovalna narava nekaterih ukrepov ne pomeni nujno, da morajo veljati za državno pomoč. Tako je pri ukrepih, ki so zaradi gospodarske utemeljitve potrebni za nemoteno delovanje in učinkovitost davčnega sistema. Vendar pa mora država EFTE zagotoviti tako utemeljitev.“ Slednje pravilo dokaznega postopka je potrdilo SES ⁽³⁾.

Norveški organi oblasti so trdili, da „*je kljub mnenju Organa, da je postopek (s spremembo imena kot postopkom za prenos lastninske pravice brez povzročitve obveznosti plačila trošarine) izjema od glavnega pravila, ta upravičen z naravo ali splošnim načrtom davčnega sistema*“. V podporo temu stališču so norveški

organi oblasti trdili, da načelo kontinuitete in preudarki o uporabi tega načela za, med drugim, trošarinske namene v zadevnem primeru pomenijo, da je izvzetje iz plačila trošarine v skladu z logiko in naravo ustrezne norveške zakonodaje. Po njihovem mnenju sporni zakon odraža načelo kontinuitete in je v skladu s splošnimi pravili, ki urejajo preoblikovanja.

Ob tem argumentu Organ ugotavlja, da gre v obravnavanem primeru za vprašanje obsega načela kontinuitete v zvezi z obveznostjo plačila taks za listine in ne za obseg samega načela kontinuitete, in od tod se uporablja v pravo družb.

Na podlagi analize pravil, ki veljajo za izvzetja iz plačila trošarin, navedenih pod točko I.4 zgoraj, Organ zagovarja mnenje, da bi kljub temu, da je imelo načelo kontinuitete v času ustanovitve podjetja Entra lahko temeljno vlogo v norveški zakonodaji, takrat ni bilo neločljiv in splošen del pravil in postopkov za trošarine v zvezi z drugimi vrstami preoblikovanj podjetij.

Kot je že bilo navedeno, so do julija 2005 preudarki o kontinuiteti pomenili, da se lahko registracija z novim lastnikom opravi s spremembo imena in ne s spremembo lastninske pravice, ki povzroči plačilo trošarine, samo kadar je bilo lastništvo preneseno v okviru združitve med družbami z omejeno odgovornostjo. V nasprotju s tem je bilo plačilo trošarine posledica registracije ali prenosa lastninske pravice v zemljiški knjigi pri razdružitvah, preoblikovanjih iz ene oblike podjetja v drugo, prenosih lastništva iz skupnega lastništva v obliko partnerstva in prenosu lastništva z občine na ločeno pravno osebo, ki je v celoti v lasti občine ⁽⁴⁾.

Norveški organi oblasti so pojasnili, da je logiko izvzetij iz splošnega pravila o trošarini mogoče najti v načelu kontinuitete. Vendar pa organi oblasti niso pojasnili logike različne obravnave zgoraj navedenih vrst prenosov. V nasprotju s tem je norveška vlada zgolj navedla, da bi bilo dejansko bolj logično podobno obravnavati združitve in nekatera druga preoblikovanja. Vendar je spremenjena razlaga Zakona o taksi za listine, s katero so želeli poenotiti obravnavo nekaterih različnih okoliščin, začela veljati šele julija 2005, kar je pet let po ustanovitvi podjetja Entra. Zato Organ težko ugotovi kakršno koli drugo logiko razlage Zakona o taksi za listine, ki je veljala ob času ustanovitve podjetja Entra, kot to, ki izhaja iz navedenih okrožnic, in sicer, da bi se lahko izognile trošarinam, ki jih je sicer treba plačati, samo združitve med podjetji z omejeno odgovornostjo. Uporaba načela kontinuitete v zvezi z Zakonom o taksi za listine je bila omejena na take primere in ne na druge primere, kot je navedeno zgoraj.

⁽¹⁾ V zvezi s tem glej: primer 173/73 Italija proti Komisiji [1974] PSES 709 (odstavek 33) in primer C-75/97 Kraljevina Belgija proti Komisiji [1999] PSES stran I-3671.

⁽²⁾ Glej med drugim združene primere E-5/04, E-6/04 in E-7/04 Fesil, Pil in Kraljevina Norveška proti Nadzornemu organu EFTA, sodba z dne 21. julija 2005 (odstavki 82–85); primer 173/73 Italija proti Komisiji [1974] PSES 709 (odstavek 33) in primer C-143/99 Adria Wien Pipeline [2001] PSES I-8365 (odstavek 42); primer C-157/01 Kraljevina Nizozemska proti Komisiji, naveden zgoraj (odstavek 42), in primer C-308/01 GIL Insurance Ltd, naveden zgoraj.

⁽³⁾ Glej npr. primer C-157/01 Kraljevina Nizozemska proti Komisiji, naveden zgoraj, odstavek 43.

⁽⁴⁾ Glej točko I.4 zgoraj.

Kakor je navedeno v točki 1.2.1 zgoraj, Organ vsekakor meni, da je ustanovitev podjetja Entra veliko bolj podobna okoliščinam, v katerih bi bila posledica vpisa v zemljiško knjigo v ustreznem času plačilo trošarine, kot tistim, v katerih te posledice ne bi bilo. Na podlagi tega si Organ ne predstavlja, da bi lahko bilo izvzetje v spornem zakonu upravičeno z naravo in logiko norveških pravil, ki zadevajo trošarino v času, ko je bilo izvzetje uporabljeno. To ne spremeni ocene, da so bila podobna preoblikovanja javnih komercialnih dejavnosti prav tako izvzeta iz plačila trošarin. Upoštevanje temeljnih ciljev načela kontinuitete ne more upravičiti tega, da bi morala izjema od splošnega pravila o trošarinah veljati za določena preoblikovanja, če podobne izjeme ne veljajo za najbolj primerljiva zasebna preoblikovanja.

1.2.3 Italijanski primer

Norveški organi oblasti so se sklicevali na odločbo Evropske komisije in ugovarjali, da so dejanske okoliščine tega primera enake kot v primeru podjetja Entra.

V Odločbi Komisije z dne 5. junija 2002 ⁽¹⁾ je Komisija preučila italijansko zakonodajo, ki je predvidevala poseben davčni režim za delniške družbe z večinskim javnim deležem, ustanovljene v skladu s posebno zakonodajo. V zvezi s tem je italijanska zakonodaja posebej predvidela izvzetje iz plačila vseh davkov na prenos v zvezi s preoblikovanjem posebnih in občinskih podjetij v delniške družbe („izvzetje od davka na prenos“). V italijanskem pravnem sistemu so se davki na prenos ponavadi uporabljali pri ustanavljanju novih gospodarskih subjektov ali pri prenosu premoženja med različnimi gospodarskimi subjekti. Vendar pa so italijanski organi pojasnili, da italijanska zakonodaja na splošno odraža načelo davčne nevtralnosti (kar pomeni, da se davek ne uporablja) v okviru preoblikovanja pravnega statusa družbe (in sicer „*kadar se pravni status podjetja spremeni, podjetje pa ostane enako z gospodarskega vidika*“) ⁽²⁾.

Komisija je ugotovila, da je kljub temu, da je bilo videti, da je likvidacija občinskega podjetja in vzpostavitev „nove“ delniške družbe enaka ustanovitvi novega gospodarskega podjetja, to bilo samo navidezno zaradi pravnih formalnosti. V resnici je bila nova delniška družba isti gospodarski subjekt kot občinsko podjetje, vendar deluje z drugačnim pravnim statusom. Ob upoštevanju tega je Komisija sprejela, da je bilo splošno načelo davčne nevtralnosti v italijanski zakonodaji podobno uporabljeno v zvezi z okoliščinami, ki se uvrščajo v posebni davčni režim. Zato ni bilo treba plačati davka na prenos ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Primer C 27/99, objavljen v UL L 77, 24.3.2003, str. 21.

⁽²⁾ Glej odstavek 37 odločbe.

⁽³⁾ Glej odstavke 76–81 odločbe.

Organ razume argumente Komisije, da bo ko nacionalna zakonodaja, ki zadeva plačilo taks s koleki v zvezi s preoblikovanjem, ki ga opravijo zasebna podjetja, temelji na splošnem načelu davčne nevtralnosti – tako da je poudarek na kontinuiteti istega gospodarskega subjekta, ne pa na tem, da je pravni subjekt, uporabljen za ta namen, isti – bo v skladu z logiko takega davčnega režima, da se to načelo razširi tudi na okoliščine, v katerih država ali občina preoblikuje gospodarski subjekt, ki je bil do takrat voden kot del države ali občine, v ločen pravni subjekt.

Organ se popolnoma strinja s takim pristopom. Vendar pa je treba logiko vsakega davčnega sistema oceniti ločeno. Odločba Komisije se je opirala na dejstvo, da je italijanski pravni sistem predvideval možnost izvzetja iz davka na prenos v okviru preoblikovanja ene oblike družbe v drugo. V nasprotju s tem norveška zakonodaja, kot so jo razlagali in uporabljali davčni organi, ni predvidevala take možnosti. Pravzaprav, kot je že bilo navedeno, primeri, ki so primerljivi s podjetjem Entra, kar zadeva zasebna preoblikovanja (v zvezi z razdružitvami ali preoblikovanjem iz ene oblike družbe v drugo), niso bili izvzeti iz plačila trošarin. Po mnenju Organa so dejanske okoliščine v teh dveh primerih torej različne. Dejstvo, da je načelo kontinuitete lahko obstajalo na drugih področjih norveške zakonodaje, predvsem vključno s pravom družb in zakonodajo, ki zadeva neposredno obdavčenje zadevnega subjekta, ne more imeti pomena pri oceni podobnosti med italijanskimi in norveškimi okoliščinami.

1.2.4 Sklepna ugotovitev o selektivnosti

Ta ukrep mora torej veljati za selektivnega v smislu člena 61 (1) Sporazuma EGP in se ne more izogniti tej klasifikaciji s sklicevanjem na naravo in logiko norveških pravil o trošarinah.

1.3 Ukrep mora prejemnikom prinesiti ugodnost, ki zmanjša običajne stroške pri opravljanju njihovega posla

V skladu s sodno prakso Sodišča Evropskih skupnosti (SES) ⁽⁴⁾ in poglavjem 17B.3.1(2) smernic Organa o državni pomoči „mora ukrep prejemnikom prinesiti ugodnost, ki jih oprosti dajatev, ki jih morajo običajno plačati iz svojih proračunov. Ugodnost se lahko zagotovi z znižanjem davčne obremenitve podjetja na več načinov, vključno z: (...) popolnim ali delnim znižanjem zneska davka (kot sta izvzetje ali dobropis za že plačane davke)“.

⁽⁴⁾ Glej primer 173/73 Italija proti Komisiji [1974] PSES 709.

S sprejetjem zakonskega predpisa iz odstavka 3 spornega zakona je bilo podjetje Entra oproščeno plačila trošarin v vrednosti približno 81 milijonov NOK (približno 10 milijonov EUR). Kakor je navedeno zgoraj v točkah 1.1 in 1.2, bi moralo te dajatve drugače plačati iz svojega proračuna. Na podlagi tega je Organ ob odločbi o začetku uradne preiskave sprejel predhodni sklep, da je podjetje Entra prejelo ugodnost v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP.

V nasprotju s tem so norveški organi oblasti ugovarjali, da ta pogoj ni izpolnjen iz dveh razlogov: najprej, da izvzetje ni postavilo podjetja Entra v boljši konkurenčni položaj v primerjavi z zasebnim vlagateljem. In drugič, da bi struktura kapitala, trdnost in skupne vrednosti v družbi ostali nespremenjeni, če bi bila trošarina plačana. V nadaljevanju bo Organ razpravljal o teh argumentih.

1.3.1 Primerjava z zasebnimi podjetji

Kot je navedeno zgoraj v točki I.3.1, je norveška vlada v predlogu Parlamentu navedla, da bi se zasebni lastnik lahko odločil, da ne bo prenesel lastninske pravice, ampak, na primer, obdržal lastninsko pravico v holdingu ob ustanovitvi nove družbe. Država mora po navedbah norveških organov oblasti prenesti premoženje na nov pravni subjekt. Zato norveški organi oblasti trdijo, da pri izvzetju podjetja Entra iz plačila takse za listine ni izkrivljanja konkurence.

V skladu z mnenjem Evropskega sodišča prve stopnje prednost v smislu člena 87(1) ES (ki ustreza členu 61(1) EGP) ne obstaja nujno v vseh okoliščinah, kadar je ukrep uveden, da bi priprečili strukturno prikrašanost javnega podjetja v primerjavi z njegovimi tekmeci iz zasebnega sektorja⁽¹⁾. Namen člena 61(1) Sporazuma EGP je samo prepovedati ugodnosti za določena podjetja, koncept pomoči pa zajema samo ugodnosti ali oprostitev bremen, ki so ponavadi predvidena v proračunu podjetja, in morajo veljati za gospodarsko ugodnost, ki je upravičeno podjetje ne bi pridobilo pod običajnim tržnimi pogoji. Vendar pa se Organ ne strinja z norveškimi organi oblasti, da argumenti, ki jih je predstavila Norveška, lahko pripeljejo do ugotovitve, da primerjava z zasebnimi subjekti kaže, da podjetje Entra ni dobilo ugodnosti s tem, ko je bilo oproščeno plačila trošarin.

Metode, ki jih lahko uporabi zasebni lastnik, da se izogne plačilu trošarine, so prav tako na voljo podjetjem, ustanovljenim v okviru državnih privatizacij. Strukturna prikrašanost, za katero norveški organi oblasti trdijo, da jih je doletela, ni bila pravnega značaja. Norveška zakonodaja ne bi izključila ustanovitve in prenosa premoženja na podjetje Entra, ne da bi bilo to registrirano v zemljiški knjigi. Poleg tega bi podjetje Entra in norveški organi oblasti lahko sprejeli enake previdnostne ukrepe kot zasebni subjekt. Razlog, da te metode niso bile uporabljene v zvezi z organizacijo Statsbygg in podjetjem Entra, je bil le, da so norveški organi oblasti ugotovili, da so politične, upravne in praktične nevšečnosti, povezane s zadevnimi metodami, tako negativne, da bi moralo podjetje Entra postati novi lastnik.

Po mnenju Organa takšni preudarki ne morejo pripeljati do ugotovitve, da podjetje Entra ni pridobilo ugodnosti z izvzetjem iz plačila trošarine. To izhaja že iz dejstva, da vse metode, ki se lahko uporabijo za izogibanje trošarinam, temeljijo na tem, da se ne registrira prenos lastništva (lastništvo se obdrži). Če se lastništvo („grunnbokshjemmel“) ne prenese, ni treba plačati trošarine. Vendar zaščita, ki jo nudi registracija, ni na voljo zasebnim subjektom, ki ne prenesejo lastništva, medtem ko je podjetje Entra dobilo to zaščito. Takšne metode torej niso enakovredne postopku, ki je bil opravljen v zadevnem primeru, ko je podjetje Entra postalo novi lastnik.

Poleg tega si tudi Organ v tem primeru ne predstavlja, da je navedeni strukturni problem za norveško državo bistveno drugačnega značaja kot tisti, s katerim se srečujejo zasebni subjekti. Morda je res, da bi lahko dejstvo, da se lastništvo v praksi ne prenese, v nekaterih pogledih prineslo večje nevšečnosti subjektu v javni lasti kot zasebnemu podjetju. Vendar pa je treba po mnenju Organa vprašanja, ki zadevajo odnose *inter partes* med prejšnjim in sedanjim lastnikom nepremičnine, obravnavati ločeno od razprav v zvezi z registracijo v zemljiški knjigi. Ta registracija ponavadi ne vpliva na odnose *inter partes* med dvema pravnima subjektoma, temveč je pomembna samo v zvezi s tretjimi stranmi. Zato je registracija lahko pomembna za kupca, da se izogne temu, da bi tretja stran, ki v dobri veri kasneje kupi premoženje od prejšnjega lastnika, imela večjo lastniško pravico do nepremičnine. To je pomembno tudi za zaščito pred upniki prejšnjega lastnika, ker lahko vpliva na sposobnost kupca za pridobitev hipoteke in drugih posojil. V vseh teh okoliščinah je prikrašanost, če se ne opravi registracija v zemljiški knjigi, v bistvu enaka za podjetja v zasebni in javni lasti. V bistvu so lahko v nekaterih pogledih navedene metode manj ugodne za zasebna podjetja v primerjavi z javnimi, ker registracija izjave o omejitvi pravice do lastništva ne izključuje tveganja prenehanja pravic upnika ali stečajne mase kot zakonitega naslednika dolžnikovega premoženja.

⁽¹⁾ Glej primer T-157/01 *Danske Busvognmænd proti Komisiji*, sodba z dne 16. marca 2004, odstavki 57.

Nazadnje Organ poudarja, da norveški organi oblasti niso dokazali, da bi se zasebna stranka zagotovo odločila, da ne bi prenesla lastništva. Norveška je samo ugovarjala, da bi bilo bolj verjetno, da bi se zasebni subjekt v podobnih okoliščinah odločil, da ne bi prenesel lastništva v zemljiški knjigi.

1.3.2 Argument v zvezi z otvoritveno bilanco

Kakor je že navedeno, so norveški organi oblasti trdili ⁽¹⁾, da se izvzetje iz plačila trošarine ne sme upoštevati ločeno od otvoritvene bilance stanja podjetja. Trdili so, da zadevni ukrep ni vplival na strukturo kapitala, trdnost in skupno vrednost družbe. Teoretično bi bilo treba v primeru, da bi morali trošarine upoštevati v otvoritveni bilanci stanja, imeti nadomestno otvoritveno bilanco, v kateri bi bila vrednost premoženja zmanjšana za znesek, ustrezen trošarini.

Kakor je navedeno v točki 1.2 zgoraj, je bilo podjetje Entra v skladu z običajnimi pravili norveškega davčnega sistema dolžno plačati trošarino. Posledično je davčna osnova za trošarino transakcijska vrednost med prodajalcem in kupcem, ne glede na to, kako je bila določena otvoritvena bilanca. Ne glede na to, kaj bi lahko kupec (Entra) ali prodajalec (država) menila glede dogovorjene cene, morajo davčni organi pri izračunavanju trošarine, ki jo je treba poravnati, upoštevati to ceno in nič drugega.

Načeloma se Organ ne strinja z norveškimi organi oblasti, da ta davčna olajšava ne bi mogla pomeniti ugodnosti v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP, če je izvzetje iz plačila trošarine vplivalo na pripravo otvoritvene bilance stanja podjetja Entra na način, ki bi domnevno nevtraliziral ugodnost, izhajajočo iz izvzetja iz plačila davkov. V skladu z norveško zakonodajo bi bilo podjetje Entra v primeru, da ne bi obstajal odstavek 3 spornega zakona, davčnim organom dolžno plačati trošarino na dogovorjeno transakcijsko ceno opravljene registracije, pri čemer to ni povezano s tem, da je bila transakcijska cena morda drugačna. Ta davek ni bil nikoli plačan in v tem primeru se obravnava to neplačilo davka. Vplivi drugih okoliščin na otvoritveno bilanco stanja podjetja Entra, zlasti vprašanje, ali bi prodajalec v primeru, da bi Entra plačala trošarino, sprejel nižje plačilo za stavbe, so dejavniki, ki jih ni mogoče upoštevati pri ugotavljanju, ali je bilo podjetje deležno ugodnosti ali ne.

Argument norveških organov oblasti, da bi morali obravnavati to izvzetje iz plačila davkov v povezavi s sicer drugačnimi cenami nepremičnin, temelji na utemeljitvi, da je pomoč, izhajajoča iz izvzetja iz plačila davkov, povzročila izgubo podjetja Entra v obliki višje cene za prenesene nepremičnine. Vendar pa bi bilo po mnenju Organa upoštevanje vsega, kar lahko izhaja iz bolj ali manj neposrednih ekonomskih posledic ukrepa pomoči za določenega upravičenca do pomoči, v nasprotju s pristopom, ki se ponavadi uporablja v primerih državne pomoči. V podobnem smislu ponavadi ni mogoče priznati, da je treba ekonomske posledice, ki izhajajo iz ukrepov pomoči, dogovorjenih s pogodbenimi razmerji med upravičencem do pomoči in drugo pravno osebo, upoštevati pri presoji, ali ukrep pomoči šteje za ugodnost v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP in v kakšnem obsegu. V zvezi s tem Organ poudarja, da bi morala norveška država kot pobiralka davkov in prodajalka nepremičnin v okviru režima državne pomoči veljati za dve ločeni pravni osebi.

Zaradi tega se Organ ne more strinjati z norveško vlado, da podjetje Entra ni bilo deležno ugodnosti v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP na tak način, da je bilo izvzeto iz plačila trošarine, poleg tega pa je bilo še vedno deležno zaščite, ki je posledica registracije v zemljiški knjigi.

V dopisu Ministrstva za trgovino in industrijo z dne 4. junija 2003 ministrstvo trdi naslednje: „Teoretično bi bilo treba v primeru, da bi morali takse za listine in pristojbine za registracijo upoštevati v otvoritveni bilanci stanja, imeti prilagojeno in nadomestno otvoritveno bilanco stanja, kakor je opisana v dodatku 2.“ V dodatku 2 je predstavljena nadomestna otvoritvena bilanca stanja, pri kateri so bilančne vsote in lastniški deleži enaki, vrednost premoženja pa je zmanjšana za vrednost, ustrežno trošarini. Ministrstvo je sklenilo, da podjetje Entra zaradi izvzetja iz plačila trošarine ni bilo deležno ekonomskih prednosti.

Hipotetična otvoritvena bilanca stanja, ki jo opisujejo norveški organi oblasti, temelji na predpostavki, da kupec (Entra) ne bi zmanjšal svoje zahtevane stopnje donosa (9,5 %) in udeležnosti lastnega kapitala v celotnem kapitalu podjetja (40 %), če bi moral plačati trošarino. To pomeni, da hipotetična otvoritvena bilanca stanja temelji na predpostavki, da mora prodajalec vedno plačati 100 % trošarine in da bi bila vrednost nepremičnin v nadomestni otvoritveni bilanci stanja znižana za vsoto, ki bi točno ustrezala trošarini.

⁽¹⁾ Dopisi z dne 4. junija 2003, 16. septembra 2004 in 30. junija 2005 Ministrstva za trgovino in industrijo.

Organ nima razloga, da bi dvomil o pravni veljavnosti metode čiste sedanje vrednosti pri določanju otvoritvene bilance stanja podjetja Entra. Vendar pa bi, kakor kažejo poskusi norveške vlade, da bi ugotovila pravilno vrednost nepremičnin (glej točko I.2.2 zgoraj in znatne razlike med vrednostmi), lahko uporabili druge metode. Lahko bi uporabili tudi druge predpostavke; te drugačne metode in predpostavke pa bi lahko imele za posledico tudi situacijo, v kateri stroškov zaradi davkov ne bi v celoti kril prodajalec. Pri normalnih razmerah na trgu, v katerih nastopa več ponudnikov, je bolj verjetno, da bi si prodajalec in kupec morala razdeliti stroške zaradi trošarin na dogovorjeno transakcijsko ceno.

Organ meni, da ni mogoče določiti splošnega pravila, po katerem bi tržna cena nepremičnine vedno zrasla natančno za vrednost, ki bi jo kupec ponavadi moral plačati zaradi posrednih davkov na registracijo te nepremičnine v okoliščinah, ko so bili ti davki že plačani ali pa ne bodo obračunani zaradi zakonskega izvzetja iz plačila. Ministrstvo za trgovino in industrijo v svojem dopisu z dne 30. junija 2005 priznava, da ni mogoče sprejeti tako splošnega sklepa in da argument vlade o čistem učinku na neplačevanje trošarin temelji izključno na uporabi posebne metode za ocenjevanje vrednosti, ki se jo je vlada odločila uporabiti pri podjetju Entra.

V zadevnem primeru se Norveška ni odločila, da bi odmerila trošarino podjetju Entra, in je opredelila, da je bila kasnejša ocenjena vrednost teh nepremičnin odvisna od tega dejstva. Zaradi tega Norveška v bistvu trdi, da bi se v hipotetičnih okoliščinah, v katerih bi za podjetje Entra veljale normalne trošarine, še vedno odločila za uporabo metode čiste sedanje vrednosti in bi za izračun prodajne cene uporabila iste predpostavke. Priznavanje takega argumenta bi pomenilo, da bi bilo področje veljavnosti člena 61(1) Sporazuma EGP odvisno od zmožnosti države EGP, da prepriča Nadzorni svet in Sodišče EFTA, da bi v hipotetičnih situacijah sprejelo zadevne ukrepe.

Končno pa Organ poudarja, da je bil v zelo malo primerih, ko je Sodišče v različnih okoliščinah sprejelo argumente *quid pro quo*, predpogoj, da se je o izravnalnem mehanizmu vedno odločilo prej (in ne za nazaj) na jasno opredeljen, objektivni in pregleden način ⁽¹⁾. Vendar pa ni bilo nikjer v pripravljalnih delih za ustrezno zakonodajo opredeljeno, da bi bil predpogoj za odobritev ugodnosti, izhajajoče iz izvzetja iz plačila trošarine, tak, da bi bilo treba to ugodnost kriti z višjo ocenjeno vrednostjo zadevne nepremičnine, kot bi jo zasebnik plačal za

nepremičnino na javni dražbi. Nasprotno – videti je, da je argument norveških organov oblasti, da podjetje Entra ni bilo deležno ugodnosti v primerjavi z okoliščinami, pri katerih bi morale plačati trošarino, v nasprotju z izrecno navedenim ciljem oprostiti podjetja Entra od plačila trošarine. Kakor je navedeno v točki I.3.1 zgoraj, je bilo v vladnem predlogu norveškega parlamenta razloženo, da je bil cilj določbe o izvzetju, da podjetje Entra ne bi prenašalo gospodarske obremenitve s trošarino, ker bi se lahko konkurenčna zasebna podjetja večinoma izognila tej obremenitvi na druge načine. Z drugimi besedami: predlog parlamentu vsebuje temeljno predpostavko, da bi plačilo trošarine za podjetje Entra resnično pomenilo gospodarsko manj ugodne okoliščine, kot če mu teh dajatev ne bi bilo treba plačati. Poleg tega je parlamenta ni nameraval prisiliti podjetja Entra v ta neugodni položaj.

1.3.3 Sklepna ugotovitev glede ugodnosti

Sklep Organa je, da je člen 3 spornega zakona podjetju Entra prinesel ugodnost v skladu s pomenom člena 61(1) Sporazuma EGP.

1.4 Ukrep mora izkrivljati konkurenco ali bi jo lahko izkrivljala in mora vplivati na trgovino med pogodbenicami

V uvodni odločbi je Organ prišel do predhodnega sklepa, da bi zadevni ukrep dejansko lahko izkrivljala konkurenco in vplival na trgovino znotraj EGP v skladu s pomenom člena 61(1) Sporazuma EGP. V nasprotju s tem so norveški organi oblasti trdili, da zadevni ukrep „ne bo vplival na trgovino med pogodbenicami“ in da mora Organ oceniti zadevni trg. Poleg tega so norveški organi oblasti trdili, da „vlagatelji, ki niso iz Norveške, niso delovali na norveškem trgu nepremičnin“ ⁽²⁾.

Evropsko sodišče je bilo mnenja ⁽³⁾, da je konkurenca izkrivljena od trenutka, ko državna finančna pomoč okrepi položaj nekega podjetja v primerjavi z drugimi konkurenčnimi podjetji. Dodelitev pomoči zmanjša stroške in tako za upravičencem prinese konkurenčno prednost pred tistimi podjetji, ki morajo sami kriti vse stroške. Na tej podlagi Organ sklepa, da je pomoč, dodeljena podjetju Entra v obliki oprostitve od plačila trošarine, izkrivljala konkurenco v skladu s pomenom člena 61(1) Sporazuma EGP. Norveški organi oblasti dejansko niso zagovarjali mnenja, da konkurenca ni bila izkrivljena (ampak samo, da ni bilo vpliva na trgovanje).

⁽¹⁾ Za ustrezen pristop k povezanemu področju državne pomoči glej primer C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747 (odstavki od 83 do 95). Glej tudi točke 117–129 generalnega pravobranilca Jacobsa v primeru C-126/01 *GEMO* [2003] PSES I-3769.

⁽²⁾ Glej dopis z dne 16. septembra 2004 Ministrstva za trgovino in industrijo.

⁽³⁾ Primer 730/79 *Philip Morris Holland BV proti Komisiji* [1980] PSES 2671, odstavek 11.

Pri vprašanju učinka na trgovino je treba preveriti, ali je zadevna pomoč lahko okrepila položaj enega podjetja v primerjavi z drugimi, ki temu podjetju konkurirajo na področju trgovine v EGP ⁽¹⁾. Kakor je trdilo Sodišče EFTA, se od Organa ne pričakuje, da bo ugotovil, da ima pomoč znaten vpliv na trgovino med pogodbenicami, ampak samo, da bo preveril, ali bi ta pomoč utegnila imeti tak vpliv ⁽²⁾. Zaradi tega se je merilo glede učinka na trgovino običajno razlagalo na omejevalni način, tako da je ukrep v splošnem štel za državno pomoč, če je lahko vplival na trgovino med državami EGP ⁽³⁾.

V skladu s poglavjem 17B.3(2) smernic Organa o državni pomoči „v skladu s sodno prakso za namene te določbe šteje, da je merilo, po katerem mora biti zaznan vpliv na trgovino, izpolnjeno, če podjetje, ki pomoč prejme, opravlja gospodarsko dejavnost, ki vključuje trgovino med pogodbenicami“. Vendar pa lahko pomoč vpliva na trgovanje znotraj EGP, tudi če podjetje, ki prejme pomoč, samo ne sodeluje pri čezmejnih dejavnostih ⁽⁴⁾. To se zgodi, ker se lahko zaradi državne podpore podjetju vzdržuje ali povečuje notranja ponudba, posledica pa je, da se zmanjšajo možnosti podjetij, ustanovljenih v drugih državah EGP, da svoje storitve ponujajo na trgu te države ⁽⁵⁾.

Glede na letne računovodske izkaze podjetja Entra za leto 2001 se podjetje Entra ukvarja z „razvojem, dajanjem v najem, upravljanjem, dejavnostmi, prodajanjem in kupovanjem nepremičnin na Norveškem“.

Podjetje Entra je član „Združenja za komercialne nepremičnine“ („Foreningen Næringseiendom“) ⁽⁶⁾, katerega člani se v celoti ali delno ukvarjajo z enako vrsto dejavnosti kot podjetje Entra. Združenje za komercialne nepremičnine je imelo oktobra 2005 74 članov. Med člani so podjetja kot ABB AS-Eiendom, Aberdeen Property Investors, Avantor AS, ICA Eiendom Norge

AS, KLP Eiendom AS, Linstow ASA, Mustad Eiendom AS, NCC Property Development AS, Reitan Eiendom AS, Skanska Eiendomsutvikling AS, Smedvig Eiendom AS, Steen & Strøm ASA, Storebrand Eiendom AS, Umoe Sterkorder AS, Veidekke Eiendom AS, Vesta Forsikring AS-Eiendom in Vital Eiendomsforvaltning AS ⁽⁷⁾.

Največja nepremičninska družba (ali skupina družb) v norveški lasti je Olav Thon Gruppen. Ta skupina je delovala že leta 2000, ko je bilo ustanovljeno podjetje Entra. Skupina Olav Thon Gruppen ima trenutno v lasti 320 nepremičnin na Norveškem in 18 v tujini (v glavnem v Bruslju). Prvo nepremičnino v Bruslju so kupili leta 1988 (Thon Belgium SA). Pri skupini je zaposlenih okrog 3 400 ljudi. Poleg tega, da daje pisarniške prostore v najem, se ta skupina ukvarja tudi s hoteli, restavracijami in nakupovalnimi centri ⁽⁸⁾.

Ena od zgoraj navedenih družb, Linstow AS, ima v lasti in razvija nepremičnine na Norveškem, v Baltskih državah, na Portugalskem in Švedskem. Družba Linstow AS je v celoti v lasti skupine Anders Wilhelmsen Group, ki je to družbo leta 1999 kupilo in jo črtalo s seznama pri borzi v Oslu. Skupina Anders Wilhelmsen Group je eden od lastnikov ladjarja Royal Caribbean Cruise Line (RCCL). Med drugim družba Linstow AS upravlja norveški portfelj (Nordea Portfolio) nepremičnin v lasti družbe Curzon Global Partners. V tem portfelju je bilo do novembra 2005 31 nepremičnin po vsej Norveški. Družba Curzon Global Partners je družba za upravljanje investicijskih skladov s sedežem v Londonu in v lasti družbe IXIS AEW Europe (IAE). Družba IAE je evropski upravitelj investicij v nepremičnine v lasti francoskih družb in . Družba IAE je odgovorna za upravljanje premoženja, vrednega približno 11 milijard EUR ⁽⁹⁾.

Ena od drugih družb, ICA Eiendom Norge AS, je hčerinska družba švedske družbe ICA Fastigheter AB. Družba Fastigheter AB je podružnica družbe ICA AB, ki je lastnica te družbe v celoti. Družba Fastigheter AB gradi, upravlja in prodaja nepremičnine v Skandinaviji in v baltskih državah. Ta portfelj ima knjigovodsko vrednost 5,7 milijarde SEK in večinoma vključuje trgovine in skladišča. Poleg trgovin ICA in družb ta družba ponuja tudi nepremičnine zunanjim strankam. Skupina ICA (ICA AB) je ena od glavnih maloprodajnih podjetij v skandinavski regiji, ki ima v Skandinaviji in v baltskih državah več kot 2 600 svojih in povezanih trgovin ⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Med drugim glej primer C-126/01 *Gemo*, sodba z dne 20. novembra 2003; primer E-6/98 *Norveška vlada proti Nadzornemu organu EFTA* [1999]; poročilo Sodišča EFTA, stran 76, odstavek 59; primer 730/79, *Philip Morris proti Komisiji* [1980] PSES 2671, odstavek 11.

⁽²⁾ Med drugim glej združene primere E-5/04, E-6/04 in E-7/04 *Fesil, Pil in Kraljevina Norveška proti Nadzornemu organu EFTA*, sodba z dne 21. julija 2005 (odstavek 94).

⁽³⁾ Združeni primeri T-298/97 – T-312/97 e.a., *Alzetta a.o. proti Komisiji* [2000] PSES-2319, odstavki od 76 do 78.

⁽⁴⁾ Primer T-55/99 *CETM proti Komisiji* [2000] PSES II-3207, odstavek 86.

⁽⁵⁾ Primer C-303/88 *Italija proti Komisiji* [1991] PSES I-1433, odstavek 27; združeni primeri od C-278/92 do C-280/92 *Španija proti Komisiji* [1994] PSES I-4103, odstavek 40.

⁽⁶⁾ Združenje za komercialne nepremičnine je del Federacije norveških gradbeniških podjetij („Byggenaringens Landsforening – BNL“). BNL je del Konfederacije norveških podjetij (Confederation of Norwegian Enterprise – NHO).

⁽⁷⁾ Vir: <http://www.foreningen-naringseiendom.no/medlemsbedriftene>

⁽⁸⁾ Vir: <http://www.olavthon.no/>

⁽⁹⁾ Vir: <http://www.ne.no/linstow>

⁽¹⁰⁾ Vir: http://www.ica.no/FrontServlet?s=eiendom&state=eiendom_dynamic&viewid=919&expand=1

V istem času, kot je bilo ustanovljeno podjetje Entra (leta 2000), je bila družba Aberdeen Property Investors Norway AS ustanovljena kot hčerinska družba družbe Aberdeen Property Investors. Družba Aberdeen Property Investors je del skupine Aberdeen Asset Management PLC, neodvisne skupine za upravljanje sredstev, ki kotira na londonski borzi. Trenutno družba Aberdeen Property Investors upravlja za 7,8 milijarde EUR investicij v nepremičnine v severni Evropi; od tega se nepremičnine v vrednosti 9 milijard NOK (okrog 1,1 milijarde EUR) nahajajo na Norveškem. Leta 2001 je družba Aberdeen Property Investors Norway AS kupila družbo Norske Liv Eiendom, še eno nepremičninsko družbo na norveškem trgu, tako da ta družba danes med drugim upravlja nepremičninske portfelje NSB, Nordea Liv in API Eiendomsfond. Družba Aberdeen Property Investors ima na Norveškem 200 zaposlenih ⁽¹⁾.

Od zgoraj navedenih družb, ki delujejo na istem trgu kot Entra (razvoj, dajanje v najem, upravljanje, dejavnosti, prodajanje in kupovanje nepremičnin na Norveškem) in ki so delovale že leta 2000, ko je bila ustanovljena Entra, je torej jasno, da je nekaj teh družb imelo lastnike, ki niso Norvežani; nekaj od teh je delovalo tako na Norveškem kot zunaj Norveške; nekaj od njih pa je upravljal več nepremičninskih portfeljev, katerih lastniki so bile tuje stranke.

Iz opisa v točki I zgoraj sledi, da so bili premoženje in dejavnosti, preneseni na podjetje Entra, izpostavljeni konkurenci. Skladno s tem podjetje Entra konkurira drugim ponudnikom nepremičnin. To velja za podjetje Entra kot lastnika, kupca, prodajalca, vlagatelja in upravljavca nepremičnin. Podjetje Entra deluje po vsej Norveški na trgu, na katerem delujejo tudi gospodarski subjekti iz drugih držav EGP. Posledično je izpolnjen tudi pogoj 4, ker navedeni ukrep vpliva na konkurenco ali bi lahko vplival na konkurenco in na trgovino med pogodbenicami.

2. Združljivost pomoči

Na podlagi navedenih preudarkov so zadevna izvzetja iz plačila davkov pomoč v skladu s pomenom člena 61(1) Sporazuma EGP.

Norveški organi oblasti so zagovarjali stališče, da zadevni ukrep ni pomoč in niso predstavili nobenega argumenta glede združljivosti. Vendar pa je treba potem, ko se oceni verjetni vpliv državne pomoči, presoditi, ali bi bila takšna pomoč lahko združljiva s Sporazumom EGP na podlagi členov 61(2) in (3) Sporazuma.

Uporaba izjem v skladu s členom 61(2) ni ustrezna. Ustanovitev podjetja Entra nima za posledico nobene pomoči, ki bi imela socialni značaj, odobren posameznim potrošnikom, ali pomoči, ki bi nadomestila škodo, povzročeno zaradi naravnih nesreč ali izjemnih okoliščin.

V skladu s členom 61(3)(a) lahko pomoč šteje za skladno s Sporazumom EGP, kadar je namenjena pospeševanju gospodarskega razvoja območij, kjer je življenjska raven izjemno nizka ali kjer je podzaposlenost velika. Ker zadevni ukrep ni omejen na taka območja, ta določba ne velja. Poleg tega tudi ne velja izvzetje, določeno v členu 61(3)(b). Hkrati pa Organ glede izvzetja, določenega v členu 61(3)(c), ne sme meniti, da lahko ta pomoč šteje za spodbujanje razvoja določenih gospodarskih dejavnosti na določenih gospodarskih področjih v skladu s pomenom tega člena. Posledično ta pomoč ni upravičena do nobenih izvzetij, predvidenih v členu 61(3) Sporazuma.

3. Postopkovne zahteve in narava pomoči

3.1 Obveznost glede obveščanja

V členu 1(3) dela I Protokola 3 Sporazuma o nadzoru in sodišču je navedeno: „Nadzorni organ EFTA mora biti obveščen o vseh načrtih za dodelitev ali spremembo pomoči dovolj zgodaj, da lahko predloži pripombe.“ Pomoč, zagotovljena brez obvestila, ali pomoč, o kateri se obvesti prepozno, to je po tem, ko že „začne veljati“, velja za nezakonito pomoč.

Organ ni bil obveščen o izvzetju iz plačila trošarine, zagotovljenem ob ustanovitvi podjetja Entra, izvzetje pa je začelo veljati.

3.2 Povračilo

Organ norveško vlado opozarja na člen 1 dela II Protokola 3 Sporazuma o nadzoru in sodišču. Izvzetje iz plačila trošarine je bilo uvedeno po začetku veljavnosti Sporazuma EGP. Zato bi kakršna koli pomoč v tem primeru morala veljati za novo pomoč. Kakor je navedeno zgoraj, ni bilo prejeto nikakršno obvestilo o taki pomoči. V tem primeru pomoč velja za nezakonito, kakor je opredeljeno v členu 1(f) dela II Protokola 3 Sporazuma o nadzoru in sodišču.

Organ odreja, da mora zadevna država EFTE v primerih nezakonitih pomoči (če bi ugotovili, da so te pomoči nezdružljive) v skladu s členom 14 dela II Protokola 3 Sporazuma o nadzoru in sodišču praviloma dobiti povrnjeno pomoč od prejemnika pomoči.

⁽¹⁾ Vir: <http://www.aberdeenpropertyinvestors.no>

Organ meni, da v pričujočem primeru ne obstajajo splošna načela, ki bi izključevala povračilo. V skladu s sodno prakso je odpravljanje nezakonitih pomoči s povračili logična posledica ugotovitve, da so take pomoči nezakonite. Posledično povračilo državne pomoči, ki je bila protipravno dodeljena, z namenom ponovne vzpostavitve prejšnjih okoliščin, ne more načeloma veljati za nesorazmerno s cilji Sporazuma EGP glede državnih pomoči. S povračilom pomoči prejemnik te pomoči izgubi ugodnost, ki jo je prej užival v primerjavi s svojimi konkurenti na trgu, in spet se vzpostavijo okoliščine, kakršne so obstajale pred dodelitvijo te pomoči ⁽¹⁾. Iz te funkcije povračila pomoči sledi, da Organ razen v izrednih okoliščinah načeloma ne bo presegel meja svojih pooblastil, ki so mu priznane s sodno prakso Sodišča, če bo od zadevne države EFTE zahteval, naj povrne vsote, odobrene z nezakonito pomočjo, ker samo ponovno vzpostavlja prejšnje okoliščine ⁽²⁾. In ne samo to, glede na to, da mora Organ v skladu s Protokolom 3 o nadzoru in sodišču obvezno nadzorovati državne pomoči, podjetja, ki jim je bila odobrena pomoč, načeloma ne morejo pravno utemeljeno pričakovati, da je pomoč zakonita, če ni bila odobrena v skladu s postopkom, določenim s tem protokolom ⁽³⁾.

4. Sklep

Na podlagi navedenih preudarkov Organ ugotavlja, da je izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo, sprejeto ob ustanovitvi podjetja Entra, državna pomoč, ki ni združljiva z delovanjem Sporazuma EGP. Posledično Organ postopek, predviden v členu 1(2) dela I Protokola 3 o nadzoru in sodišču, zaključuje z negativnim mnenjem in odreja norveškemu organom oblasti, naj povrnejo državno pomoč in zamudne obresti, nastale v primeru podjetja Entra –

SPREJEL NASLEDNJO ODLOČBO:

1. Izvzetje iz plačila taks za listine in pristojbin za registracijo, predvideno ob ustanovitvi podjetja Entra Eiendom AS (navedeno v odstavku 3 Akta z dne 18. februarja 2000, št. 11), je državna pomoč v smislu člena 61(1) Sporazuma EGP. Ta

pomoč je bila odobrena v nasprotju s postopkovnimi zahtevami člena 1(3) dela I Protokola 3 Sporazuma o nadzoru in sodišču in se ne uvršča med izjeme v skladu s členi 61(2) ali 61(3) Sporazuma EGP.

2. Norveška vlada mora od podjetja Entra izterjati navedeno plačilo taks s koleki in pristojbine za registracijo, k čemur so pristete zamudne obresti na podlagi zadevne referenčne obrestne mere, izračunane od datuma, ko bi bilo treba plačati trošarine, do datuma povrnitve stroškov.
3. Norveško vlado je treba obvestiti z dopisom, ki vsebuje kopijo te odločbe.
4. Norveška vlada mora v dveh mesecih od dneva, ko jo Organ obvesti o tej odločbi, Organ obvestiti o ukrepih, sprejetih za uresničevanje te odločbe.
5. Evropsko komisijo je treba v skladu s Protokolom 27(d) k Sporazumu EGP obvestiti s kopijo te odločbe.
6. Druge države EFTE, države članice ES in zainteresirane strani je treba obvestiti tako, da se ta odločba v njenem izvirnem jeziku objavi v sklopu EGP *Uradnega lista evropskih skupnosti* in v Dopolnilu EGP k *Uradnemu listu evropskih skupnosti*.
7. Ta odločba je verodostojna v angleškem jeziku.

V Bruslju, 14. decembra 2005

Za Nadzorni organ EFTA

Einar M. BULL
Predsednik

Kurt JÄGER
Član kolegija

⁽¹⁾ Glej primer C-350/93 *Komisija proti Italiji* [1995] PSES I-699, odstavek 22.

⁽²⁾ Glej primer C-75/97 *Belgija proti Komisiji* [1999] PSES I-3671, odstavek 66, in primer C-310/99 *Italija proti Komisiji* [2002] PSES I-2289, odstavek 99.

⁽³⁾ Glej primer C-169/95 *Španija proti Komisiji* [1997] PSES I-135, odstavek 51.

PRIPOROČILO NADZORNEGA ORGANA EFTE**št. 119/07/COL****z dne 16. aprila 2007****o spremljanju ravni prisotnosti dioksinov ter dioksinom podobnih in dioksinom nepodobnih PCB-jev v živilih**

NADZORNI ORGAN EFTE –

KER Uredba Komisije (ES) št. 466/2001 določa mejne vrednosti dioksinov in vsoto dioksinov in dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB-jev) v živilih,

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu Sporazum EGP) in zlasti člena 109 in Protokola 1 k Sporazumu,

KER je potrebno zbrati zanesljive podatke v Evropskem gospodarskem prostoru o prisotnosti dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB-jev v najširšem izboru živil, da se pridobi jasno sliko o časovnih gibanjih prisotnosti teh snovi v živilih,

OB UPOŠTEVANJU Sporazuma med državami Efte o ustanovitvi nadzornega organa in sodišča ter zlasti člena 5(2)(b) Sporazuma in Protokola 1 k Sporazumu,

KER Priporočilo Nadzornega organa Efte 144/06/COL z dne 11. maja 2006 o zmanjšanju prisotnosti dioksinov, furanov in PCB-jev v krmi in živilih državam Efte priporoča, da v skladu s Priporočilom Komisije 2004/705/ES ⁽³⁾ izvajajo naključno spremljanje prisotnosti dioksinov, dioksinom podobnih PCB-jev in, če je mogoče, dioksinom nepodobnih PCB-jev v živilih,

Uredba Komisije (ES) št. 466/2001 z dne 8. marca 2001 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih kontaminatov v živilih ⁽¹⁾,

KER Priporočilo Komisije 2004/705/ES državam članicam priporoča najmanjšo pogostnost vzorcev, analiziranih letno za različne vrste živil, in obliko poročanja rezultatov za spremljanje prisotnosti dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB-jev v živilih,

kakor je bila spremenjena in prilagojena Sporazumu EGP s Protokolom 1 k Sporazumu,

KER je primerno spremeniti sedanji program za spremljanje, kot ga določa Priporočilo 2004/705/ES ob upoštevanju pridobljenih izkušenj in dejstva, da države EGP-Efte sodelujejo pri preiskovanju ravni dioksinov, dioksinom podobnih in dioksinom nepodobnih PCB-jev v živilih,

Direktiva Komisije 2002/69/ES z dne 26. julija 2002 o metodah vzorčenja in analitskih metodah za uradni nadzor dioksinov ter o določitvi dioksinu podobnih PCB-jev v živilih ⁽²⁾,

KER je pomembno, da se podatki zbrani na podlagi tega Priporočila redno predložijo Nadzornemu organu Efte in da jih slednji v skladu s členom 2(1) Protokola 1 k Sporazumu o nadzoru in sodišču posreduje Evropski komisiji, ki bo zagotovila zbiranje teh podatkov v podatkovni zbirki. Primerno je, da se predložijo tudi podatki iz zadnjih let, ki so bili pridobljeni z analizo metodo, skladno z zahtevami, določenimi v Direktivi Komisije 2002/69/ES,

kakor je bila spremenjena in prilagojena Sporazumu EGP s Protokolom 1 k Sporazumu,

KER so ukrepi, predvideni v tem Priporočilu v skladu z mnenjem Odbora Efte za rastline in živalsko krmo, ki pomaga Nadzornemu organu Efte –

OB UPOŠTEVANJU Odločbe Nadzornega organa Efte 37/07/COL z dne 27. februarja 2007, s katerim se pristojnemu članu kolegija naroči, da sprejme Priporočilo, če je osnutek Priporočila v skladu z mnenjem Odbora Efte za rastline in živalsko krmo (EFC),

⁽¹⁾ UL L 77, 16.3.2001, str. 1.

⁽²⁾ UL L 209, 6.8.2002, str. 5.

⁽³⁾ UL L 321, 22.10.2004, str. 45.

PRIPOROČA DRŽAVAM EFTE:

1. Da izvajajo od leta 2007 do 31. decembra 2008 spremljanje prisotnosti dioksinov, furanov in dioksinom podobnih polikloriranih bifenilov (PCB-jev) v živilih na podlagi priporočene najmanjše pogostnosti vzorcev, analiziranih letno, kot je predvideno v razpredelnici Priloge I.
2. Če je možno, da v istih vzorcih izvajajo tudi analize za dioksinom nepodobne PCB-je.
3. Da Nadzornemu organu Efte redno posredujejo podatke o spremljanju z vsebino in v obliki, kot sta predvideni v Prilogi II, za sestavo ene podatkovne zbirke. Primerno je, da se predložijo tudi podatki iz zadnjih let, ki so bili pridobljeni

z analizno metodo skladno z zahtevami, določenimi v Direktivi 2002/69/ES, in ki odražajo ravni prisotnosti teh snovi.

4. Sklicevanja na Priporočilo 2004/705/ES v Priporočilu Nadzornega organa Efte 144/06/COL z dne 11. maja 2006 se štejejo kot sklicevanja na to Priporočilo.

V Bruslju, 16. aprila 2007

Za Nadzorni organ Efte

Kristján Andri STEFÁNSSON

Član kolegija

Niels FINGER

Direktor

PRILOGA I

Razpredelnica: Pregled priporočenega najmanjšega števila vzorcev živil, ki jih je treba analizirati letno. Porazdelitev vzorcev temelji na proizvodnji v vsaki državi. Posebna pozornost je namenjena živilom, za katera se pričakuje, da je raven prisotnosti dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB-jev raznolika. To še zlasti velja za ribe.

Proizvodi, vključno s predelanimi proizvodi	Ribogojstvo (*)	Prostoživeče ujete ribe (**)	Meso (***)	Mleko (****)	Jajca (*****)	Drugo (*****)	Skupaj
Št. vzorcev							
Norveška							
Islandija							

Opombe k razpredelnici

Številke v razpredelnici pomenijo minimalno število vzorcev. Dobrodošlo je, da države EGP-Efte odvzamejo več vzorcev.

(*) *Ribogojstvo*: vzorce za ribogojstvo je treba razdeliti po ribjih vrstah sorazmerno s proizvodnjo.

(**) *Prostoživeče ujete ribe*: vzorce za prostoživeče ujete ribe je treba razdeliti po ribjih vrstah sorazmerno z ulovom. Posebno pozornost je treba nameniti prostoživečim ujetim jeguljam.

(***) *Meso*: poleg mesa in mesnih proizvodov goveda, prašičev, perutnine in ovac, bi morale večje število vzorcev obsegati tudi konjsko meso, meso severnih jelenov, koz, kuncev in divjačine.

(****) *Mleko*: velik delež vzorcev mleka mora predstavljati mleko s kmetij (predvsem kravje mleko). Primerno je, da se poleg kravjega mleka odvzamejo tudi vzorci drugega mleka in mlečnih proizvodov (kozje mleko itd.).

(*****) *Jajca*: posebno pozornost je treba nameniti jajcem kokoši v prosti reji, odvzamejo pa naj se tudi vzorci jajc rac, gosi in prepelic.

(*****) *Drugo*: v tej kategoriji je treba posebno pozornost nameniti:

- prehranskim dopolnilom (zlasti tistim na osnovi ribjega olja),
- živilom za dojenčke in majhne otroke,
- živilom, ki izvirajo iz regij, kjer je zaradi npr. poplav prišlo do sprememb pogojev za proizvodnjo, ki bi lahko vplivale na koncentracijo dioksina in dioksinu podobnih PCB-jev v živilskih proizvodih v regiji.

PRILOGA II

A. Pojasnila k obrazcu za rezultate analiz dioksinov, furanov in dioksinom podobnih PCB-jev ter drugih PCB-jev v živilih**1. Splošni podatki o analiziranih vzorcih**

Oznaka vzorca: identifikacijska koda vzorca.

Država: ime države članice, v kateri se je izvajalo spremljanje.

Leto: leto, ko se je spremljanje izvajalo.

Proizvod: analizirano živilo – čim bolj natančno opišite živilo.

Faza trženja: kraj, kjer je bil proizvod (vzorec) odvzet.

Tkivo: analizirani del proizvoda.

Podajanje rezultatov: rezultati se podajajo na osnovi, ki je bila uporabljena za mejne vrednosti. V primeru analize dioksinu nepodobnih PCB-jev je zelo priporočljivo podajanje vrednosti na isti osnovi.

Vrsta vzorčenja: naključno vzorčenje – lahko se predložijo tudi rezultati analiz ciljnega vzorčenja, vendar mora biti jasno navedeno, da je vzorčenje ciljno in da ne odraža nujno običajnih ravni prisotnosti.

Število podvzorcev: če je analizirani vzorec združen vzorec, je treba navesti število podvzorcev (število posameznih vzorcev). Če rezultat analize temelji le na enem vzorcu, navedite enega. Število podvzorcev v združenem vzorcu lahko variira, zato navedite ta podatek za vsak vzorec.

Metoda pridobivanja: običajna/ekološka (čim bolj natančno).

Področje: če je ustrezno, navedite območje ali pokrajino, v kateri je bil vzorec odvzet, če je možno, navedite, ali gre za ruralno območje, urbano območje, industrijski predel, pristanišče, odprto morje itd., npr. *Bruselj – urbano območje*, *Sredozemlje – odprto morje*. Če je bil vzorec odvzet iz živila, proizvedenega v poplavljenih regijah, je še posebej pomembno, da območje jasno navedete.

Vsebnost maščobe (%): odstotek vsebnosti maščobe v vzorcu.

Vsebnost vlage (%): odstotek vsebnosti vlage v vzorcu (če je podatek na voljo).

2. Splošne informacije o uporabljeni analizni metodi

Analizna metoda: navedite uporabljeno metodo.

Stanje akreditacije: navedite ali je analizna metoda akreditirana.

Negotovost: meja odločitve ali odstotek razširjene merilne negotovosti analizne metode.

Metoda ekstrakcije lipidov: navedite uporabljeno metodo ekstrakcije lipidov za določitev vsebnosti maščobe v vzorcu.

3. Rezultati analize

Dioksini, furani, dioksinom podobni PCB-ji: rezultati za vsak kongener se navedejo v ppt – pikogram/gram (pg/g).

Dioksinom nepodobni PCB-ji: rezultati za vsak kongener se navedejo v ppb – nanogram/gram ali mikrogram/kilogram (ng/g ali µg/kg).

MKD: meja količinske določljivosti v pg/g (za dioksine, furane in dioksinom podobne PCB-je) ali µg/kg – ng/g (za dioksinom nepodobne PCB-je).

Za kongenerje, ki so bili analizirani, vendar so bile vrednosti pod MKD (mejo količinske določljivosti), se rezultat navaja kot < MKD (MKD se navede kot vrednost).

Za kongenerje PCB, ki so bili analizirani poleg PCB-6 in dioksinom podobnih PCB-jev, je treba v obrazcu dodati številko kongenerja PCB, npr. 31, 99, 110 itd. Če je vzorec analiziran za več kongenerjev PCB, kot je označenih vrstic, dodajte nove vrstice na koncu obrazca.

4. *Splošne opombe k razpredelnici*

— Poročanje o deležu izkoristka

Poročanje o deležu izkoristka ni obvezno, če ti deleži za posamezne kongenerje znašajo med 60 in 120 %. Če je delež izkoristka za nekatere posamezne kongenerje zunaj navedenega območja, je poročanje o tem deležu obvezno.

— Poročanje o MKD

Poročanje o MKD se ne zahteva, vendar je treba v stolpcu za rezultate o nekvantificiranih kongenerjih poročati kot < MKD (dejanska številka).

— Poročanje o vrednosti toksičnih ekvivalentov (TEQ) za posamezne kongenerje

Stolpec za vrednosti TEQ za posamezne kongenerje ni obvezen.

PRILOGA III

B. Obrazec za poročanje o specifičnih analitskih rezultatih kongenerjev dioksinov, furanov, dioksinom podobnih PCB-jev in drugih PCB-jev v živilih

Država		Opombe
Leto		
Izdelek		
Stopnja trženja		
Tkivo		
Izražanje rezultatov		
Vrsta vzorčenja		
Št. vzorca		
Metoda proizvodnje		
Področje		
Število podzorcev		
Vsebnost maščobe (%)		
Delež vlage (%)		

1	Dioksini in furani (pg/g)	Kongenerji	TEF	MKD (glej opombe)	Izkoristek (%) (glej opombe)	Rezultati	TEQ (glej opombe)
		2,3,7,8-TCDD	1				
		1,2,3,7,8-PeCDD	1				
		1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1				
		1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1				
		1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1				
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01				
		OCDD	0,0001				
		2,3,7,8-TCDF	0,1				
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05				
		2,3,4,7,8-PeCDF	0,5				
		1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1				
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1				
		1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1				
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1				
		1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01				
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01				
OCDF	0,0001						

Skupaj TEQ-PCDD/PCDF	
Zgornja meja	
Srednja meja	
Spodnja meja	

2	Ne-orto PCB-ji (pg/g)	Kongenerji PCB	TEF	MKD	Izkoristek (%) (glej opombe)	Rezultati	TEQ (glej opombe)
		PCB-77	0,0001				
		PCB-81	0,0001				
		PCB-126	0,1				
		PCB-169	0,01				

3	Mono-orto PCB-ji (pg/g)	Kongenerji PCB	TEF	MKD	Izkoristek (%) (glej opombe)	Rezultati	TEQ (glej opombe)
		PCB-105	0,0001				
		PCB-114	0,0005				
		PCB-118	0,0001				
		PCB-123	0,0001				
		PCB-156	0,0005				
		PCB-157	0,0005				
		PCB-167	0,00001				
		PCB-189	0,0001				

Skupaj TEQ-PCB	
Zgornja meja	
Srednja meja	
Spodnja meja	

Dioksinom nepodobni PCB-ji

4	PCB-6 (µg/kg ali ppb)	Kongenerji PCB	MKD	Rezultati
Informacije o: analizni metodi stanju akreditacije negotovosti (meja odločitve ali interval zaupanja)		PCB-	28	
		PCB-	52	
		PCB-	101	
		PCB-	138	
		PCB-	153	
		PCB-	180	
		Skupaj PCB -6	—	

OPOMBA BRALCU

Institucije so se odločile, da v svojih besedilih ne bodo več navajale zadnje spremembe navedenih besedil.

Če ni navedeno drugače, se akti iz objavljenih besedil sklicujejo na akte v trenutno veljavni različici.